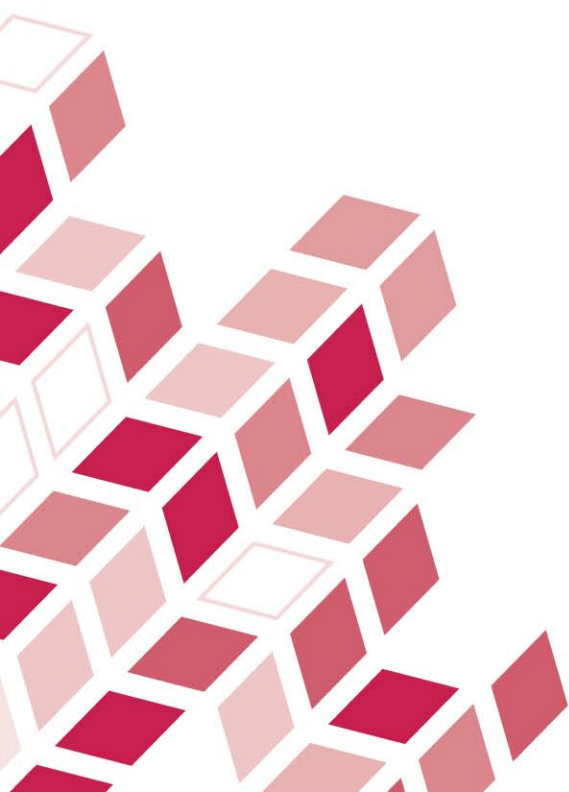

NOKUTs tilsynsrapporter

Høgskolen i Molde Akkreditering som vitenskapelig høyskole

Juni 2009

Høgskolen i Molde

Søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole

Sakkyndig rapport

Forord

Komiteen for vurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde om akkreditering som vitenskapelig høyskole legger med dette fram sin rapport.

Komiteen har foretatt sine vurderinger ut fra kriteriene i kapittel 3, § 3-2 i forskriften om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høgre utdanning, slik disse er vedtatt av NOKUT 25. januar 2006. Komiteen har lagt vekt på å etterkomme kravet i komiteens mandat om at rapporten skal inneholde forslag for institusjonens videre utvikling.

Komiteen takker Høgskolen i Molde for godt samarbeid under institusjonsbesøket og stor imøtekommenhet med raske tilbakemeldinger på spørsmål og problemstillinger som har dukket opp underveis.

Komiteens innstilling er enstemmig.

Oslo, Tromsø, Ås, Lappeenranta 28. juni 2007

<i>Forord</i>	2
A. INNLEDNING	5
Bakgrunn	5
Grunnlaget for vurderingen	5
Kort beskrivelse av institusjonen	6
Om begrunnelsen for å søke akkreditering som vitenskapelig høgskole	7
Komiteens forståelse av stabilitetsbegrepet i NOKUTs forskrift.....	7
Organisering av rapporten	8
B. SAMMENDRAG	10
C. SAKKYNDIGES VURDERING	13
1. Institusjonens primærvirksomhet	13
1.1 Beskrivelse	13
1.2 Kommentarer.....	15
1.3 Konklusjon og anbefaling	17
2. Organisering og infrastruktur	18
2.1 Beskrivelse	18
2.2 Kommentarer.....	20
2.3. Konklusjon og anbefaling	22
3 Forskning og faglig utviklingsarbeid	24
3.1 Beskrivelse	24
3.2. Kommentarer.....	26
3.3. Konklusjon og anbefaling	30
4. Ansatte i undervisnings- og forskerstilling	32
4.1 Beskrivelse	32
4.2. Kommentarer.....	33
4.3 Konklusjon og anbefaling	34
5. Studier	35
5.1 Beskrivelse	35
5.2 Kommentarer.....	38
5.3 Konklusjon og anbefaling	39
6. Forskerutdanning.....	41
6.1 Beskrivelse	41
6.2. Kommentarer.....	43
6.3. Konklusjon og anbefaling	46
7. Nasjonale og internasjonale nettverk	48
7.1 Beskrivelse	48
7.2 Kommentarer.....	50
7.3 Konklusjon og anbefaling	51
8 Fagbibliotek.....	52
8.1 Beskrivelse	52
8.2. Kommentarer.....	53
8.3 Konklusjon og anbefalinger	53
D. KONKLUSJON	54
E. KOMITEENS ANBEFALINGER FOR VIDERE UTVIKLING	59
F. VEDLEGG	61
VEDLEGG 1 Sakkyndig komité og komiteens mandat.....	61
VEDLEGG 2 Program for institusjonsbesøket	62

VEDLEGG 3: Forskrift fra NOKUT 25.1.2006	63
VEDLEGG 4 Tilsvaer fra Høgskolen i Molde på utkast til sakkyndig rapport.....	72

A. INNLEDNING

Bakgrunn

Høgskolen i Molde (HiM) søkte 6. september 2006 om å bli akkreditert som vitenskapelig høyskole. Godkjenning av høgskolens kvalitetssikringssystem er en forutsetning for at søknaden om akkreditering som vitenskapelig høyskole skal kunne behandles. Kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Molde ble godkjent av NOKUTs styre 15. juni 2006.

Etter § 3 - 3 i Lov om universiteter og høyskoler av 1. april 2005, innebærer en akkreditering som høyskole og vitenskapelig høyskole at institusjonen får myndighet til selv å etablere studier (fag, emner) som skal inngå i grunnlaget for lavere grad eller yrkesutdanning som institusjonen har rett til å gi. Innenfor fagområder der institusjonen tildeler doktorgrad eller tilsvarende, har den også myndighet til selv å etablere studier som skal inngå i grunnlaget for øvrige grader og yrkesutdanninger, dvs. studier på høyere grads nivå. Innenfor fagområder der institusjonen ikke tildeler doktorgrad eller tilsvarende, må institusjon søke NOKUT om akkreditering og departementet om etableringsgodkjenning av studier som skal inngå i grunnlaget for høyere grad.

Grunnlaget for vurderingen

Det formelle vurderingsgrunnlaget til komiteen er:

- Lov om universiteter og høyskoler av 1. april 2005
- Kunnskapsdepartementets forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler av 8. september 2005
- Forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning, vedtatt av NOKUT 25. januar 2006

Ifølge komiteens mandat skal komiteens vurdering baseres på følgende materiale:

- Institusjonens søknad om å bli akkreditert som vitenskapelig høyskole av 6. september 2006.
- Annet relevant skriftlig materiale som NOKUT og/eller komiteen har ansett som nødvendig for vurderingen: NOKUT har lagt til rette noe statistisk materiale fra Database for høyere utdanning (DBH). Det er også innhentet noe supplerende informasjon fra Høgskolen i Molde. Dette gjelder særlig tall fra 2006.
- Komiteens erfaringer fra institusjonsbesøk: Komiteen besøkte Høgskolen i Molde 15. og 16. februar 2007. Komiteen hadde da møter med høgskolens faglige og administrative ledelse. Deretter møtte komiteen en gruppe studenttillitsvalgte og representanter for forskningen ved høgskolen og høgskolens førstelektorprogram. Doktorgradsstudenter og andre studenter ble intervjuet i separate grupper. Det samme ble faglig og administrativ ledelse ved de to avdelingene, studieledere og faglig/vitenskapelig ansatte. I tillegg møtte komiteen representanter for noen av høgskolens samarbeidspartnere. Institusjonsbesøket ble avsluttet med et nytt møte med høgskolens faglige og administrative ledelse og et eksternt medlem av høgskolens styre. Høgskolen i Molde valgte selv ut de personene

komiteen møtte under institusjonsbesøket. Det fullstendige programmet for institusjonsbesøket finnes i del F vedlegg 2.

Som bakgrunnsinformasjon, uavhengig av komiteens vurdering, har komiteen fått seg forelagt den sakkyndige rapporten om "Evaluering av system for kvalitetssikring ved Høgskolen i Molde" som ble lagt til grunn for NOKUTs vedtak om høgskolens kvalitetssikringssystem 15. juni 2006. Komiteen er videre kjent med vurderingen fra sakkyndig komité som i 2001 vurderte høgskolens søknad om doktorgrad i logistikk, evalueringen av mastergradsstudiet i logistikk som en del av evalueringen av prøveordningen med mastergrader i statlige høgskoler¹ og Norgesnettrådets evaluering av knutepunktfunksjonen i logistikk 1999-2000². Komiteen har hatt tilgang til den sakkyndige rapporten fra NOKUTs revidering av akkreditering av bachelorgradsstudiet i sykepleie fra 2005 og høgskolens tilbakemelding på denne rapporten. Komiteen har også gjort seg kjent med vurderingen fra sakkyndig komité ved søknadene fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder om akkreditering som universitet. Komiteen understreker at disse rapportene er brukt som bakgrunnsinformasjon. Til vurderingen av søknaden fra Høgskolen i Molde har komiteen bare forholdt seg til NOKUTs standarder og kriterier for akkreditering av vitenskapelige høgskoler.

Som et ledd i kvalitetssikringen av rapporten fikk Høgskolen i Molde 12. juni 2007 tilsendt et utkast til rapport til uttalelse om faktiske feil. Høgskolens tilbakemelding av 25. juni er innarbeidet i rapporten. Uttalelsen er i sin helhet tatt inn i vedlegg 4.

Kort beskrivelse av institusjonen

Høgskolen i Molde ble etablert 1. august 1994 gjennom en sammenslåing av Sjukepleierhøgskulen i Molde som ble etablert i 1958 og Møre og Romsdal distriktshøyskole, Molde, etablert i 1969. Høgskolen ble samlokalisert våren 2003. Fra 1. august 2005 er høgskolen organisert i to avdelinger; Avdeling for helse- og sosialfag (HS) og Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag (ØIS).

Høgskolen i Molde tilbyr til sammen 13 bachelorprogram og 6 masterprogram ved sine to avdelinger. Høgskolen har siden 8. mai 2002 hatt rett til å tilby doktorgradsutdanning i logistikk.

Høgskolen ledes av et styre på 11 personer. Styret ledes av rektor med prorektor som nestleder. Det er videre to representanter for fagpersonalet, en fra det teknisk/administrative personale, to studentrepresentanter og fire eksterne medlemmer.

Styret ved Høgskolen i Molde har vedtatt at framtidig ledelsesform skal være i samsvar med "normalmodellen" i universitets- og høyskoleloven, med valgt rektor som styreleder og tilsatt adm. direktør som administrativ leder og styrets sekretær. Videre har styret vedtatt en styresammensetning som avviker fra lovens normalmodell ved at en valgt prorektor skal være med i styret som nestleder. Ansatte i undervisnings- og forskerstilling velger to medlemmer i stedet for tre.³

¹ Evaluering av prøveordning med mastergrader i statlige høgskoler 1999-2002, Delrapport 1, Norgesnettrådets rapportar 4/2001

² Denne evalueringen inngikk i en nasjonal evaluering av knutepunktfunksjoner ved statlige høgskoler, Norgesnettrådets rapporter 2/2000

³ Informasjon fra høgskolen 09.01.07.

Om begrunnelsen for å søke akkreditering som vitenskapelig høyskole

Som nevnt innledningsvis innebærer ikke akkreditering som vitenskapelig høyskole noen utvidelse av de faglige fullmaktene Høgskolen i Molde allerede har. Komiteen får opplyst på institusjonsbesøket at hovedbegrunnelsene for å søke akkreditering som vitenskapelig høyskole er status og anerkjennelse for et målrettet arbeid som har pågått i lang tid. Det tilføyes at dersom en slik statusendring får følger for finansiering og rekruttering er det bra, men man har ikke noen forventninger om økonomisk endring. Samtidig forventes det at en over tid inkluderes i en struktur som kan påvirke høyskolens rammevilkår. Det oppgis at betegnelsen vitenskapelig høyskole muligens vil hjelpe på rekrutteringen, men det er liten tro på at studentene vil komme strømmende til ved en eventuell endret status. De mener at en statusendring kan bidra til å gjøre høyskolen mer synlig i utdanningsbildet, og at det er en måte å profilere høyskolen på.

Andre aktører har en positiv, men avventende, holdning til hva det kan bety om Høgskolen i Molde akkrediteres som vitenskapelig høyskole. Eksterne samarbeidspartnere mener tittelen vil avspeile hva høyskolen faktisk har, men for øvrig vil tittelen bety svært lite med mindre det tiltrekker mer kompetanse, gjerne utenlandsk kompetanse. Det antas at en eventuell statusendring vil gi bedre vilkår og tilrettelegging for forskning, og stimulere fagmiljøet til ytterligere kompetanseutvikling. Videre kan det være positivt for rekruttering av studenter og vitenskapelig ansatte og dermed kunne dempe sentraliseringstendensen.

Studentene oppgir at spørsmålet om endret status ikke er et utbredt diskusjonstema for dem. De antar at tittelen vil kunne gi høyskolen et høyere kvalitetsstempel. Studentene håper at det blir mer forskning og at det utvides med flere stipendiater. Det uttrykkes forventninger til at et vitnemål fra en vitenskapelig høyskole vil være en fordel i jobbsøking. Studentene mener at en statusendring må komme alle studenter og studier til gode, og har forventninger og tiltro til at en statusendring vil medføre satsning både i bredden og i spissen.

Komiteen får et sterkt inntrykk av at prosessen som førte fram til søknad om akkreditering som vitenskapelig høyskole har bidratt til økt bevissthet rundt forskning i høyskolens to avdelinger og at den har vært god som kvalitetsutvikling ved institusjonen. På spørsmål om hvilke konkrete følger en eventuell endret status vil få for den enkelte, er svaret jevnt over at det ikke vil forandre hverdagen i vesentlig grad.

Komiteens forståelse av stabilitetsbegrepet i NOKUTs forskrift

NOKUTs forskrift om akkreditering som vitenskapelig høyskole har to kriterier som stiller krav om stabilitet:

§ 3-2 b) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder, og

§ 3-2 e) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

- Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater
- Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater

Komiteen har funnet det nødvendig å bruke tid på å vurdere kriteriene som omhandler stabilitet. Komiteens forståelse av begrepet stabilitet i disse kriteriene har vært gjenstand for en grundig diskusjon og er avgjørende for komiteens konklusjon.

Komiteen har valgt å legge tre begreper til grunn for sin forståelse av stabilitet i disse to kriteriene:

- Høyde; kvalitativt nivå
- Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater
- Faglig bredde

Dette innebærer at det må ha vært en relativt omfattende produksjon på høyt nivå over tid både i forskningen og den faglig utviklingsvirksomheten og i forskerutdanningen.

Hvor omfattende denne produksjonen må være og over hvor lang tid, er en skjønnsmessig avgjørelse. Komiteen mener at den i det minste må være målbart høyere enn det som er gjennomsnittet for statlige høyskoler. For å oppnå akkreditering som vitenskapelig høyskole må en nærme seg gjennomsnittet for denne institusjonskategorien, i alle fall over en treårsperiode. Stabiliteten må vurderes etter oppnådde resultater og ikke ut fra et starttidspunkt.

Av dette følger at forskningen og den faglig utviklingsvirksomheten ved institusjonen må kunne vise til resultater over tid. Av dette følger videre at en høyere utdanningsinstitusjon som har selvstendig rett til å tildele doktorgrad, har jevnlig opptak av studenter og har uteksaminert kandidater, ikke nødvendigvis har en stabil forskerutdanning.

Komiteen har funnet det nødvendig å tolke stabilitetskriteriene på denne måten for å gjøre dem operasjonaliserbare. Komiteen konstaterer at dette ikke har vært gjort ved vurdering av sammenlignbare søknader om institusjonsakkreditering etter kriteriesettet av 25. januar 2006. Komiteen er klar over at dette kan føre til at søkerinstitusjoner opplever en viss forskjellsbehandling. Til dette vil komiteén bemerke at den har funnet å måtte legge sin egen forståelse av NOKUTs standarder og kriterier til grunn for sin vurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde.

Hvordan komiteen appliserer sin forståelse av stabilitet på de to kriteriene, omtales under vurderingen av disse i rapportens del C.

Komiteen har også i forhold til noen andre kriterier sett det formålstjenlig å presisere forståelsesgrunnlaget for sine vurderinger. Dette forståelsesgrunnlaget følger ved presentasjonen av de aktuelle kriteriene.

Organisering av rapporten

Rapportens del B oppsummerer komiteens vurderinger og tilrådninger.

De sakkyndiges vurderinger er samlet i rapportens del C. Vurderingene følger NOKUTs kriterier for akkreditering som vitenskapelig høyskole. Disse kriterier er gjengitt i rapportens del F vedlegg 3. De enkelte avsnitt i del C er gitt en tredelt disposisjon med beskrivelse, kommentarer

og konklusjon med anbefalinger for videre utvikling. Beskrivelsene er hentet fra høgskolens søknad, fra ettersendt tilleggsdokumentasjon eller fra informasjon som ble presentert under institusjonsbesøket.

Komiteens konklusjon gis i del D. En samlet fremstilling av komiteens anbefalinger for institusjonens videre utvikling presenteres i rapportens del E.

B. SAMMENDRAG

Grunnlaget for vurderingen av søknaden ligger i NOKUTs kriterier og komiteens mandat. Kriteriene vektlegger kvaliteten ved: 1) institusjonens primærvirksomhet, 2) institusjonens organisering og infrastruktur, 3) forskning og faglig utviklingsarbeid, 4) vitenskapelig personale, 5) studier, 6) forskerutdanning, 7) nasjonale og internasjonale nettverk og 8) bibliotek. Mandatet pålegger komiteen å foreta en vurdering av om Høgskolen i Molde tilfredsstillende alle kriterier til akkreditering som vitenskapelig høgskole. Alle kriteriene har samme verdi – og like stor betydning for vurderingen.

Informasjonen og materialet fra høgskolen er vurdert etter § 3-2 i forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning, vedtatt av NOKUT 25. januar 2006.

Komiteen har gjennomgått og vurdert søknaden fra Høgskolen i Molde, supplerende materiale og gjennomført et to dagers institusjonsbesøk. På det grunnlaget har komiteen utarbeidet denne rapporten.

Det er første gang en søknad fra en statlig høgskole om akkreditering til vitenskapelig høgskole behandles. Det har derfor vært naturlig for komiteen å foreta visse vurderinger av hva dette innebærer for statlige høgskoler, som i utgangspunktet har en annen type fagportefølje enn hva man tradisjonelt legger i begrepet vitenskapelig høgskole, og som derfor vil utgjøre en ny konstruksjon i det akademiske landskapet.

Loven krever ikke at betegnelsen vitenskapelig høgskole utelukkende skal være for spesialiserte universiteter med en hovedsatsing på utdanning og forskning innenfor et avgrenset område. Dette åpner for vitenskapelige høgskoler som både har spiss på et avgrenset område og bredde på andre områder, slik statlige høgskoler vanligvis har. Kriteriene for akkreditering som vitenskapelig høgskole krever at institusjonen har høy kvalitet både i spissen og i bredden.

Kriteriene for akkreditering av henholdsvis høgskole, vitenskapelig høgskole og universitet, tilsier en kvalitativ og kvantitativ forskjell på de tre institusjonskategoriene. En høgskole som søker om akkreditering som vitenskapelig høgskole, må vise tydelig at den innfrir både de kvalitative og de kvantitative kravene til den institusjonskategorien det søkes om akkreditering for.

I denne forbindelse har det vært nødvendig for komiteen å bruke tid på å vurdere kriteriene som omhandler stabilitet. Dette gjelder kriteriet om at institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet og kriteriet om at institusjonen skal ha stabil forskerutdanning. Komiteens forståelse av begrepet stabilitet i disse kriteriene har vært gjenstand for en grundig diskusjon og er avgjørende for komiteens konklusjon.

Komiteen forstår stabilitet til å omfatte:

- Høyde; kvalitativt nivå,
- Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater og
- Faglig bredde

Dette innebærer at det må ha vært en relativ omfattende produksjon på høyt nivå over tid både i forskningen og den faglig utviklingsvirksomheten og i forskerutdanningen. Hvor omfattende denne produksjonen må være og over hvor lang tid, er en skjønnsmessig avgjørelse. Komiteen mener at den i det minste må være målbart høyere enn det som er gjennomsnittet for statlige høyskoler. For å oppnå akkreditering som vitenskapelig høyskole må en nærme seg gjennomsnittet for denne institusjonskategorien, i alle fall over en treårsperiode. Stabiliteten må vurderes etter oppnådde resultater og ikke ut fra et starttidspunkt.

Komiteen har fått et positivt inntrykk av Høgskolen i Molde som utdanningsinstitusjon og av det målrettede arbeidet som er nedlagt i den faglige utviklingen av høyskolen. Komiteen har også merket seg den sterke forankringen høyskolen har i regionen og i forhold til ulike samarbeidspartnere i samfunns- og næringsliv.

Det er komiteens inntrykk at Høgskolen i Molde har lagt mye arbeid i å skape et godt miljø og tilrettelegge for gode vilkår til beste for ansatte og studenter.

Komiteen merker kulturen fra to fusjonerte skoler og opplever en spenning ikke bare mellom avdelingene og mellom forskning og profesjonsutdanning, men også internt i avdelingene mellom ulike fag og disipliner. Det er komiteens inntrykk at høyskolen viser vilje til å håndtere disse spenningene på en konstruktiv måte.

Komiteen vurderer Høgskolen i Molde som en veldrevet institusjon som har lagt store ressurser inn i arbeidet med fagutvikling og kompetanseheving av personalet, og har satset på å utvide og utvikle sin studieportefølje og sine faglige nasjonale og internasjonale nettverk.

Høgskolen i Molde har en viktig oppgave i å ivareta og videreutvikle sine ulike bachelor- og mastergradsstudier samtidig som den bygger opp forskerutdanningen i logistikk og forskningsaktiviteten på de øvrige fagområdene.

Komiteen mener at Høgskolen i Molde foreløpig ikke har tilstrekkelig stabilitet i forskerutdanningen og forsknings- og utviklingsvirksomheten, slik kriteriene krever. Komiteen finner at forskningsaktiviteten på flere fagområder har få resultater å vise til, og at forskningen er ujevnt fordelt. Også på forskerutdanningen har man få resultater å vise til. Komiteen anerkjenner den innsats og de resultater Høgskolen i Molde kan vise så langt, men mener tidsperioden dette er produsert over, er så vidt begrenset at det ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å vurdere forskerutdanningens stabilitet. Komiteen mener at Høgskolen i Molde burde ha gitt seg mer tid og gjort seg flere erfaringer med å drive og utvikle forskerutdanningen.

I samsvar med mandatet som pålegger komiteen å foreta en vurdering av om Høgskolen i Molde tilfredsstillende alle kriterier til akkreditering som vitenskapelig høyskole, finner komiteen at høyskolen tilfredsstillende kriteriene til vitenskapelig høyskole i henhold til NOKUTs forskrift på følgende punkter:

§ 3-2a1 Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling, rapportens pkt. C1.

§ 3-2a2 Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten, rapportens pkt. C2.

§ 3-2c Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene, rapportens pkt. C4.

§ 3-2d Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år, rapportens pkt. C5.

§3-2f Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid, rapportens pkt C 7 og

§ 3-2g Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek, rapportens pkt C 8.

Komiteen finner videre at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillere kriteriene til vitenskapelig høgskole i henhold til NOKUTs forskrift på to punkter:

§ 3-2 b; Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder, rapportens pkt C3 og

§ 3-2 e; Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, rapportens pkt. C6.

Komiteen konkluderer altså med at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillere kriteriene for akkreditering som vitenskapelig høgskole.

C. SAKKYNDIGES VURDERING

1. Institusjonens primærvirksomhet

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

Komiteens forståelsesgrunnlag: Institusjonens primærvirksomhet innebærer fire aktivitetene 1) utdanning, 2) forskning, 3) faglig utviklingsarbeid og 4) formidling. Disse oppgavene kan ikke vurderes uavhengig av hverandre. Forskningen ved Høgskolen i Molde omtales imidlertid også i et eget kriterium.

1.1 Beskrivelse

Høgskolen i Molde beskriver i søknaden institusjonens primærvirksomhet med referanse til lov om universiteter og høgskoler § 1-1 som fastsetter at høgskolen skal tilby høyere utdanning på høyt internasjonalt nivå, utføre forskning og faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå, og formidle kunnskap om virksomheten og utbre forståelse for og anvendelse av vitenskapelige og kunstneriske metoder og resultater, i offentlig forvaltning, kulturliv og næringsliv.

I høgskolens strategiske plan for 2006 – 2009 uttrykkes dette i form av følgende hovedmål Utdanning:

- Høgskolen skal utdanne reflekterte og endringsorienterte kandidater som tilfører samfunnet nye kunnskaper
- Høgskolen skal videreutvikle sin profil som en fleksibel høgskole med nær kontakt mellom studenter og lærere og skal være en institusjon hvor læring står i fokus
- Utdanningen skal ha et internasjonalt perspektiv

Forskning og utvikling:

- Høgskolen skal ha en forskning som er anerkjent nasjonalt og internasjonalt og som har regional relevans
- Høgskolen skal videreutvikle arbeidsmiljøet slik at det inspirerer til økt forskningsinnsats
- Høgskolen skal bygge sterke fagmiljøer innen utvalgte områder.

Formidling og samfunnskontakt:

- Høgskolen skal være et nasjonalt kompetansemiljø med regional relevans
- Høgskolen skal ha nær kontakt og samspill med regionens arbeids- og samfunnsnivå.

I strategiplanen uttrykkes følgende fem overordnede mål for Høgskolen i Molde.:

- Høgskolen i Molde skal bidra til kunnskapsutvikling, nyskaping og livslang læring.
- Høgskolen skal være en møteplass for kunnskapsbygging på tvers av fagdisipliner.
- Høgskolen skal innen sine hovedområder være førstevalget for studenter og en foretrukket samarbeidspartner for næringsliv og forskning.
- Høgskolen skal fremstå som det fremste fagmiljøet i Norge innen logistikk
- Høgskolen skal oppnå status som vitenskapelig høgskole i løpet av 2007.

Høgskolen sier i søknaden at akkreditering som vitenskapelig høgskole vil være en anerkjennelse av høgskolens faglige prioriteringer over lengre tid.

Om primæraktivitetene

Høgskolens faglige satsing oppgis å ta utgangspunkt i de faglige hovedsøylene: Helse, samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk. Høgskolen påpeker at den legger vekt på en fortsatt konsolidering og styrking av kjerneområdet logistikk. Samtidig har høgskolen de siste årene lagt vekt på å bygge ut den faglige bredden ved å utvikle mastergradstilbud på flere områder. Å videreutvikle det samlede høgskolemiljøet basert på samarbeid mellom ulike fagområder, oppgis som en prioritert oppgave.

Høgskolen vil benytte de fagområdene som er unike i nasjonal sammenheng til en videre profilering og faglig utvikling. Høgskolen er opptatt av å kunne tilby utdanninger av høy faglig og pedagogisk kvalitet og med klar yrkesmessig og samfunnsmessig relevans.

Høgskolen vil samarbeide med arbeids- og samfunnsliv for å bidra til nyskapende og framtidsrettet virksomhet.

Høgskolen oppgir i søknadens vedlegg 7 følgende oversikt over utviklingen i søkertall, opptakstall og registrerte studenter i perioden 2001-2006. Tab.1.

	2001	2002*	2003	2004*	2005	2006
Søknader**	3595	4428	3368	4325	4341	4258
Opptak	817	979	936	1213	956	1143
Registrerte studenter (heltidsekv., høst)	1394	1396	1320	1432	1399	1469
Avlagte studiepoeng (60 poengsenheter)	1061,1	977,5	1073,8	1104,8	1099	1141

*Høye søker- og opptakstall i 2002 og 2004 pga opptak til deltidsstudier ved avd. HS

Antall søknader viser alle søknader – **uansett prioritet og studienivå – totalt til høgskolen.

Det oppgis følgende i søknadens vedlegg 7 om registrerte studenter (heltidsekvivalenter høst) 2001-2006 fordelt på studienivå. Tab. 2.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Lavere grad (årsstudier, høgskolekandidat og bachelorgrad o.l)	923	838	755	777	837	781
Videreutdanning	138	127	150	132	46	113
Mastergrad	54	62	58	115	134	170
Profesjonsutdanning	279	370	357	408	382	405
Sum	1394	1397	1320	1432	1399	1469
Doktorgradstudenter		4	8	13	19	20

Registrerte studenter (heltidsekv. høst), fordelt på avdelinger 2001-2006, Tab. 3.

Avdeling	2001	2002	2003	2004	2005	2006
----------	------	------	------	------	------	------

ØIS	1032	934	859	876	917	875
HS	312	403	405	479	428	525
Uspesifisert	59	60	56	77	55	69
Sum	1394	1397	1320	1432	1400	1469

Tall NOKUT har innhentet fra Database for høyere utdanning (DBH), viser følgende om uteksaminerte kandidater sammenholdt med andre vitenskapelige høyskoler og et utvalg statlige høyskoler. Tab. 4.

	2002	2003	2004	2005	2006
Høgskolen i Molde	331	312	260	311	300
Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo	48	49	35	62	44
Norges handelshøgskole	519	667	728	600	520
Norges idrettshøgskole	107	64	88	179	349
Norges landbrukshøgskole	376	372	639	-	-
Norges veterinærhøgskole	70	75	69	58	37
Norges musikkhøgskole	106	120	121	103	114

	2002	2003	2004	2005	2006
Høgskolen i Molde	331	312	260	311	300
Høgskolen i Bodø	633	725	846	762	751
Høgskolen i Lillehammer	384	358	376	339	415
Høgskolen i Oslo	2 000	2 030	1 933	2 184	2 216
Høgskolen i Vestfold	543	492	503	508	450
Høgskolen i Østfold	794	872	760	833	849

1.2 Kommentarer

Høgskolen oppgir følgende som sine faglige hovedsøyler; helse, samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk. Av disse søylene samles samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk i en avdeling; ØIS-avdelingen, mens helse er i en avdeling for seg, HS-avdelingen.

Komiteen erfarer at strukturen i hvordan Høgskolen i Molde framstiller sin fagportefølje, spesielt innenfor ØIS-avdelingen ikke er gjennomført og konsistent. Begrepet faglige hovedsøyler, fagområder, forskningsmiljø og fagmiljø brukes, men er gitt forskjellig innhold. Som eksempel opplistes logistikk, økonomi og transport i noen sammenhenger hver for seg og i andre sammenhenger i kombinasjoner som transport og samfunnsøkonomi, transportøkonomi og logistikk. Komiteen finner i en sammenheng kombinasjonen økonomi og administrasjon, i en annen sammenheng; jus og administrasjon. Komiteen stiller seg undrende til at høgskolen i omtalen av egne forskningsmiljø på nettsidene sine plasserer logistikk som et underområde under hovedområdet økonomi, sammen med transportøkonomi og næringsøkonomi. Komiteen reagerer også på at Sports Management er nevnt som eget fagområde på høgskolens oppstilling av disse på nettsidene. Komiteen oppfatter Sports Management primært som et bachelorstudium som høgskolen etablerte i 2004.

Komiteen har forståelse for at Høgskolen i Molde kan ønske å fremstille seg som en institusjon som vektlegger samarbeid og faglig utvikling på tvers av tradisjonelle fag og disipliner. Måten høgskolen presenterer seg på gir imidlertid et inntrykk av utydelighet og ubestemthet.

Høgskolen påpeker i søknaden at den legger vekt på en fortsatt konsolidering og styrking av sitt kjerneområde, logistikk. Høgskolen omtaler selv i søknaden s.9, dette kjerneområdet som relativt snevert. Høgskolen baserer sin søknad om vitenskapelig høgskole på dette kjerneområdet. Dermed må høgskolens øvrige fagmiljø forholde seg til og vurdere seg i forhold til dette fagområdet. Komiteen får et inntrykk av at satsingen på logistikk overskygger andre områder. Det oppgis at det er brukt mye ressurser på å bygge opp logistikkmiljøet, noe som har medført begrensninger for de andre miljøene i ØIS-avdelingen. At rausheten så tydelig rettes inn mot logistikk kan gjøre noe med studentrekrutteringen på sikt. Det opplyses at bl.a. økonomi, administrasjon og samfunnsfag har kommet i bakgrunnen for logistikk, selv om man innenfor samfunnsfag har klart å skape en spissing mot jus og administrasjon, som er innrettet mot offentlig sektor.

Komiteen mener at denne uttalte vekten og satsingen på logistikk ikke kommer tydelig nok fram i hvordan Høgskolen i Molde presenterer seg utad. Å presentere seg utad slik høgskolen gjør, kan være et ønske om å bli oppfattet til å ha et bredt faglig fokus. Det avspeiler imidlertid hvilken utfordring høgskolen har i forhold til å bli oppfattet som en høgere utdanningsinstitusjon med spesialområdet logistikk samtidig som man ikke vil forfordele høgskolens øvrige fagportefølje.

Innenfor HS-avdelingen har høgskolen profesjonsutdanninger i sykepleie og vernepleie. Disse fagene har ikke en lang forskningstradisjon. Høgskolen regner i så måte å være i en oppbyggingsfase hvor man begynner å få en profil på arbeidet. Det store interesseområdet er klienter, brukere, pasienter og deres erfaring. Dette innbefatter klinisk forskning og kvalitative studier som krever oppfølging over år. Denne vinklingen avspeiler andre tradisjoner og syn på hva forskning er enn hva som tidligere er tillagt vekt på høgskolen. I dette kan man på HS-avdelingen derfor føle seg å være i 2. divisjon i høgskolens forskning. De mener imidlertid ikke at satsningen på logistikk har gått på bekostning av utviklingen av HS-avdelingen, men de etterspør og påpeker behovet for mer kvalitativ kunnskap også innen logistikk.

Høgskolen har hatt sin nåværende avdelingsinndeling siden 1. august 2005. Da gikk man fra å ha fire institutter til å ha to avdelinger. Avdelingsbetegnelsen ØIS (Økonomi, informatikk og samfunnsfag) avspeiler de tre tidligere instituttene som ble slått sammen til en avdeling. For HS-avdelingen medførte denne organisasjonsendringen ingen forandringer. Komiteen spør seg om denne omorganiseringen var mer til fordel for ØIS-fagene enn HS-fagene. Begrunnelsen for å beholde de tidligere instituttbetegnelsene oppgis å være nødvendigheten av å ha en avdelingsbetegnelse som viser bredden i studietilbudet. Komiteen vurderer imidlertid ØIS-navnet å ikke være dekkende og mener at institusjonens faglige hovedsatsing burde være mer synlig i høgskolens avdelingsinndeling. Se også pkt. 3 forskning og faglig utviklingsarbeid.

Hva gjelder volumet på uteksaminerte kandidater sammenlignet med tilsvarende fra vitenskapelige høgskoler i samme periode plasserer Høgskolen i Molde seg midt i gruppen. Både antall primærskøknader, opptatte studenter, registrerte studenter og avlagte studiepoeng varierer i perioden, men viser en viss oppgang (tab.1).

Antallet registrerte studenter viser i perioden en nedgang for studenter i lavere gradsstudier og videreutdanning, mens det har vært en betydelig oppgang av studenter i mastergradsstudiene og profesjonsutdanningene. Tatt i betraktning at profesjonsutdanninger er lavere gradsstudier, må disse studiekategoriene ses i sammenheng. Til sammen blir det da en ubetydelig nedgang i registrerte studenter på dette studienivået. Antallet doktorgradsstudenter har vokst jevnt og kan synes å ha stabilisert seg (tab.2).

Det er tydelig forskjell på hvordan de registrerte studentene fordeler seg på høgskolens to avdelinger (tab.3). På ØIS-avdelingen er studentantallet redusert med 157 studenter. HS-avdelingen, derimot har hatt en økning på 213 studenter. Komiteen mener det er påfallende at nedgangen i studentmassen er så stor innenfor den avdelingen hvor høgskolen har sin faglige hovedsatsing. Det kan synes som Høgskolen i Molde har et betydelig rekrutteringsproblem til denne avdelingen som den må iverksette tiltak mot. Se også rapportens pkt. 5, studier.

1.3 Konklusjon og anbefaling

Høgskolen i Molde er en utdanningsinstitusjon som ut fra grunnutdanninger i helse, samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk, spesielt har spisset sin virksomhet inn mot logistikk. Komiteen ser at høgskolen framstiller sin fagportefølje på ulike måter noe som medfører vanskeligheter med å orientere seg i høgskolens faglige kompetanse og prioriteringer.

Studietilbudene er administrert i to avdelinger: Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag (ØIS) og avdeling for helse- og sosialfag (HS). Komiteen påpeker at ØIS-navnet ikke avspeiler den faglige styrken og profileringen høgskolen mener å ha innen logistikk.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillers kriteriet om primærvirksomhet.

Høgskolen i Molde bør:

- Samordne presentasjonen av sin fagportefølje, slik at den blir mer enhetlig og oversiktlig og tydeliggjør høgskolens faglige prioritering.
- Synliggjøre institusjonens faglige hovedsatsing på logistikk i høgskolens avdelingsinndeling.
- Iverksette tiltak for å øke studentrekrutteringen til ØIS-avdelingen.

2. Organisering og infrastruktur

Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

- **Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten**
- **Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd**
- **Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene**
- **Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling**

2.1 Beskrivelse

Organisering, styring og ledelse

På institusjonsnivå har Høgskolen i Molde delt faglig- og administrativ ledelse med valgt rektor og tilsatt direktør. Høgskolens ledergruppe består av rektor, prorektor, direktør og to dekaner. Høgskolen er fra 1. august 2005 faglig organisatorisk inndelt i to avdelinger; avdeling for helse- og sosialfag (HS) og avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag (ØIS). Avdelingene har tilsatte dekaner med samlet faglig og administrativt ledelsesansvar. Begge avdelingene har et valgt avdelingsråd. Avdelingene har studieledere med ansvar for et eller flere studieprogram.⁴

Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag har studieleder for:

- Samfunnsfag
- Informatikk
- Mastergradsstudium i logistikk
- Internasjonal logistikk og petroleumslogistikk
- Transportøkonomi og logistikk
- Økonomi

Avdeling for helse- og sosialfag har studieleder for:

- Sykepleie
- Vernepleie
- Mastergradstudiet og videreutdanninger

Høgskoles styre fattet i september 2006 vedtak om fremtidig ledelsesform⁵

Utvikling av personale og undervisning

God tilrettelegging for kompetanseheving og faglig utvikling er ifølge søknaden et prioritert mål for høgskolen. Det er tilrettelagt for egne ansatte som ønsker å gjennomføre doktorgradsprogram

⁴ Jf. søknadens vedlegg 4

⁵ Dette vedtaket er gjengitt i rapportens s. 5.

og høgskolen har et eget førstelektorprogram. Fem tilsatte ved sykepleierutdanningen er inne i dette programmet i studieåret 2005/2006. I 2005 begynte 7 høgskolelærere på masterstudium med delvis økonomisk støtte fra høgskolen.

Kompetanseheving for tilsatte⁶ Tab. 5.

	Tilsatte som deltar på hovedfags- eller dr.gradsprogram			Antall opprykk etter oppnådd hovedfag eller dr.grad		
	2004	2005	2006	2004	2005	2006
Mastergrad	12	7	12	1	2	2
Herav sykepl. utdanning	12	7	12	1	2	2
Dr. grad.	5	5	3	0	0	1
Herav sykepl. utdanning	2	2	3	0	0	0

Det er mulighet for faglige reiser og utenlandsopphold. Høgskolens kontakt og samarbeid med næringslivet og offentlig sektor åpner for oppdragsvirksomhet og studentarbeider. Høgskolen har etablert et pedagogisk forum og gir tilbud om deltagelse i pedagogisk opplæringsprogram.

Bygninger, lokaler og utstyr

Høgskolens bygningsmasse i Britvegen i Molde har et samlet areal på 14.000 kvm og består av to bygninger. Det eldste ble tatt i bruk 1993 og det nyeste i 2003. I søknaden omtales begge byggene å ha høy bygningsmessig standard og at de fremstår som moderne, hensiktsmessige og godt tilrettelagt for høgskolens primærvirksomhet. I høgskolens budsjettforslag for 2007 påpekes noen mangler ved det nye bygget som for dårlig lydisolering, behov for forbedring av luftkvalitet og gjennomført forbedring av lysforhold. For det eldste bygget påpekes knapphet på kontorplasser, undervisnings- og grupperom.

Undervisningsutstyr, inventar og tekniske løsninger beskrives å ha god standard og fungere tilfredsstillende. Det er stasjonært og mobilt audiovisuelt utstyr og trådløst nettverk for oppkobling av PC. Høgskolen oppgir å ha totalt 450 datamaskiner, fordelt på 245 til studentene og 205 til de ansatte. Informatikkstudentene får tilbud om egen bærbar PC.

Høgskolen ønsker å fremstå som et møtested for kunnskap, kunst og kultur og har vektlagt kunstnerisk utsmykning i begge byggene og vedlikehold av utearealene.

Møreforskning Molde og Molde kunnskapspark er lokalisert i nærheten av høgskolebygningene med gode muligheter for kontakt og samarbeid.

I samarbeid med Høgskulen i Volda og Høgskolen i Ålesund har Høgskolen i Molde fra 2001 drevet et studiesenter i Kristiansund. Senteret skal legge til rette for at høgskolene i fylket og andre kan drive desentraliserte studier i Kristiansund ut fra lokale kompetansebehov. De aktuelle

⁶ Tabell hentet fra høgskolens budsjettforslag for 2007 med utdypende informasjon fra høgskolen 08.02.07

studietilbudene kan derfor variere over tid. Det pågår nå et arbeid i regi av Møre og Romsdal fylke om å avklare og få på plass et økonomisk fundament for høyskoleundervisning i Kristiansund.

Informasjon og administrative studenttjenester

Høgskolens generelle arbeid med informasjon, samfunnskontakt og profilering er organisert som en stabsfunksjon under høgskoledirektøren. Den informasjonen og kommunikasjonen som spesifikt er rettet mot studentene, ivaretas i et samarbeid mellom studieadministrasjonen og de faglige avdelingene.

Studentene benytter Arena Høyskole for informasjon, registrering etc. Fagpersonalet benytter for det meste Classfrontier i sin elektroniske kommunikasjon med studentene. Hovedsystemet for studieadministrasjon og opptak er M-Stas.

Ifølge søknaden foregår det for tiden en justering av den administrative organiseringen av arbeidet med student-, studie- og fagsaker med tanke på sterkere integrasjon mellom fagavdelingene og den sentrale studieadministrasjonen. Dette tenkes oppnådd gjennom etablering av et fysisk arbeidsfellesskap som bl.a. vil omfatte felles ekspedisjon for informasjon og studentservice.

Studentvelferd

I tilknytning til den daværende distriktshøgskolen ble det i 1976 etablert studentsamskipnad i Molde. Dette er grunnlaget for dagens studentsamskipnad for Nordmøre og Romsdal. Samskipnaden driver studentboliger, bokhandel og spisesteder. Det er etablert ordninger med økonomisk støtte til helserelaterte utgifter. I samarbeid med høgskolen drives rådgivningstjeneste for studentene.

Studentsamskipnadens mål er å legge til rette for et stimulerende og utfordrende læringsmiljø som gir studentene trygghet, trivsel, og en effektiv studiesituasjon.

2.2 Kommentarer

Organisering og ledelse

Høgskolen i Molde har en oversiktlig ledelsesstruktur. Faglig og administrativ ledelse er atskilt på sentralt nivå og felles på avdelingsnivå. Studielederfunksjonen består i hovedsak av å koordinere de ulike studieprogrammene, holde dem oppdatert, og lede kvalitetsteam. Studielederne har ansvar for studenters søknad om avvik i studieplan. De har også noe studieveiledning. Studielederne er ansvarlige for studentutveksling til utlandet. Det er dekanen som peker ut studieleder. Jobben går på omgang, og en har stillingen i 2 år om gangen. Komiteen opplyses om at folk ikke akkurat står i kø for å få denne stillingen. Studielederstillingene i ØIS-avdelingen utgjør 30 %. I HS-avdelingen utgjør den for sykepleierutdanningen opp til 50 % p.g.a. større studentmasse og arbeid med praksisstudier og veiledning⁷. Komiteen får opplyst at studieledervervet på vernepleierutdanningen er en heltidsaktivitet og at tid til undervisning og FoU bare eksisterer på papiret. Videreutdanninger og mastergradsstudiet i HS-avdelingen har

⁷ I høgskolens tilsvar 25.06.07 på utkast til sakkyndig rapport opplyses at studielederstillingene ikke er låst fast til en prosentandel av en stilling og omfanget tilpasses ut fra faktiske behov

ingen prosentandel til studieleder. Komiteen stiller spørsmål om høgskolen bør vurdere tiltak som utjevner den ulike belastningen på studielederne.

Komiteen får inntrykk av at de to avdelingene eksisterer atskilt, nærmest som to separate institusjoner med spor av samarbeid. Flere av de komiteen møtte på institusjonsbesøket uttrykker ønske om mer samarbeid på tvers. På ledelsesnivå er det mye kontakt, men utover deltagelse i studietilbudet oppgis det ikke noe samarbeid mellom studielederne på de to avdelingene. Det oppgis som positivt at dekan for HS-avdelingen også har kommet med i forskningsutvalget, da dette i utgangspunktet ikke var noen selvfølge. Pedagogisk forum vurderes å være et sted det er lett å finne noe felles. På studienivå oppgis det noe samarbeid innenfor samfunnsfag og HS-fagene. I studietilbudene i helselogistikk samarbeides det noe på tvers av avdelingene. Det opplyses at det er vanskelig å jobbe med helselogistikk uten kunnskaper i helsefag – ellers risikerer man at det bare blir logistikk anvendt på helsesektoren.

Heller ikke mellom studentene på de to avdelingene oppgis det å være særlig samkvem. Studentene opplever imidlertid ikke at det er noen konkurranse mellom avdelingene.

Komiteen mener det kan være faglige fordeler ved et nærmere samarbeid mellom avdelingene, som ikke utnyttes ved de avgrensningene som er der i dag. Selv om mye er ulikt mellom de to avdelingene, vil man alltid ha noe å hente fra hverandre. Styrets bestrebelser på å balansere spesialisering, prioritering og ivaretagelse av bredden har møtt flere positive reaksjoner og dette arbeidet må fortsette. Komiteen anbefaler høgskolen å fortsatt utvikle og styrke faglige og tverrfaglige møteplasser for samarbeid og utvikling på alle organisatoriske nivå.

Utstyr og lokaler

Det uttrykkes på institusjonsbesøket ingen bekymring verken for kvaliteten på eller kvantiteten av lokaler og utstyr. Det er datatilgang døgnet rundt, og det er nettverksoppkobling på studenthyblene. På direkte forespørsel kommer det frem at utstyret til videokonferanser kunne vært bedre og at studentene kunne ønske seg flere parkeringsplasser.

Utvikling av personale

Kompetansenivået i det faglige/vitenskapelig personalet og hvordan disse er fordelt på de to avdelingene, avspeiles i oversikten over kompetanseheving for tilsatte med angivelse av tilsatte som deltar på hovedfags- eller doktorgradsprogram og antall opprykk etter oppnådd hovedfag eller doktorgrad, hvor personale med bakgrunn fra sykepleierutdanningen er i flertall jf. tab. 5. Alle som deltar på høgskolens førstelektorprogram kommer fra HS-avdelingen. Det er åpenbart et behov for å øke kompetansen i HS-avdelingen, derfor er disse prioritert til førstelektorprogrammet av styret. Komiteen får opplyst at det er liten konflikt om denne prioriteringen fordi mange på ØIS-avdelingen tidligere har fått anledning til å ta doktorgrad. Det er imidlertid også noen i ØIS som er interessert i førstelektorprogrammet. Komiteen mener høgskolen har valgt en fornuftig politikk innen kompetanseheving, men fortsatt må ta utfordringen med å sikre vekst i kompetanseutviklingen i det vitenskapelige personalet alvorlig.

ØIS-avdelingen opplyser å ha 60 % førstestillingskompetente, mens målet er 70 %. I sykepleierutdanningen arbeider man med å fylle NOKUTs krav til førstestillingskompetanse; 20 % innen 10. november 2007. Situasjonen for vernepleierutdanningen i dette perspektivet er ikke så annerledes enn for sykepleierne, også der er det kvalifiseringsløp internt. Komiteen mener at det

ikke bør være et endelig mål å innfri NOKUTs krav til førstekompetanse i HS-avdelingen, og ser at høgskolen kunne vært mer ambisiøs på HS-avdelingens vegne⁸. Det vil være uheldig dersom den store forskjellen i andel førstekompetente på de to avdelingene vedvarer. Høgskolen bør derfor ha et våkent øye med hvordan typen av førstekompetanse utvikler seg slik at også andelen av førsteamanuenser og førstelektorer i de to avdelingene fordeles på en balansert måte. Høgskolen bør være bevisst at det optimale ville vært en mest mulig jevn fordeling av andel og type førstekompetanse både mellom de to avdelingene og i avdelingene internt. Samtidig som det er lett både å forstå og forklare forskjellen mellom de ulike fagområdene, må ikke dette bli en rettferdigjøring eller hvilepute.

Selv om det oppgis å være enighet om prioriteringen av høgskolens kompetanseutvikling, uttrykkes det overfor komiteen en viss bekymring for at pendelen kan ha slått for langt ut. Det nevnes at det ikke er like enkelt som tidligere å få midler til reising, da midlene har blitt brukt til kompetanseheving i HS-avdelingen. Det uttrykkes et behov for å se noe mer variert på denne bruken av midler særlig fordi det er viktig at en får reise ut ettersom høgskolen er så vidt liten.

Informasjon, administrative studenttjenester og studentvelferd

Komiteen får inntrykk av at høgskolen tar tilbakemeldinger fra studentene på alvor og gjør noe med dem. Det uttrykkes at det er god kontakt mellom ansatte og studenter og at Høgskolen i Molde er en liten institusjon der problemer ikke bygger seg opp, men løses underveis.

Studentene er godt representert i alle ledd i høgskolesystemet og har påvirkningsmuligheter om de ønsker det.

Studentene vurderer at det er gode muligheter til å kombinere familieliv og studier ved høgskolen. Det studentsosiale er også godt, men studentene kunne ønske mer liv med for eksempel mer konsentrert studentmiljø på skoleområdet – gjerne med idrettstilbud og kafé.

2.3. Konklusjon og anbefaling

Høgskolen i Molde er en veldrevet høgskole, der det både praktisk og materielt legges til rette for forskning, kompetanseheving, undervisning og læring. Ulikheten mellom utviklingen av personalet i de ulike avdelingene kan tilskrives så vel høgskolens satsningsområder som ulike fagtradisjoner med hensyn til forskning. Høgskolen bør like fullt være bevisst at det optimale ville vært en mest mulig jevn fordeling av andel og type førstekompetanse både mellom de to avdelingene og i avdelingene internt.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillers kriteriet om organisering og infrastruktur.

Høgskolen i Molde bør:

- Vurdere tiltak som utjevner den ulike belastningen på studielederne.

⁸ I høgskolens tilsvare av 25.06.07 på utkast til sakkyndig rapport henvises det til høgskolens strategiplan for 2006-2009 med følgende delmål: "Den formelle kompetansen skal økes. 70 % av faglige ansatte ved ØIS og 40 % ved HS skal ha førstekompetanse eller høyere." Det sies videre i tilsvaret: "Dette siste tallet viser at høgskolen har et klart mer ambisiøst mål for utviklingen ved avdeling HS."

- Ta utfordringen med å sikre fortsatt vekst i kompetanseutviklingen i det vitenskapelige personalet alvorlig.
- Være bevisst på fordelingen av andel og type førstekompetanse både mellom de to avdelingene og i avdelingene internt
- Fortsette å utvikle og styrke faglige og tverrfaglige møteplasser for samarbeid og utvikling på alle organisatoriske nivå.

3 Forskning og faglig utviklingsarbeid

Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Komiteen mener at formuleringen ”relatert til” er vag, og forstår dette som at forskningen og den faglige utviklingsvirksomheten må være stabil og av høy kvalitet på høgskolens fagområder.

Kriteriet krever at det skal være forskning og faglig utviklingsarbeid relatert til høgskolens fagområder, og komiteen forstår formuleringen slik at dette må gjelde alle høgskolens fagområder. Disse presenteres på høgskolens hjemmesider som 1: Helse- og sosialfag, 2: Samfunnsfag, organisering og ledelse, 3: Informatikk, informasjonsbehandling, 4: Juss og administrasjon, 5: Sports Management og 6: Transportøkonomi og logistikk.

Slik det tidligere er redegjort for, velger komiteen å vurdere kravet om stabilitet i forskning og faglig utviklingsarbeid på grunnlag av

- Høyde; kvalitativt nivå
- Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater
- Faglig bredde

Komiteen velger å ta et visst hensyn til at deler av høgskolens virksomhet er knyttet opp mot kortere profesjonsutdanninger med svakere FoU-tradisjoner og at høgskolen er i en kompetanseoppbyggingsfase på disse studiene.

3.1 Beskrivelse

Rektor har det øverste ansvaret for forskningsaktiviteten ved høgskolen, i samarbeid med dekanene. Høsten 2005 oppnevnte styret et forskningsutvalg, med bred sammensetning fra alle fagmiljøene ved høgskolen. Dekanen ved ØIS er leder for utvalget. Forskningsutvalget har en koordinerende og strategisk rolle, utreder forskningspolitiske saker og uttaler seg om relevante høringsaker. Høgskolen har ikke etablert et system med faste forskningsgrupper, men setter sammen grupper etter hvilke prosjekter som utføres.

Høgskolen har vedtatt at systemet for tildeling av forskningstid skal legges om fra en gjennomsnittlig tidsfordeling på administrasjon, forskning og undervisning til en resultatbasert tildeling av faktisk forskningstid som en funksjon av faktisk historisk forskning med individuell differensiering.

Høgskolen samarbeider med Møreforskning Molde AS (MFM) som er høgskolens instrument for eksternt finansiert forskning. Mye av forskningen foregår i samarbeid med MFM, og forskningsgruppene i MFM tilsvarer de faglige satsingene ved høgskolen; helse og samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk.

Vitenskapelige publiseringer

Høgskolen dokumenterer årlig den vitenskapelige produksjonen i en egen rapport om Forskningsaktiviteten, noe som har vært gjort siden tidlig på 90-tallet.

Vitenskapelige publikasjoner ved Høgskolen i Molde registrert i Forskdok. Tab.6.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ⁹
Artikler i int. vit. tidsskrifter. med referee	13	20	17	10	13	14	22
Artikler i nasj. vit.tidskr. med referee	3	1	1	0	0	0	2
Faglige bøker/lærebøker	3	1	5	0	10	3	11
Kapitler i faglige bøker/lærebøker	5	9	10	2	9	9	9
Andre vit. rapporter i serie ved inst.	7	17	24	27	24	20	15
Andre vit.rapporter i serie ved annen inst.	0	5	4	2	5	0	0
Foredrag ved vit. konferanser	25	37	34	37	48	57	62
Sum	56	90	95	78	108	103	121

Antall publiseringer i internasjonale publikasjoner med referee har vist en økning i perioden fra 1990 fram til 2000. De siste 6 år har denne utviklingen flatet noe ut, men høgskolen forventer en ytterligere økning som et resultat av de nye incentivordningene omtalt foran.

Publiseringfrekvensen i norske tidsskrifter med referee har vist en motsatt tendens. Høgskolen ønsker ikke nødvendigvis en slik utvikling, men aksepterer den i noen grad som et resultat av det økte fokus på internasjonal publisering. Høgskolen påpeker etablering av egne rapportserier som har vist økning også de senere år.

Fordelingen i den formaliserte forskningsaktiviteten fremstår som skjev mellom fagområdene ved høgskolen. Høgskolen påpeker at dette ikke er en ønsket, men kanskje en naturlig konsekvens av den spissing og konsentrasjon som en relativt liten høgskole har måttet gjennomføre for å kunne konkurrere internasjonalt.

Tar man for seg kategorien artikler i internasjonale tidsskrift med referee, fordeler den historiske vitenskapelige produksjon seg som følger for perioden 1995-2004:

- Avdeling ØIS (økonomi, Informatikk og Samfunnsfag): 87 % (81 artikler)
- Avdeling HS (Helsefag): 13 % (12 artikler)

Denne skjevheten kan i noen grad tilskrives fagtradisjonen i tradisjonelle profesjonsutdanninger. Høgskolen opplyser at den på ingen måte er tilfreds med denne historikken, og vil arbeide for å øke og videreutvikle personalet og forskerkompetansen i organisasjonen.

Samtidig framstår også ØIS-området med skjevheter. Av de 81 registrerte publikasjonene omfattes ca. 60 % (43 % totalt) av det høgskolen selv, i søknaden s. 9 omtaler som, relativt snevre logistikkområdet.

⁹ Tall fra 2006 er oppgitt fra høgskolen 08.02.07.

NOKUT har innhentet følgende informasjon om vitenskapelig publisering 2005 fra Høgskolen i Molde sammenholdt med tilsvarende fra andre vitenskapelige høyskoler. Tab. 7.:

For dokumentasjon, forklaringer og definisjoner, se: <http://dbh.nsd.uib.no/pub/hjelp.jsp>

Enheter	Publikasjonspoeng *		Forfatterandeler **		Publisering-nivå 2 ***	Publikasjonsform ****		
	Totalt	Per faglig tilsatt #	Totalt	Per faglig tilsatt		Periodika Artikler	Antologi Artikler	Mono-grafier
Institutt for helsefag	2,0		2,2		0,0 %	69,4 %	30,6 %	0,0 %
Instituttene økonomi, informatikk og samfunnsfag	20,9		15,7		9,0 %	58,8 %	34,9 %	6,4 %
Høgskolen i Molde totalt	22,86	0,26	17,88	0,20	7,9 %	60,1 %	34,3 %	5,6 %
Arkitektur- og Designhøgskolen i Oslo ##	36,8	0,72	19,5	0,38	10,30 %	53,80 %	28,20 %	17,90 %
Norges handelshøyskole	154,8	1,26	104,8	0,85	26,10 %	80,50 %	18,10 %	1,40 %
Norges idrettshøyskole	75,2	1,37	50,5	0,88	29,00 %	92,10 %	7,90 %	0,00 %
Norges veterinærhøyskole	106	0,96	81,7	0,74	15,70 %	94,90 %	5,10 %	0,00 %

* Publikasjonspoeng er en indikator på omfang og kvalitet i vitenskapelig publisering. Publikasjonspoeng framkommer ved å multiplisere summene av forfatterandeler, med vekt for kombinasjonen av publikasjonsform og kvalitetsnivå.

** Institusjonene krediteres for vitenskapelige publikasjoner som er forfattet av personer som oppgir tilknytning til enheten på utgvertidspunktet. Enhetene blir kreditert etter andelen av forfatterne av en publikasjon, som tilhører enheten. Dette kalles forfatterandeler.

*** Kvalitetsnivå er en rangering av publiseringskanaler etter vitenskapelig prestisje. Rangeringen har to nivåer. Kanaler på nivå 2 får høyere uttelling enn kanaler på nivå 1. Nivå 1 + nivå 2 = 100 %. Rangeringen av publikasjonsformer tar utgangspunkt i at noen typer arbeid representerer en større arbeidsmengde enn andre. En tar utgangspunkt i produksjonsnormene for et doktorgradsarbeid. Ut fra dette blir det anslått at en monografi (en bok) tilsvarer ca. fire artikler i vitenskapelige tidsskrifter, og at en artikkel i en antologi (bokkapittel) omfatter mindre arbeid enn en artikkel i et vitenskapelig tidsskrift.

**** I rapportering til DBH blir ulike former redusert til tre grunnformer: Artikler i vitenskapelige tidsskrift, Artikler i antologier, Monografier.

Per faglig tilsatt beregnet med data fra tabell 1.

Tallene hentet for 2004.

Antall publikasjoner 2005. Tall fra 2006 i parentes¹⁰. Tab. 8.

For dokumentasjon, forklaringer og definisjoner, se: <http://dbh.nsd.uib.no/pub/hjelp.jsp>

Enheter	Publikasjoner		Kvalitetsnivå *		Publikasjonsform		
	Totalt	Per faglig tilsatt	Nivå 1	Nivå 2	Periodika Artikler	Antologi Artikler	Mono-grafier
HS	3 (12)		3 (12)	0	2 (10)	1 (2)	0 (0)
ØIS	24 (20)		20 (17)	4 (3)	15 (14)	8 (6)	1 (0)
Høgskolen i Molde totalt	27 (32)	0,30	23 (29)	4 (3)	17 (24)	9 (8)	1 (0)
Arkitektur- og Designhøgskolen i Oslo ##	14	0,27	13	1	6	8	0
Norges handelshøyskole	147	1,19	104	43	124	21	2
Norges idrettshøyskole	79	1,38	56	23	75	4	0
Norges veterinærhøyskole	31	0,28	26	5	24	7	0

* Se forklaringer i tabellen over. Kvalitetsnivå=publiseringnivå.

3.2. Kommentarer

Komiteen fikk på institusjonsbesøket et gjennomgående inntrykk av at man på Høgskolen i Molde er positiv til forskning, spesielt innenfor ØIS-avdelingen. Til tross for de begrensninger som det oppleves at innføringen av kvalitetsreformen har medført, uttrykkes det overfor komiteen

¹⁰ Informasjon fra høgskolen 05.02.07

at det er romslighet og fleksibilitet med hensyn til tid til forskning. Komiteen opplever at dette er et resultat av ledelsens valg og prioriteringer, som tilkjenner en anerkjennelse av forskning. Dette har for flere ansatte vært avgjørende for valg av arbeidssted.

Det er komiteens inntrykk at Høgskolen i Molde er en veldrevet organisasjon, der administrasjonen tar seg av det administrative og andre forhold knyttet til forskning slik at de vitenskapelige ansatte får tid til å forske. Mange hverdagsproblemer knyttet til gjennomføringen av forskningen opplyses å være fraværende, noe som viser en smidig administrasjon og fleksibilitet i organisasjonen.

Organisering og samarbeid

For ØIS-avdelingens vedkommende er de ansatte organisert på tvers av studier. I HS-avdelingen er personalet organisert ut fra studier. Det påpekes at man der på grunn av dette, ikke får utnyttet personalet på tvers og heller ikke får god utveksling mellom de fagansatte. Komiteen ber høgskolen vurdere organiseringen av det vitenskapelige personalet med tanke på en mulig bedre utnyttelse og utveksling av kompetanse.

Komiteen spør seg om forskningen ved høgskolen i for stor grad er et individuelt anliggende for den enkelte ansatte. Fra HS-avdelingen kommer det fram at det er stor spredning i interesseområdene og det ytres ønske om at flere samlet seg om større prosjekt. Fra ØIS-avdelingen opplyses at forskningen er mye individuelt basert og at det nå diskuteres hvordan en kan legge til rette for å danne mer formelle forskningsgrupper med felles forskningsprosjekter utover de gruppene som er etablert gjennom Møreforskning, jf punkt 7; forskerutdanning. For komiteen høres dette ut som et tiltak høgskolen ikke bør vente med å iverksette, også for å gjøre miljøene mindre sårbare. Individuelt basert forskning utgjør også en svakhet for høgskolen som organisasjon og institusjon, ettersom kompetansebygging og produksjon blir avhengig av den enkelte tilsatte heller enn av høgskolens samlede strategi og arbeid. En bedre egnet organiseringsform vil også kunne understøtte mer robuste miljøer. Kanskje vil det også være lettere å få ekstern finansiering med en slik organisasjonsform. Slike tiltak vil videre kunne understøtte en stabilitet i forskning og faglig utvikling som i dag ikke framstår som tydelig for komiteen. Mens resultater av slikt arbeid i dag kan tilskrives den enkelte, vil en mer helhetlig og kollektiv strategi kunne medføre nettverksdannelse og synergieffekter som kan fremme en stabilitet og kvalitet som kan ivaretas av og tilskrives et større miljø.

Fagmiljøet ved høgskolen har vært en forutsetning for Møreforskning. De to institusjonene har tett samarbeid med en ambisjon om å fungere mest mulig som et integrert fagmiljø. Samarbeidet resulterer i anvendt forskning som kan benyttes på mange ulike felt, og som er nyttig for lokalsamfunnet.

Det synes å være en god kobling mellom oppdragsprosjekt og gjennomføring av slike. Dette er også noe som kommer studentene til gode. Flere mastergradsstudenter har hatt slike prosjekt som sitt hovedarbeid. I den sammenhengen uttaler studenter at man er privilegert som student.

Høgskolen og Møreforskning har hatt en parallell satsning på logistikk. Valget synes å ligge på det kvantitative og tilpassing av dette i forhold til markedet. Emneområdet logistikkledelse oppgis å ha åpnet opp for samarbeid mellom faggruppene spesielt mot samfunnsfaggruppen. Her finner man samarbeid med kommunene og lokalsamfunn hvor forskningsanvendelse inn mot det

offentlige er viktig. Det påpekes at de ulike deler av miljøet har forskjellig forskningsprofil. Noen er fokusert innenfor grunnforskning, noen bidrar mot markedet og næringslivet, mens andre bidrar inn til beslutningssystemet og offentlig sektor. I høgskolen vurderer man seg selv til å være best på anvendte forskningsprosjekter, der man synliggjør seg i praksislandskapet.

Nødvendigheten av å balansere forskning og utredning påpekes imidlertid. Komiteen sier seg enig i denne påpekningen. Komiteen får inntrykk av at oppdragsvirksomheten kanskje er i meste laget også fordi det ikke gir noen akademisk meritterende gevinst, selv om det er positivt i studentsammenheng og for lokalsamfunnet og regionen.

I senere tid har høgskolen gått bredere ut i samarbeid med ulike bedrifter. Dette har gjort at forskningen har blitt mer omfattende. Også offentlig sektor, på institusjonsbesøket representert ved Helse Nordmøre og Romsdal helseforetak, påpeker nødvendigheten av et samarbeid med høgskolen og den kompetansen høgskolen tiltrekker seg, for å kunne gi brukerne et godt tilbud. Helsesektoren er tillagt oppgaver innenfor FoU, og i den sammenhengen ser man stor nytte av samarbeid og tilknytning til høgskolemiljøet. Høgskolen er representert i helseforetakets forskningsutvalg. Samarbeidet med helseforetak/praksisfelt og høgskole oppgis å være dynamisk og framtidsrettet. Flere av de problemstillinger Høgskolen i Molde har tatt tak i, er ønsket av og viktige for praksisfeltet. Penger til forskning innenfor helse- og sosialfagutdanningene ligger i helseforetakene. Et slikt samarbeid er også naturlig ut fra det kliniske fokuset denne forskningen ved høgskolen har.

Fagmiljøet og produksjon

Høgskolen i Molde framstår som en veldrevet organisasjon. Dette sees i sammenheng med at høgskolen opplever god stabilitet og kontinuitet i personalet ved at få personer slutter. Det påpekes fra noen at stabiliteten i personalet kanskje er for stor. Det at man har bygget seg opp med bl.a. satsing på kompetanseheving til det man har i dag, oppgis å være grunn til at høgskolen nå er mindre sårbar med en mer robust personalsituasjon enn for eksempel på tidspunktet for søknaden om doktorgradsutdanning. Representanter for høgskolens samarbeidspartnere som komiteen traff under institusjonsbesøket, erfarer fagmiljøet som stabilt og kompetent. Dette oppgis å være avgjørende for næringslivets kompetansebehov i regionen og de konkurransefortrinn dette gir.

Komiteen får oppgitt at forskningsmiljøet innenfor logistikk oppleves stabilt, samfunnsfagmiljøet er relativt stabilt mens det for økonomi og administrasjon oppgis at de er stabile men veldig små og avhengig av samarbeid utenfor høgskolen. Miljøet i transport og samfunnsøkonomi er relativt tett knyttet til logistikk. Innenfor informatikk har man et rimelig forskningsmiljø. For forskningsmiljøet i HS-fagene er tilknytningen til helseforetaket en stabiliserende faktor. Det uttrykkes ønske om å etablere tyngre miljøer rundt dette. Høgskolens forbindelse til klinisk forskning og tilknytning til praksisfeltet er godt styrket med ansatte med bistillinger i helseforetaket.

Høgskolen i Molde oppgis selv at den vitenskapelige produksjon av artikler i internasjonale tidsskrift med referee, i perioden 1995-2004 fordeler seg med 87 % på avdeling ØIS og 13 % på HS avdelingen. Ved å sammenhole denne informasjonen med ansatte professorer pr 1. mai 2006, som var henholdsvis var 10.5 ved ØIS og 1 ved HS, ser komiteen at forskjellen m.h.t produksjon

ikke er så påtagelig som det kan se ut til. HS-avdelingen hadde fra 2005 til 2006 en økning fra 3 til 12 publikasjoner, jf tabell 8. Dette er en bemerkelsesverdig økning, men kan vanskelig omtales som at forskningsaktiviteten ved HS-avdelingen er stabil. I samsvar med komiteens forståelsesgrunnlag, indikeres også stabilitet av varighet over tid. Komiteen fastslår at den vitenskapelige produksjonen har en positiv tendens, og at et grunnlag for fortsatt gode resultater ser ut til å være lagt.

Som nevnt tidligere er det skjevheter også internt på ØIS-området hva gjelder forskningsresultater. Skjevheten kan forklares med den klare satsingen på logistikk. Høgskolen innser imidlertid at en større forskningsmessig bredde også innen ØIS-området er viktig i en framtidig utvikling av institusjonen. Her innser man på høgskolen at de ikke er kommet så langt som de ønsker.

Hva gjelder antall publiseringer har komiteen merket seg at Høgskolen i Molde plasserer seg litt foran de minste vitenskapelige høgskolene, men ligger langt bak med hensyn til publikasjonspoeng.¹¹ Dette burde være en indikasjon til høgskolen om hva den i så måte bør strekke seg etter, jf. komiteens forståelse av stabilitet omtalt i rapportens del A. Det faktum at fagmiljøet i dag framstår som lite og sårbart, medfører at resultater som viser stabilitet over tid er vesentlig.

Fagområder

I følge høgskolens hjemmesider har høgskolen følgende fagområder: 1: Helse- og sosialfag, 2: Samfunnsfag, organisering og ledelse, 3: Informatikk, informasjonsbehandling, 4: Juss og administrasjon, 5: Sports Management og 6: Transportøkonomi og logistikk. Disse fagområdene er ikke sammenfallende med det høgskolen omtaler som sine forskningsmiljøer. Disse oppgis som Helse- og sosialfag, Samfunnsfag, Informatikk, Økonomi jf. punkt 1.2. Om disse to opplistingene sammenholdes, ser en at for eksempel fagområdet Sports Management tilsynelatende ikke er tilknyttet noen forskningsaktivitet, mens andre kan synes mer diffuse i sin tilknytning til forskning. Dette understreker betydningen av at høgskolen samordner presentasjonen av sin fagportefølje, jf punkt 1.3.

De opplysningene komiteen får viser tydelige forskjeller mellom de ulike fagområdene. Mens logistikk oppleves stabilt, samfunnsfagmiljøet som relativt stabilt, framstår økonomi og administrasjon som stabile men veldig små og avhengig av samarbeid utenfor høgskolen. Informatikkmiljøet betegnes som rimelig, mens forskningsmiljøet i HS-fagene er i en oppbyggingsfase. Noen av fagområdene Høgskolen i Molde oppgir å ha, kommenteres ikke, blant annet gjelder det Sports Management. Dette er et område som etter komiteens mening har et stort potensiale som høgskolen bør satse tydeligere på, jf. kap.7, nettverk.

Høgskolen i Molde har valgt å definere logistikk på en måte som medfører at tyngden av forskningen i logistikk ligger innenfor kvantitativ logistikk. Komiteen som vurderte høgskolens søknad om å etablere doktorgradsutdanning i logistikk, påpekte at Høgskolen i Molde er svak på kvalitativ logistikk. Komiteen merker seg at høgskolen ikke har kommet mye lengre i dette arbeidet. Det er en svakhet for høgskolen at deres definisjon av logistikkområdet er så smal som den er, blant annet fordi dette medfører begrensede utviklingsmuligheter. Etter komiteens mening

¹¹ I høgskolens tilsvar av 25.06.07 på utkast til rapport opplyses at antall publikasjonspoeng har økt fra 28,9 i 2005 til 38,5 i 2006.

vil det være mulig å utvikle en nisjefunksjon i norsk academia samtidig som skolen ville stått sterkere på dette området om man også satset mer på kvalitativ logistikk.

Det påpekes for komiteen at det de siste årene er søkt samarbeid med fagpersoner innen organisasjon og ledelse for å imøtekomme doktorgradskomiteens anbefalinger på dette området. Høgskolen har som mål å bli den fremste på logistikk, og tyngden og fokuset vil fortsatt ligge på kvantitativ logistikk. Det er der høgskolen har sin faglige tyngde og det er der den fortsatt skal være. Det er i følge høgskolen begrenset hvor bredt man kan favne.

3.3. Konklusjon og anbefaling

Komiteen har inntrykk av at Høgskolen i Molde er positiv til forskning, og at de har valgt over tid å satse på utvikling av logistikkområdet. Imidlertid er fagene i HS avdelingen og fagområder innen ØIS avdelingen ikke videreutviklet i samsvar med kriteriet om at institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet på alle sine fagområder. Komiteen ser positive resultater av forskning og faglig utviklingsarbeid på flere områder, men mener at denne utviklingen må befestes seg som resultater over tid, dersom denne skal kunne omtales som stabil.

Komiteen har merket seg at forskningen innenfor høgskolens satsing på logistikk har en viss bredde, samtidig som, noe høgskolen også påpeker, logistikk som sådan er et relativt snevert område. Komiteen er usikker på hvor mye videre man er kommet med denne forskningen etter tildelingen av doktorgrad. Forskningsinnsatsen forøvrig, både mellom og innenfor avdelingene, er svært ulikt fordelt. Komiteen merker seg høgskolens ambisjoner om å utjevne disse skjevhetene. En ordning med kriterier for tildeling av forskningstid også med mulighet for forskningsfri kan være motiverende.

Selv om høgskolen har spisset sin kompetanse inn mot logistikk har den valgt å beholde ØIS som avdelingsnavn. Navnevalget kan synes å holde en mulighet oppe for et bredere fokus. Navnevalget avspeiler en bredde som viser hvilken utfordring høgskolen har i forhold til kriteriet om stabil forskningsvirksomhet av høy kvalitet på alle fagområder, jf også punkt 1; primærvirksomhet.

Høgskolens totale bredde medfører en sårbarhet, og det er her fagområder som ikke har den forskningsaktivitet en kan forvente. Komiteen mener at Høgskolen i Molde ikke fyller kriteriene på alle sine fagområder på en tilfredsstillende måte for at denne kan omtales som stabil og av høy kvalitet, slik komiteen forstår kriteriet.

Når høgskolen er så vidt liten som den er, mener komiteen at en ved mer omfattende samarbeid både eksternt og internt, vil kunne skape synergieffekter som vil kunne utjevne de forskjellene som finnes mellom de ulike fagområdene i dag.

Komiteen forstår stabilitet i forhold til begrepene høyde, lengde og bredde. Komiteen tviler ikke på kvaliteten og det faglige nivået på høgskolens forsknings- og faglige utviklingsvirksomhet. Komiteen fastslår imidlertid at lengden, forstått som varighet over tid og oppnådde resultater og den faglige bredden er ujevn og utilfredsstillende når man ser høgskolen samlet.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillende kriteriet om stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

Høgskolen i Molde må:

- Bevisst satse på bredde innenfor fagområdet logistikk.
- Prioritere bedret forskningsaktivitet også på de andre fagområdene.
- Styrke forsknings- og utviklingssamarbeid mellom ulike faggrupper og mellom avdelingene på alle nivåer.
- Styrke forsknings- og utviklingssamarbeid mellom ulike faggrupper og ulike eksterne aktører.

Høgskolen i Molde bør:

- Åpne for - og legge til rette for mer formelle forskningsgrupper med felles forskningsprosjekter.
- Iverksette tiltak for å øke vitenskapelige utgivelser som gir publikasjonspoeng.
- Vurdere organiseringen av det vitenskapelige personalet med tanke på en mulig bedre utnyttelse og utveksling av kompetanse.

4. Ansatte i undervisnings- og forskerstilling

Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Slik komiteen forstår dette kriteriet skal det være ansatte i undervisnings- og forskerstillinger i alle studier på alle studienivå. Alle høgskolens studier er relatert til høgskolens fagområder slik disse er opplistet under kriteriet om forskning og faglig utviklingsarbeid. Komiteen vil i dette kriteriet forholde seg til ansatte i undervisnings- og forskerstilling slik de fordeler seg på høgskolens studier. Komiteen velger å ta et visst hensyn til at deler av høgskolens virksomhet består av kortere profesjonsutdanninger med svakere FoU-tradisjoner og at høgskolen er i en kompetanseoppbyggingsfase på disse studiene.

4.1 Beskrivelse

Undervisnings- og forskerstillinger (årsverk) ved Høgskolen i Molde 1.oktober2005. Tabellen er hentet fra søknadens vedlegg 6, Oversikt over stillinger – HIM. Tab. 9.

	2003	2004	2005	2006 ¹²
Professor	8,0	7,0	9,0	11,5
Høgskoledosent	1,2	1,0	1,0	0,6
Førsteamanuensis	20,4	19,7	17,9	22,3
Førstelektor	1,0	1,0	3,8	2,8
Amanuensis	12,8	11,8	12,4	11,8
Høgskolelektor	24,3	25,1	26,0	25,4
Høgskolelærer	17,1	19,9	18,5	10,2
Stipendiat	9,0	12,0	14,0	13,0
Post.doc.	-	-	2,0	2,0
Sum	93,8	97,5	104,6	99,6

De ansatte (årsverk) i undervisnings- og forskerstillinger fordeler seg på høgskolens to avdelinger på følgende måte. Tallene er pr. 1. januar 2007, jf. fotnote 9 over. Tab. 10

Avdeling	ØIS	HS
Professor	10,5	1,0
Høgskoledosent	0,6	0,0
Førsteamanuensis	18,3	4,0
Førstelektor	1,0	1,8
Amanuensis	11,8	0,0
Høgskolelektor	5,7	19,7
Høgskolelærer	0,0	10,2
Stipendiat	11,0	2,0
Post.doc.	2,0	0,0
Sum	60,9	38,7

¹² Tallene for 2006 er pr. 1. januar 2007, informasjon fra høgskolen 16. januar 2007.

Tilsatte, årsverk i ulike stillingskategorier, h-2005 og 2006. Tab. 11.

- Tabellen viser årsverk i ulike stillingskategorier. Det er ikke angitt tilsatte fordelt på avdeling i DBH. Se fotnoter for mer om beregningene.
- Tall for 2006 er tilgjengelige for HIM, men ikke for de vitenskapelige høgskolene.
- HIM har ikke oppgitt data splittet på enheter i DBH.

	Tilsatte totalt	Undervisnings- og forskerstillinger *	Andel med førstekompetanse**	Rekrutteringsstillinger**	Professor II**		
HIM 2006	155	85	55 %	33	39 %	19 %	1,6 %
HIM 2005	158	89	56 %	32	36 %	16 %	1,9 %
Alle statlige høgskoler 2005	8 766	5 019	57 %	1 669	33 %	8 %	0,6 %
Vitenskapelige høgskoler 2005 ***	1 177	438	37 %	333,6	76 %	42 %	1,8 %

Små avvik i summeringene skyldes desimalavrundinger.

* I DBHs kategori "Undervisnings- og forskerstillinger" inngår ikke Professor II og Rekrutteringsstillinger. Prosentandel er beregnet mot Tilsatte totalt.

** Prosentandel er beregnet mot Undervisnings- og forskerstillinger.

*** Her inngår Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo, Norges handelshøgskole, Norges idrettshøgskole, Norges musikkhøgskole og Norges veterinærhøgskole.

Tall fra DBH i tabell 11 over viser at andelen av undervisnings- og forskerstillinger med førstekompetanse ved Høgskolen i Molde har økt fra 36 % i 2005 til 39 % i 2006. Tilsvarende prosent ved statlige høgskoler var i 2005 33 % og ved vitenskapelige høgskoler 76 %. Ved søknad om akkreditering som universitet, var tilsvarende prosent for Høgskolen i Stavanger 46 %. Høgskolen i Agder hadde ved søknadstidspunkt for akkreditering som universitet en prosentandel med førstekompetente på 51,4 %.

4.2. Kommentarer

Komiteen registrerer at antallet i de ulike stillingskategoriene ved Høgskolen i Molde varierer over tidsperioden, men at utviklingen totalt viser en endring med reduksjon i de lavere stillingskategorier mot en økning i de høyere. Størst økning er antallet professorer med 3,5 årsverk. Andelen høgskolelærere er redusert med 6,9 årsverk. Til sammen har andelen høgskolelektorer, førstelektorer og førsteamanuenser økt med 4,8 årsverk, tab.9.

Høgskolen påpeker overfor komiteen at det kan være vanskelig å rekruttere de rett kvalifiserte professorene da disse ofte er godt etablert og ikke lett å få til å flytte. Det til tross opplyses det at man har fagpersoner med stor autoritet på sine felt. Høgskolen mener selv å være på vei inn i en posisjon som gjør den mer attraktiv til å få rekruttert de rette personene i rett alder. Det uttrykkes ingen bekymring for "forgubbing" fra høgskolens side. Høgskolen var heller ikke vesentlig opptatt av at prosentandelen av førstekompetente ligger langt under nivået for vitenskapelige høgskoler.

Komiteen ser at utviklingen av formalkompetansen blant de vitenskapelige ansatte har en positiv tendens. Den totale prosentandelen med førstekompetanse ligger over gjennomsnittet for statlige høgskoler, men langt under tilsvarende for vitenskapelige høgskoler. Komiteen er klar over at kriteriene ikke uttrykker noen forventninger til et bestemt totalvolum av vitenskapelig personale med førstekompetanse. Ut fra Høgskolen i Moldes ønske om å bli akkreditert som vitenskapelig

høgskole, undrer komiteen seg imidlertid over at det fra høgskolens side ikke uttrykkes større ambisjoner om kompetansemessig å nærme seg denne institusjonskategorien.

Fra de ansatte får komiteen vite at valget av Høgskolen i Molde som arbeidssted bl.a. er motivert av godt fagmiljø. Personalet opplever et godt samarbeid med god vekst i kollegiet. Det er lite konflikter, god tilrettelegging for arbeid med både undervisning, forskning og publisering. Ved behov er det enkelt å henvende seg til andres kompetanse ettersom høgskolen er en liten organisasjon.

Fra studentene får komiteen noe ulike begrunnelser for valg av studiested. For ØIS-studentene er valget motivert av at Høgskolen i Molde er den beste høgskolen i landet på området. Foreleserne er flinke og nivået er høyt.

For HS-studenter er valget mer motivert av geografisk nærhet til hjemmet, men også at man på forhånd hadde hørt mye bra om skolen. Studentene er fornøyd med studienes kvalitet og de ansattes kompetanse. Denne rosen fra studentene uttrykkes til tross for at man lenge har måttet drive undervisningen med vikarer for faste lærere i kompetanseutviklingsløp, noe som har gitt dårligere kvalitet på studiet. Det er en utfordring å få en balanse mellom personalets utvikling og undervisning. Etter en periode med intensiv satsning som har tatt mye ressurser, regner man fra høgskolens side med at dette vil roe seg

NOKUT gjennomførte høsten 2004 en revidering av akkrediterte bachelorgradsstudier i sykepleie i Norge. Komiteen som vurderte sykepleierutdanningen ved i Høgskolen i Molde konkluderte med at utdanningen ikke tilfredsstilte de oppgitte kravene for revideringen. I vedtaket fra NOKUTs styre heter det bl.a. at Høgskolen i Molde innen 10. november 2007, dvs. to år fra vedtaksdato må tilfredsstillte kravet til 20 % førstestillingskompetanse samtidig som sammensetningen av fagmiljøet må være tilpasset studietilbudets behov for undervisning og veiledning. Komiteen understreker at reakkrediteringsprosessen for sykepleierutdanningen ikke har noen innvirkning på komiteens konklusjoner.

Komiteen registrerer den store interessen for kompetanseutvikling i forhold til forskning blant de ansatte i HS-avdelingen og at man har store forhåpninger til å innfri kravene til å bli reakkreditert. Det oppgis at det er flere 1. stillinger i den avdelingen nå enn det var høgskolelektorer i 1994, se tab. 5.

Komiteen registrerer at det er ulike syn og en viss undring og usikkerhet rundt endret institusjonskategori blant de ansatte. Denne usikkerheten formuleres tydeligst fra HS-avdelingen hvor man verken brenner for søknaden eller prosessen. Det har vært en viss bekymring for at logistikken skal bli for spisset og at det skal oppstå kamp om ressurser og om å bli sett og hørt. Samtidig ser de ansatte i HS-avdelingen at deres egen stilling i forhold til forskning kan endre seg med endret institusjonsstatus. De håper at en endret institusjonsstatus kanskje vil medføre en utvikling som også deres avdeling kan dra veksler på i forhold til samarbeidsprosjekter og profilering utad mot eksterne aktører.

4.3 Konklusjon og anbefaling

Komiteen ser at utviklingen av formalkompetansen blant de vitenskapelige ansatte har en positiv tendens, men komiteen undrer seg over at høgskolen ikke uttrykker ambisjoner om kompetansemessig å nærme seg de vitenskapelige høgskolene.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillter kriteriet om ansatte i undervisnings- og forskerstillinger.

Høgskolen i Molde bør

- Utvikle og iverksette en kompetanseutviklingsstrategi med sikte på å nærme seg nivået for vitenskapelige høgskoler

5. Studier

Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Kriteriet vektlegger studietilbud av høyere grad, mastergradsstudier. Komiteen har for helhetens skyld valgt også å inkludere studietilbud av lavere grad, bachelorgradsstudier i vurderingen.

5.1 Beskrivelse

Bachelorgradsstudier

Høgskolen i Molde tilbyr høsten 2006, 13 bachelorprogram. Tab. 12.

Bachelorprogram ved Høgskolen i Molde 2006/07	
Avd. HS	Avd. ØIS
Sykepleie, 3 år heltid	Transportøkonomi og logistikk, 3 år heltid
Sykepleie, 4,5 år deltid, (Kr.sund)	Petroleumslogistikk 3 år heltid, (Kr.Sund)
Vernepleie 3 år heltid	Internasjonal logistikk, 3 år heltid (Ålesund)
	Økonomi og administrasjon, 3 år heltid *
	Revisjon, 3 år heltid
	Informatikk, 3 år heltid
	Informasjonsbehandling, drift og administrasjon, 3 år heltid
	Statsvitenskap, 3 år heltid**
	Sport Management (idrettsledelse), 3 år heltid
	Juss og administrasjon, 3 år heltid***

* Spesialiseringsretninger i logistikk, konkurransestrategier, idrettsøkonomi, kunnskapsledelse og innovasjon og informatikk.

** Spesialiseringsretninger i politikk og samfunnsforandring og politikk og juss

*** Spesialiseringsretninger i juss og organisasjon og juss og samfunnsøkonomi

Studentene ved Høgskolen i Molde kan også oppnå en bachelorgrad ved å sette sammen fag fra ulike studier ved Høgskolen i Molde og eventuelt andre høgskoler.

Høgskolen tilbyr i tillegg flere årsstudier og videreutdanninger.

Opptakstall og uteksaminerte kandidater til bachelorutdanningene 2005 og 2006. Tab 13.:

Avdeling HS	2005		2006	
	Opptak	Kand.	Opptak	Kand.
Sykepleie, 3-årig	100	90*	100 (+28)**	92*
Vernepleie, 3-årig	35	24	35	25

* Inkludert deltidsstudiet

** Opptak til deltidsstudium annet hvert år

Studentgjennomstrømming på bachelorstudiene på HS-avdelingen basert på prosent av opptatte studenter to år tidligere. Tab. 14.

	2002	2003	2004	2005	2006	Snitt
Sykepleie 3 år heltid	93 %	71 %	78 %	88 %	81 %	82 %
Sykepleie 4 ½ år deltid	65 %		52 %		50 %	55 %
Vernepleie 3 år heltid	67 %	63 %	55 %	65 %	68 %	63 %

Opptakstall og uteksaminerte kandidater til bachelorutdanningene 2005 og 2006. Tab. 15.

Avdeling ØIS	2005		2006	
	Opptak	Kand.	Opptak	Kand.
Transportøkonomi og logistikk, 3-årig	25	15	16	19
Petroleumslogistikk, 3-årig	31	22	30	21
Internasjonal logistikk, 3-årig*	33		19	
Økonomi og administrasjon, 3-årig	46	30	41	33
Revisjon, 3-årig	24	11	13	11
Informatikk, 3-årig	9	25	0	20
Informasjonsbehandling, drift og administrasjon*	25		19	
Politikk og samfunnsendring, 3-årig ***	8	6		
Sport Management (idrettsledelse), 3-årig **	26		29	

- * Studiet startet 2003, de første kandidatene ble uteksaminert våren 2006¹³
- ** Studiet startet 2004, de første kandidatene uteksamineres våren 2007
- *** Dette studiet ble endret studieåret 2006/2007 til bachelorgradsstudium i statsvitenskap med studieretninger i politikk og samfunnsendring og politikk og jus¹⁴

Studentgjennomstrømming på noen av bachelorstudiene på ØIS-avdelingen basert på prosent av opptatte studenter to år tidligere.¹⁵ Tab. 16

	2002	2003	2004	2005	2006	Snitt
Transportøkonomi og logistikk	32 %	61 %	51 %	38 %	63 %	49 %
Informatikk	91 %	68 %	40 %	47 %	56 %	60 %
Økonomi, administrasjon og revisjon				64 %	66 %	65 %
Statsvitenskap				86 %	100 %	93 %

Mastergradsstudier

Høgskolen i Molde har godkjenning for følgende studieprogram som gir mastergrad. Tab 17.:

Navn	Godkjent	Sp.	Oppstart
Master of Science in Logistics	som prøveordning 22.4.1999	120	1998
Mastergradsstudium i anvendt informatikk	27.9.2004	120	2004
Mastergrad i helse- og sosialfag, kliniske hjelperelasjoner overfor sårbare grupper	29.7.2005	120	2006
Mastergradsstudium i samfunnsendring, organisasjon og ledelse	1.12.2005	120	2006
Erfaringsbasert mastergradsstudium i anvendt informatikk	27.9.2004.	90	2004
Mastergrad i samferdselsplanlegging	Høgskolens styre	90	2006

Opptakstall for mastergradsstudenter.¹⁶ Tab. 18.

	2002	2003	2004	2005	2006
Logistikk	22	36	30	34	74
Anvendt informatikk			11	13	4
Helse- og sosialfag					32
Samfunnsendring, organisasjon og ledelse					16

¹³ Informasjon fra høgskolen 09.01.07

¹⁴ Informasjon fra høgskolen 08.02.07

¹⁵ Informasjon fra høgskolen 05.02.07

¹⁶ Informasjon fra høgskolen i 05.02.07 og 08.02.07

Samferdselsplanlegging						11
------------------------	--	--	--	--	--	----

Uteksaminerte mastergradskandidater. Tab. 19.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Logistikk	2	10	17	26	18	27	33
Anvendt informatikk							4

Studentgjennomstrømming på masterstudiet i logistikk basert på prosent av opptatte studenter to år tidligere. Tab. 20

2002	2003	2004	2005	2006 ¹⁷	Snitt
77 %	72 %	60 %	79 %	45 %	66 %

5.2 Kommentarer

Høgskolen opplyser i sitt budsjettforslag for 2007 at opptakstallet til bachelorutdanningene ved ØIS-avdelingen var tilnærmet lik for 2004 og 2005. Komiteen registrerer at studentopptaket for 2006 for flere studier ved den avdelingen har gått betydelig ned. Dette gjelder også studier som er en del av høgskolens sentrale satsing; transportøkonomi og logistikk og internasjonal logistikk, tab.15. Som hovedrekrutteringsgrunnlag for master- og doktorgradsstudiene i logistikk vurderer komiteen at høgskolen på sikt har en stor utfordring i å holde opptaket til disse studiene på et tilstrekkelig nivå. Sett i sammenheng med gjennomføringsprosenten, tab.16 blir denne situasjonen forsterket. Komiteen er klar over at det er mange grunner til studentfracfall gjennom et studieløp som ikke framkommer ved en enkel prosentangivelse. Komiteen finner like fullt situasjonen alvorlig, ikke minst også sett i forhold til Kvalitetsreformens intensjoner. Høgskolen bør snarest iverksette tiltak for å bedre gjennomstrømmingen ved sine studier. Også situasjonen for HS-avdelingen er alvorlig på dette området, selv om disse studiene har et jevnere studentopptak, tab. 13 og 14.

Høgskolen i Molde deltok i departementets prøveordning med etablering av mastergrader i perioden 1999 – 2002. Dette er grunnlaget for at høgskolen allerede i 2000 kunne uteksaminere mastergradskandidater, og dermed nå har åtte års erfaring med mastergradsstudier og har uteksaminert kandidater i sju år, men også til dette studiet viser gjennomstrømmingsprosenten en negativ utvikling, tab.19 og 20

Høgskolens mastergrad i logistikk undervises i sin helhet på engelsk. Dette har ført til et større innslag av utenlandske studenter på dette studiet enn på andre studier. Høgskolen opplyser at det er registrert 77 utenlandske studenter fra 19 land på dette studiet som våren 2007 har til sammen 109 studenter.¹⁸

Høgskolen i Molde utdanner kandidater som lett får arbeid i regionen, både innenfor offentlig og privat sektor. Komiteen får opplyst at industribedrifter i regionen er svært interessert i denne kompetansen. Informasjon om potensielle arbeidsgivere gis på egne karriredager som avholdes

¹⁷ I høgskolens tilsvar av 25. 06.07 opplyses at det lave tallet for gjennomstrømming i 2006 skyldes ekstraordinære forhold knyttet til tilleggsopptak av studenter i 2004 av studenter som hadde planlagt å gjennomføre et annet mastergradsstudium.

¹⁸ Informasjon fra høgskolen 27.04.07.

en gang pr år med stands og presentasjoner. Videre knyttes caseoppgaver, prosjektledelse og masteroppgaver til næringslivet.

Studentene opplever at de kan bygge opp fagsammensetning etter interesse, og at høgskolen er fleksibel i forhold til dette. Grunnutdanningene representerer en bredde, samtidig som logistikken oppfattes som høgskolens spisskompetanse. Dette illustreres av studentenes uttalelse: ”Uansett hva du begynner å studere ender du opp på logistikk.”

Studentene forteller at det henvises mye til rapporter og artikler i undervisningen. Ved spørsmål forklares ofte problemstillinger med utgangspunkt i egen forskning. Studentene opplever at undervisningen er oppdatert og basert på den nyeste kunnskapen. De vitenskapelig tilsatte mener at det er gode muligheter for å bringe forskningen inn i undervisningen. De ansatte forteller videre at studietilbud nå endres for at ikke studentene bare retter seg inn mot logistikk på mastergradsnivå. Litt av denne problematikken knyttes til at tittelen på ulike kurs knyttes til ”logistikk”. Dette betyr ikke så mye for fagene, men det er flere som synes det er problematisk med den uttalte henvisningen til og eksemplifiseringer med logistikk. Det er etter komiteens oppfatning en utfordring for høgskolen å tydeliggjøre også de andre fagenes egenart overfor studentene.

De ansatte mener at det ikke gis forskningsbasert undervisning innenfor alle høgskolens fagområder, men at dette mest knyttes til den forskningskompetanse og de forskningsområder høgskolen faktisk har. Dette ser komiteen som en bekreftelse på at det ikke holdes et tilstrekkelig nivå på forskningen på alle fagområdene, jf pkt 3. Det oppgis at det er vanskeligere å knytte eget forskningsløp inn mot undervisning; da er det lettere med oppdragsforskning.

5.3 Konklusjon og anbefaling

Komiteen får et blandet bilde av høgskolens studier innenfor hovedsatsingsområde logistikk og hvordan dette området kan oppfattes på andre studier. Som et unikt studietilbud burde logistikkstudiet ha et bredt nasjonalt rekrutteringsgrunnlag. Like fullt viser opptakstallene en synkende tendens og det er en overvekt av utenlandske studenter på mastergradsstudiet. Høgskolen bør iverksette tiltak for å opprettholde både søkerantallet og gjennomføringsprosenten til grunnstudiet. Samtidig har komiteen merket seg bekymringen for den utstrakte eksemplifiseringen av og henvisningen til logistikk i andre studier, på bekostning av disse fagenes egenart. Høgskolen står overfor en stor utfordring i både å skulle fremme og hemme sin faglige spisskompetanse og -kunnskap, samtidig.

Fagmiljøets erkjennelse av at man ikke har forskningsbasert undervisning alle fagområdene bør etter komiteens mening tas på alvor.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillter kriteriet om studier.

Høgskolen i Molde bør:

- Arbeide for å holde opptaket til bachelorstudiene på ØIS-avdelingen, særlig de logistikkbaserte studiene, på et tilstrekkelig nivå.
- Snaest iverksette tiltak for å bedre gjennomstrømmingen ved sine studier.

- Arbeide for å tydeliggjøre de andre studienes – enn logistikk – egenart overfor studentene.
- Prioritere forskningsbasert undervisning på områder som ikke har dette i dag.

6. Forskerutdanning

Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

- **Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater**
- **Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater**

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Komiteen er av den oppfatning at dette kriteriet har et kvalitativt hovedpunkt: stabil forskerutdanning og tre kvantitative underpunkter, nemlig 1) selvstendig rett til å tildele doktorgrad, 2) jevnlig opptak av studenter og 3) ha uteksaminert kandidater. Å innfri de tre kvantitative underpunktene er etter komiteens mening ikke det samme som at hovedpunktet, stabil forskerutdanning er innfridd i sin helhet.

Slik det tidligere er redegjort for, velger komiteen å vurdere kravet om stabilitet i forskerutdanningen på grunnlag av:

- Høyde; kvalitativt nivå
- Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater
- Faglig bredde

6.1 Beskrivelse

Høgskolen i Molde fikk 8. mai 2002 retten til å tildele PhD-grad i logistikk. Samme år ble tre stipendiater tilsatt. Disse tre disputerte for doktorgraden i 2006.

Høgskolen legger stor vekt på at stipendiater skal bli ferdige innenfor finansieringstiden, og ser dette som en god start. Av de kandidatene som er tatt opp så langt har to falt fra.

Registrerte doktorgradsstudenter, høst 2005 ved Høgskolen i Molde og vitenskapelige høyskoler. Nye doktorgradsavtaler fra HiM for 2006 står i parentes.¹⁹ Tab. 21

	Egen budsjetttramme	Norsk Forskningsråd	Andre finans.-kilder	Totalt antall
Høgskolen i Molde	8 (3)	2 (0)	9 (3)	19 (6)
Arkitektur- og Designhøgskolen i Oslo	-	-	36	36
Norges handelshøyskole	80	4	27	111
Norges idrettshøyskole	31	4	14	49
Norges veterinærhøyskole	16	40	16	72
Norges musikkhøyskole	11	-	5	16

I 2005 var det registrert 34 dr. grads studenter ved Høgskolen i Agder, 24 ved Høgskolen i Bodø og 8 ved Høgskolen i Oslo. (2006-data for disse er ikke tilgjengelig)

¹⁹ Informasjon fra høgskolen 05.02.07

Tabellen nedenfor viser antall nye doktorgradsavtaler, kandidater som skal avlegge sin doktorgrad ved institusjonen. Tab. 22.

	2003	2004	2005	2006
Høgskolen i Molde	4	5	7	6
Arkitektur- og Designhøgskolen i Oslo	19	15	-	-
Norges handelshøyskole	29	32	20	11
Norges idrettshøyskole	6	12	12	7
Norges veterinærhøyskole	13	20	21	4
Norges musikkhøyskole				

Forskerutdanningen ledes av et doktorgradsutvalg på fire fast ansatte professorer. Utvalget er nedsatt av høgskolens styre. Utvalget har ansvar for den administrative og faglige ledelsen av studiet. Utvalget vurderer stipendiatsøknader, innstiller til stipender, godkjenner studieplaner, og oppnevner vurderingskommisjoner. Utvalget uttaler seg ellers om saker som legges fram for utvalget, så som kvaliteten på vertsinstitusjoner ved utenlandsopphold. Det er også nedsatt et evalueringsutvalg som består av en professor fra University of Montreal og en professor fra Norges handelshøyskole, med doktorgradsutvalgets leder som sekretær, som evaluerer studiets større linjer.

Høgskolen har et eget reglement for finansiering av utenlandsopphold for stipendiater. Høgskolen har reglementsfastet at alle stipendiatene bør ha minst ett semester ved et utenlandsk lærested. Flere kandidater har utenlandsk biveileder.

Hver stipendiat får NOK 100.000,- som driftstilskudd i løpet av studiet, som disponeres av veileder. Det brukes til eksterne kurs, konferanser og eventuelt bærbar PC.

Høgskolen arrangerer forskerkurs innen områder der den har spesiell kompetanse, gjerne supplert med ansatte fra samarbeidende institusjoner. Høgskolens doktorgradsstudenter følger også kurs ved andre institusjoner nasjonalt og internasjonalt.

Høgskolens doktorgradsreglement, sammen med kvalitetssystemet Kvase, gir rammen for kvalitetsarbeidet ved forskerutdanningen. Følgende punkter påpekes som sentrale:

- I desember hvert år holdes et seminar der alle veiledere og kandidater (minus de på utenlandsopphold) må være til stede.
- Hvert år må kandidater og veiledere rapportere om framdriften til kandidatene.
- Ett år før planlagt disputas holdes en offentlig forelesning. Der skal kandidaten godtgjøre faglig at han/hun kan bli ferdig på ett år. Godkjennes dette av doktorgradsutvalget, vil

vurderingskomité bli oppnevnt. Denne kan da følge kandidaten det siste året fram mot disputasen.

6.2. Kommentarer

Komiteens inntrykk av doktorgradsutdanningen er at miljøet er lite, nært, kjent og oversiktlig. Dette er både en styrke og en svakhet. Intervjuene avdekker en god kontakt mellom ansatte og stipendiater, og en genuin vilje til å løse problemer underveis hos alle aktører. Studentene opplever at avtaler med veileder og biveileder er ryddige. Høgskolens ordninger med innleveringer, prøvedisputas og disputas oppleves som strukturerte, noe som gir kandidatene trygghet i forhold til gjennomføringen. Doktorgradstudentene opplever at det er stor etterspørsel etter deres kompetanse både fra academia og praksisfeltet. De valgte Høgskolen i Molde på grunn av spissingen av faget og på grunn av at de opplever at studiet er profesjonelt organisert.

Høgskolen framstiller sin faglige tyngde innen kvantitativ logistikk, og ønsker å være den fremste på dette. Høgskolen har arbeidet med å utvide fokuset for å kunne dekke et bredere felt, men erkjenner at det er grenser for hvor bredt en institusjon på deres størrelse kan favne. Innenfor sine områder mener de at de kan måle seg med andre, og at de har et bredere og større miljø enn andre med tilsvarende fokusområder.

Etter vurderingen av doktorgradsutdanningen har man styrket fagtilbudet innen logistikkledelse. Det antydes at man kanskje bør øremerke stipendiatmidler for å oppnå en større bredde innenfor logistikk. Denne vurderingen deles av komiteen.

Det er doktorgradsutvalget som avgjør om et prosjekt faller inn under fagområdet logistikk eller ikke. Fagmiljøet oppgir at det vektlegges at logistikken må ta utgangspunkt i etablerte vitenskaper som kan anvendes inn mot logistiske problemstillinger, m.a.o den fordypning som man trenger for å løse et problem. Dette gir stor spredning av problemstillinger. Det er ulikt fra en logistikktilnærming som ikke tar utgangspunkt i etablert vitenskap og ofte er mer deskriptiv. Innenfor den tradisjonen som praktiseres ved Høgskolen i Molde, vil ulike vitenskapsdisipliner være bærebjelkene i den enkeltes forskning. Dette medfører debatt i utvalget når det skal utlyses stipendiatstillinger, men er etter høgskolens mening også en styrke ettersom det ikke er noen fast gjeldende definisjon.

Komiteen får opplyst at høgskolens egne masterstudenter har et fortrinn og kan bli foretrukket framfor eksterne søkere til stipendiatstillingene, da eksterne søkere kan mangle den teoretiske forankringen som tilkjenner gir doktorgradsprosjektets teoretiske utgangspunkt. Dette gjør det vanskelig å vurdere hvem som kan være veileder. Ettersom doktorgradsstudentene definerer sine prosjekter individuelt, må de ha hatt kontakt med veileder på forhånd. Alle doktorgradsstudentene har intern hovedveileder. Høgskolens tilsatte mener at veiledningskapasiteten trolig ville øke dersom man organiserte seg rundt større prosjekt. Denne vurderingen deles av komiteen. Det vil også gjøre miljøet mindre sårbart, slik komiteen ser det. Det er etter komiteens mening videre nødvendig å organisere samarbeidet mellom doktorgradsstudentene mer planlagt for å sikre at samarbeid og et levende læringsmiljø ikke overlates til tilfeldighetene.

Det angis videre at høgskolen gjennom forskerutdanningen også kan rekruttere ansatte derfra. Komiteen mener at Høgskolen i Molde gjør klokt i å ta utfordringen med primært å rekruttere fra egne rekker på alvor. Men samtidig bør man drøfte tiltak som vil utvide rekrutteringsgrunnlaget både til forskerutdanningen og til vitenskapelige stillinger.

Doktorgradsstudentene forteller at de har grupper av forskningsteam som har konstituert seg nedenfra, uten at disse er fast definert eller organisert. Det er ofte mellom 7 og 9 pr gruppe, og det er også tradisjon for å inkludere mastergradsstudenter. Komiteen ble fortalt at en av de sterke sidene ved Høgskolen i Molde er det gode samholdet mellom ulike fag; det at man snakker sammen, inviterer hverandre inn i diskusjoner, kan følge med og delta i hverandres fagdiskusjoner. Det fortelles om et unikt samhold mellom de ulike gruppene. Videre forteller de at det er frivillig å organisere og delta i samarbeid der en leser hverandres artikler. Utover det årlige seminaret med obligatorisk oppmøte, er det slik komiteen erfarer, ikke obligatorisk å levere skriftlig arbeid, legge dette fram og kommentere hverandres arbeid. Samtidig mener studentene at de ved en så liten høgskole naturlig vet hva andre holder på med. Dette gjør at man driver hverandre og bidrar til å skape et kreativt miljø.

Det ble under institusjonsbesøket etterlyst kurs i vitenskapsmetode, slik at studentene slipper å reise til andre institusjoner for dette.

Doktorgradsstudenter får insentiver for å delta på konferanser og bidrar med minst et konferansebidrag pr. år. Den økonomiske finansieringen av studiene oppgis som tilstrekkelig. Kandidatene får også et fast beløp til reiser og lignende, men dette inkluderer ikke lengre utenlandsopphold. Bruk av disse midlene må godkjennes av veileder. Ikke alle doktorandene har vært utenlands, men blir sterkt oppfordret til å reise ut minst et halvt år for å knytte kontakter.

På personalsiden er det en sjelden stabilitet, i og med at få slutter. Ved høgskolen er det tilsatt 7-8 professorer som arbeider med logistikk, noe som er mer enn på søknadstidspunktet for doktorgradsstudiet.

Ledelsen forteller at faggruppene tilknyttet doktorgradsutdanningen har gode kvalifikasjoner. Samtidig er gruppene små med de utfordringene dette medfører, men de ansatte forteller at de ikke har opplevd i praksis den sårbarheten som ble påpekt av komiteen som vurderte søknaden om doktorgrad. Selv om det er et visst problem å ansette professorer, er det lettere å få søkere til andre vitenskapelige stillinger. Videre er høgskolen mindre sårbar enn tidligere i og med at de også utdanner egne kandidater og kan rekruttere fra disse.

De tre kandidatene som hittil har fullført studiet, er uteksaminert på normaltid. Dette ble forklart med at de var selekterte studenter som også var godt voksne. Høgskolen anser stabiliteten på doktorgradsstudiet som tilstrekkelig med disse tre som er uteksaminert, og ca 20 personer i doktorgradsprogrammet. Målet er å uteksaminere fire kandidater hvert år. Videre meddeles det at høgskolen indikerer stabilitet ved å vurdere i hvilken grad det er et miljø blant doktorgradsstudentene som fungerer som et læringsmiljø og gir faglig utvikling. Det oppgis å være hard rift om stipendiatstillingene, noe høgskolen mener gir en kvalitetssikring av nivået.

Komiteen er ikke uenig med Høgskolen i Molde i forståelsen av disse sider ved stabiliteten, men mener likevel at kriteriet om stabil forskerutdanning må vurderes bredere. Komiteen har, som nevnt tidligere valgt å legge tre begreper til grunn for sin forståelse av kravet om stabil

forskerutdanning: lengde forstått som varighet over tid og oppnådde resultater, høyde forstått som kvalitativt nivå og faglig bredde.

Varighet over tid og oppnådde resultater

Høgskolen i Molde har hatt doktorgradsutdanning siden 2002 og har hittil uteksaminert tre kandidater. At man har uteksaminert tre kandidater på normal tid, er ingen tilstrekkelig indikasjon på stabilitet i kandidatproduksjonen, noe som er nødvendig for studiets videre utvikling og legitimitet. Komiteen mener at stabilitet i forskerutdanningen må vurderes etter oppnådde resultater i form av uteksaminerte kandidater over tid, og ikke ut fra studiets oppstart og studentopptak.

Som en del av sine vurderinger om utdanningens stabilitet, stiller også komiteen spørsmål om i hvilken grad høgskolen har evnet å videreutvikle utdanningen og sin egen kompetanse til selv å ta et større ansvar for helheten. Da høgskolen fikk retten til å tildele doktorgrad, var det en betingelse at den innhentet kompletterende kompetanse fra en annen institusjon. For en vitenskapelig høgskole er det en forutsetning å kunne ha et doktorgradsprogram som står på egne bein, noe som ikke er til hinder for et utstrakt samarbeid med andre institusjoner.

Komiteen mener at høgskolen har holdt på for kort tid med forskerutdanningen, har for lite erfaring og har uteksaminert for få kandidater til at kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen er innfridd. Dette må ses i sammenheng med komiteens forståelse av stabilitet, hvor også gjennomsnittet for vitenskapelige høgskoler legges til grunn.

Komiteen mener at Høgskolen i Molde burde ha gitt seg mer tid, oppnådd flere resultater og gjort seg flere erfaringer med å drive og utvikle forskerutdanningen.

Mangelen på større forskningsprosjekt som studentene kan slutte seg til og stor frihet i organiseringen av studiet kan gjøre studiet mer utsatt og sårbart for frafall av studenter og utskiftninger i personalet. I likhet med de ansattes forskning, jf. pkt. 3.2 er det fare for at vekten på den enkeltes initiativ og interesse går på bekostning av å få etablert struktur og strategier som kan sikre en overordnet, helhetlig og stabil utvikling av studiet. Komiteen mener at den nåværende organiseringen ikke fremmer stabiliteten i studiet. Stor individuell frihet i studentenes organisering av eget studium får komiteen også til å stille spørsmål ved effektiviteten i studiet, og om dette på sikt kan få konsekvenser for stabiliteten i studiet.

Faglig bredde

Høgskolen i Molde har valgt sin faglige tyngde til å være kvantitativ logistikk. Dette ble påpekt av komiteen som vurderte søknaden om doktorgradsutdanning. Her ble høgskolen rådet til å utvide perspektivet mot kvalitativ logistikk. Komiteen vurderer høgskolens tiltak for å imøtekomme doktorgradskomiteens anbefalinger som halvhjertet, mer ut fra et påpekt enn et opplevd behov. Komiteen mener at en tydelig utviklingsstrategi og vilje til større faglig bredde er nødvendig for utdanningens fremtid og stabilitet. Å øremerke stipendiatmidler er bare ett slikt tiltak.

Komiteen er usikre på hvor bred rekrutteringen til stipendiatstillingene faktisk er. En utvidelse av rekrutteringsgrunnlaget gjennom å åpne for studenter med annen teoretisk forankring og forkunnskaper kan være nok en måte å utvide fagperspektivet på. At dette kan gjøre det vanskelig

å finne intern veileder, understreker den utfordring høgskolen står i overfor å utvide egen faglig bredde. Etter komiteens mening kan det være en styrke for utdanningen om ikke alle doktorgradsstudentene har intern hovedveileder.

At høgskolen gjennom forskerutdanningen kan rekruttere sine egne vitenskapelig ansatte kan være en fordel på kort sikt. På lengre sikt ser komiteen at også dette kan utgjøre en fare for faglig bredde, vekst og dynamikk. Dette ikke minst når avgjørelsen om hva som faller inn under logistikken eller ikke avgjøres av et internt doktorgradsutvalg. Det vil etter komiteens mening være berikende for doktorgradsmiljøet om en også rekrutterer vitenskapelig ansatte med variert faglig bakgrunn og forankring.

Ikke alle doktorandene har vært utenlands, men blir sterkt oppfordret til å reise ut minst et halvt år for å knytte kontakter, jfr. pkt 7.2. At studentene må oppsøke andre institusjoner for kurs i vitenskapsmetode kan i denne sammenhengen være en fordel.

6.3. Konklusjon og anbefaling

Komiteen har lagt til grunn en forståelse av kriteriet om forskerutdanning som betyr at høgskolen må innfri både et kvalitativt krav til stabilitet og kvantitative krav om selvstendig rett til å tildele doktorgrad, ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.

Komiteen vurderer at de kvantitative kravene til kriteriet om forskerutdanning er innfridd.

Kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen er etter komiteens mening ikke innfridd i og med de kvantitative kravene i kriteriet. Også kvalitative krav i forhold til lengde forstått som varighet over tid og oppnådde resultater, høyde forstått som kvalitativt nivå og faglig bredde, må innfris. Komiteen stiller ikke spørsmål ved kvaliteten og det faglige nivået på doktorgradsutdanningen, men anser at vurderingsgrunnlaget i forhold til lengde og bredde ikke er tilstrekkelig til å si at utdanningen er stabil.

Komiteen ser at forskerutdanningen ved Høgskolen i Molde har et potensiale. Komiteen mener imidlertid at det på nåværende tidspunkt ikke er grunnlag for å konkludere med at høgskolen har en stabil forskerutdanning. Komiteen har i så måte påpekt flere faktorer som ikke er tilfredsstillende. Det gjelder både kravet om varighet over tid, oppnådde resultater og faglig bredde.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillende kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen.

Høgskolen i Molde må

- Iverksette tiltak som vil utvide rekrutteringsgrunnlaget både til forskerutdanningen og til de vitenskapelige stillingene.
- Utvikle og iverksette en tydelig utviklingsstrategi og –vilje mot større faglig bredde.

Høgskolen i Molde bør

- Organisere samarbeidet mellom doktorgradsstudentene mer planlagt.

- Arbeide for å organisere forskerutdanningen rundt større forskningsprosjekt.

7. Nasjonale og internasjonale nettverk

Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Komiteen har valgt å inkludere utveksling av studenter og ansatte og samarbeid med nasjonale, regionale og internasjonale aktører i dette kriteriet.

7.1 Beskrivelse

Utteksling av studenter og tilsatte sammenholdt med andre vitenskapelige høgskoler og statlige høgskoler

Tilsatte i utvekslingsprogrammer, hele 2005²⁰. Tilsvarende antall for 2006 i parentes.²¹ Tab. 23.

	Inn (andel)*	Ut (andel)*
Totalt HIM	26 29 % (15)	17 19 % (26)
Vitenskapelige høgskoler	68 16 %	131 30 %
Statlige høgskoler	344 7%	816 16%

En professor ved høgskolens avdeling for helse- og sosialfag er tilknyttet nasjonalt og internasjonalt nettverk for sikkerhetspsykiatri. En annen ansatt ved samme avdeling er ansatt i bistilling ved kompetansesenteret for sikkerhets-, fengsels- og rettspsykiatri for Helseregion Øst og Helseregion Sør og er sentral i det faglige nettverket i sikkerhetspsykiatri som er bygget opp ved dette senteret. En tredje ansatt ved avdelingen har bistilling ved Nordisk senter for aksjonsforskning og aksjonslæring.

Informatikkmiljøet har professor II- stillinger ved Høgskolene i Agder og Østfold.

Flere fagpersoner i logistikk har bistillinger ved universiteter, nasjonalt og internasjonalt. Flere forelesere høgskolen har forskningssamarbeid med tilsettes i 10 % professor II-stilling

Nasjonale og internasjonale nettverkskontakter benyttes til å hente inn forelesere på mastergradsstudiene

Studentutveksling 2005 ved Høgskolen i Molde sammenholdt med vitenskapelige høgskoler og statlige høgskoler. Tab. 24.

²⁰ Utenlandske gjesteforskere ved institusjonen i løpet av året, og institusjonens egne forskere som hadde faglige utenlandsopphold. Oppdragene er av minimum en ukes varighet. Andel er beregnet mot Undervisnings- og forskerstillinger.

²¹ Informasjon fra høgskolen 05.02.07.

	Antall studenter totalt	Norske studenter i utlandet	Utenlandske studenter i Norge	Andel utreisende av totalen	Andel innreisende av totalen
Alle statlige høyskoler	15286	1365	1048	8,9 %	6,9 %
Sum, Høgskolen i Molde	1609	10	30	0,6 %	1,9 %
Arkitektur- og Designhøgskolen	428	10	42	2,3 %	9,8 %
Norges handelshøyskole	2537	178	179	7,0 %	7,1 %
Norges idrettshøyskole	859	3	12	0,3 %	1,4 %
Norges veterinærhøyskole	399	4	13	1,0 %	3,3 %
Norges musikkhøyskole	549	20	27	3,6 %	4,9 %
Sum vitenskapelige høyskoler	4772	215	273	4,5 %	5,7 %

Studenter på utvekslingsprogram ved Høgskolen i Molde 2002 – 2006²² Tab. 25.

	2002	2003	2004	2005	2006 ²³
Studenter inn	25	34	37	30	72
Studenter ut	7	5	16	10	11

Nasjonale og internasjonale nettverk

Helse- og sosialfag: Høgskolen deltar i Sykehjemsprosjektet, som er et nasjonalt nettverk, et skandinavisk nettverk i psykisk helsearbeid og et internasjonalt nettverk i tverrprofesjonelt samarbeid. Avdelingen er tilknyttet nasjonalt og internasjonalt nettverk for sikkerhetspsykiatri, og høgskolen samarbeider med Kompetansesenteret for sikkerhets-, fengsels- og rettspsykiatri for Helseregion Øst og Helseregion Sør, Ullevål universitetssykehus. Høgskolen inngår i et regionalt samarbeid med Helse Midt-Norge helseforetak om faglig samarbeid om FoU, undervisning, kompetanseoppbygging og praksisstudier. Høgskolen har videre en egen samarbeidsavtale med Helse Nordmøre og Romsdal helseforetak.

Samfunnsfag: Innenfor dette området er det aktive samarbeidsrelasjoner med bl.a.

Rokkansenteret i Bergen. Høgskolen deltar på Nettverk for organisasjonsforskning i Norge og er jevnlig representert på konferansene til European Group for Organization Studies. Gjennom Nordforsk samarbeider høgskolen om nordisk kommune- og velferdsforskning. Det er samarbeid med Universitetet på Færøyene. Det er påbegynte samarbeidsavtaler med Slovakia og Sør-Afrika. Innenfor Sports Management er det inngått en studentutvekslingsavtale med Högskolan i Malmö.

Transport og samfunnsøkonomi: Dette fagmiljøet har internasjonal forankring gjennom deltagelse i transportforskningsnettverket NECTAR. Nasjonalt har høgskolen forskningssamarbeid med TØI, Transportøkonomisk institutt, nå også samarbeid om mastergradsstudiet i samferdselsplanlegging. Høgskolen deltar i nettverket som utfører kvalitetssikring for Finansdepartementet og deltar i Samferdselsdepartementets forskningsprogram. Regionalt har høgskolen samarbeidsavtale med Statens Vegvesen Region Midt og Møre og Romsdal fylke. Det arbeides med analyser for Norsk Hydro og for Vest Base

²² Informasjon fra høgskolen 05.06.07

²³ I tilsvaret av 25.06.07 på utkast til rapport opplyser høgskolen at det i 2006 samlet kom 80 nye internasjonale studenter til institusjonen.

om hvordan utviklingen av petroleumsnæringen har påvirket næringsliv og utvikling i regionen. Det sitter fagpersoner fra høgskolen i permanente internasjonale forskningsnettverk i transport.

Informatikk: Høgskolen har forsknings- og utvekslingssamarbeid med University of Pittsburgh. Det er også slikt samarbeid med andre universiteter og forskningssentre i USA og Canada. Gjennom Erasmus-samarbeidet har høgskolen kontakter i Slovakia, Tyskland og Spania. Miljøet deltar aktivt i de nasjonale faggruppene i informatikk og informasjonsvitenskap. Miljøet samarbeider med Universitetet i Bergen. Det er også forskningssamarbeid med NTNU og SINTEF. Høgskolen deltar i programmet Næringsrettet Høgskolesatsing. Høgskolens senter for e-business og logistikk utfører forsknings- og utviklingsprosjekter mot bedrifter på disse områdene.

Logistikk: Det internasjonale forskningssamarbeidet i logistikk er hovedsakelig knyttet opp mot forskningssentrene CRT og GERARD i Montreal. Høgskolen i Molde har fått midler fra Norges Forskningsråd til å bygge ut det internasjonale forskningssamarbeidet i logistikk. Høgskolen arbeider med å etablere et Erasmus Mundusprogram i logistikk i samarbeid med universiteter i Spania og Italia. På nasjonalt nivå samarbeider høgskolen med SINTEF, NTNU og Handelshøyskolen i Bergen. I samarbeid med Møreforskning Molde a/s er det gjennomført flere logistikkprosjekter mot lokal industri.

Ifølge høgskolens søknad er spesialiseringen i transportøkonomi og logistikk godt tilpasset regionens behov. Møre og Romsdal er et stort eksportfylke og har dessuten Norges største forsyningsbase for olje- og gassvirksomhet i Kristiansund, samt to ilandføringspunkter for gass. Alle disse aktivitetene består, ifølge søknaden, i stor grad av logistikkoperasjoner. Fylket har dessuten en komplisert geografi hvor høgskolens erfaring med offentlig planlegging innen transport har stor lokal betydning.

Høgskolen er medeier i og samarbeider nært med Molde Kunnskapspark. Høgskolen deltar i industriinkubatoren Knudtzon Senteret i Kristiansund og deltar fra sommeren 2006 i Norwegian Centre of Expertise Maritime i Ålesund, med senterledelse og ansvar for logistikk og analyse rettet mot den maritime næringsklyngen i regionen.

7.2 Kommentarer

Utteksling av studenter og tilsatte

Høgskolens ledelse sier at de var tidlig ute med internasjonalisering. En periode toppet de statistikken over utveksling av studenter. Nå har dette gått ned. Som tiltak for å bedre studentutvekslingen sier de at de forsøker å være mer spesifikke og tydelige i de mulighetene studentene har, ved å knytte det til semester og institusjon, men høgskolen er fleksibel på dette. Det varierer nok fra fag til fag hvor kjent dette er for studentene. Studentene oppgir at de oppfordres til utveksling, og at de opplever at det legges til rette for de studentene som ønsker det. Studentene erfarer at kvalitetssikringen av utvekslingsopphold i utlandet er god.

Ved sykepleierutdanningen var 16 studenter i 5. semester på utvekslingsopphold i 2006. Det tilsvarer 1/3 av kullet. Det er flere ved HS avdelingen som har utvekslingsopphold i utlandet enn det er ved ØIS, men begge avdelingene har avtaler med konkrete institusjoner i utlandet.

Det er flere innreisende studenter til høgskolen enn utreisende. Utenlandske studenter oppgis å være godt integrert i studentmassen.

Nasjonale og internasjonale nettverk

Høgskolen i Molde oppgir sine faglige hovedsøylor til å være helse, samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk, med hovedvekt på logistikk. Hva gjelder internasjonalisering har høgskolen aktivitet på alle disse områdene. Det avspeiler etter komiteens mening høgskolens vilje til å tiltrekke seg internasjonal kompetanse på bred basis.

Innen områdene logistikk, informatikk og transport og økonomi, har høgskolen gjort et godt arbeid med å bygge nettverk og etablere og utvikle samarbeidsrelasjoner. For helsefagene ser komiteen at høgskolen bør utvikle seg i retning av flere internasjonale samarbeidsprosjekter og nettverk og engasjere seg i internasjonale konferanser. For samfunnsfagene del vurderer komiteen at det kan ligge et stort internasjonalt potensiale i utvikling av idrettsledelse som fag- og forskningsområde.

Doktorgradsstudentene ga under intervjuene uttrykk for at de oppfatter høgskolens internasjonale nettverk som godt, noe de mener også kommer til uttrykk i de komiteene som vurderer doktorandene. Etter deres mening rekrutterer høgskolen svært gode medlemmer til vurderingskommisjonene. De mente imidlertid at det ville vært en fordel å kunne delta på flere konferanser, både for å delta med eget arbeid og for å etablere kontakter for senere arbeid. Komiteen støtter studentene i dette. Slik deltagelse vil også gjøre studentene kjent med et større område av logistikken.

Høgskolen har i senere tid gått bredere ut i samarbeid med ulike bedrifter i regionen. Høgskolens eksterne samarbeidspartnere vurderer at en slik nettverksbygging vil gi en spredning inn mot feltet. For næringslivet i regionen er logistikk et sentralt konkurransefortrinn, ettersom det kompenserer for at de geografisk er langt fra markedet. Ved hjelp av effektiv logistikk er de konkurransedyktige. Fagmiljøets kompetanse betyr dermed mye for næringslivet. Komiteen får et inntrykk av et ønske om at høgskolen kunne utvide samarbeidet ytterligere med institusjoner utenfor næringslivet.

Komiteen ser at innenfor ØIS-avdelingen har Høgskolen i Molde etablert og utviklet gode kontakter og nettverk som fungerer tilfredsstillende. Innenfor HS-avdelingen har man et stykke igjen til tilsvarende nivå av og omfang på nettverk og samarbeidskontakter.

7.3 Konklusjon og anbefaling

Komiteen ser at Høgskolen i Molde har utfordringer med å motivere studenter til å reise ut; særlig studenter fra ØIS-avdelingen.

Komiteen ser at innenfor ØIS-avdelingen har Høgskolen i Molde etablert og utviklet gode kontakter og nettverk som fungerer tilfredsstillende. Innenfor HS-avdelingen har man et stykke

igjen til tilsvarende nivå av og omfang på nettverk og samarbeidskontakter. Det kan imidlertid synes om at nettverk og samarbeidsrelasjoner ikke i tilstrekkelig grad kommer doktorgradsstudenter og den øvrige studentmassen til gode.

Komiteen vurderer at det ligger et uutnyttet potensiale i samarbeid med regional offentlig og privat virksomhet og andre samfunnsaktører utover det som allerede er etablert

For helsefag og idrettsledelse ser komiteen også at det er et uutnyttet internasjonalt potensiale.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillende kriteriet om nasjonale og internasjonale nettverk.

Høgskolen i Molde bør:

- Arbeide for å øke andelen ØIS-studenter på utvekslingsopphold i utlandet
- Øke andelen internasjonale samarbeidsprosjekter og deltagelse i internasjonale konferanser i helsefagene
- Arbeide for å utvikle det internasjonale potensialet innen idrettsledelse som fag- og forskningsområde
- Arbeide for at doktorgradsstudenter deltar på internasjonale konferanser og styrke deres kompetanse til å fungere i et internasjonalt miljø.
- Tenke gjennom hvordan kontakten med regional offentlig og privat virksomhet og andre samfunnsaktører ytterligere kan utvikles og stimulere utdanningen og forskningen ved høgskolen.

8 Fagbibliotek

Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek

- **Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale**
- **Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskapelig personale.**

8.1 Beskrivelse

I søknaden omtales høgskolens bibliotek som et moderne forskningsbibliotek med elementer av læringsressurscenter. Tilbakemeldinger fra studentene viser stor grad av tilfredshet med bibliotekjentene, arbeidsplassene og tilgjengelige samlinger.

BIBSYS benyttes som registrerings-, søke- og utlånssystem.

Biblioteket har seks ansatte med bibliotekarutdanning, herav en hovedbibliotekar med hovedfag. Det er tre avdelingsbibliotekarer med ansvar for hver sine av skolens fagområder.

Biblioteket tilbyr veiledning i å finne relevant og kvalitetssikret faglitteratur.

Bruken av bibliotekets tjenester har vist økning de siste årene slik det fremgår av søknadens tabell 7-2, Bruk av bibliotekets tjenester 2003-2006²⁴ Tab. 26.

	2003	2004	2005	2006
Registrerte besøk	101 106	120 929	102 750	96 163
Utlån - lokalt	16 975	19 554	21 342	32 890
Utlån/kopier til andre bibliotek	1 572	2 058	2 209	2 328
Innlån/kopier fra andre bibliotek	1 899	1 565	1 720	1 926
Fulltekstdokumenter lastet ned	7 523	15 885	25 852	24 046

Biblioteket har 90 000 bøker og 6500 tidsskrift i trykt og /eller elektronisk format. I tillegg kommer lisenser til faglige databaser og elektroniske oppslagsverk. Biblioteket abonnerer på 21 referansedatabaser og 12 fulltekstdatabaser som dekker høgskolens ulike fagområder. Tilveksten av trykte dokumenter var vel 3000 i 2005.

8.2. Kommentarer

Det uttrykkes under institusjonsbesøket ingen bekymring for høgskolebibliotekets kvalitet eller kvantitet. Så langt komiteen kan bedømme synes høgskolen å ha en stor bredde i omfanget av faglitteratur. Komiteen får inntrykk av en økonomi som tillater innkjøp av den faglitteraturen det er behov for. Innkjøp av litteratur skjer i samarbeid mellom fagpersonalet og bibliotekpersonalet.

Komiteen får også et godt inntrykk av bibliotekets lokaler og fasiliteter.

Komiteen som i 2004 besøkte høgskolen i forbindelse med revidering av akkreditering av bachelorutdanningen i sykepleie, fremhever i sin rapport den gode tilgangen på vitenskapelige tidsskrifter på biblioteket.

8.3 Konklusjon og anbefalinger

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillen kriteriet om fagbibliotek.

²⁴ Tall fra 2006 er oppgitt fra høgskolen 05.02.07

D. KONKLUSJON

Komiteen har vurdert søknaden fra Høgskolen i Molde ut fra kriteriene slik de er formulert i NOKUTs vedtak av 25.1.2006, forskriftens § 3-2.

1. Institusjonens primærvirksomhet, § 3-2a 1

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

Konklusjon:

Høgskolen i Molde er en utdanningsinstitusjon som ut fra grunnutdanninger i helse, samfunn, informatikk, økonomi, transport og logistikk, spesielt har spisset sin virksomhet inn mot logistikk. Komiteen ser at høgskolen framstiller sin fagportefølje på ulike måter noe som medfører vanskeligheter med å orientere seg i høgskolens faglige kompetanse og prioriteringer.

Studietilbudene er administrert i to avdelinger: Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag (ØIS) og avdeling for helse- og sosialfag (HS). Komiteen påpeker at ØIS-navnet ikke avspeiler den faglige styrken og profileringen høgskolen mener å ha innen logistikk.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillers kriteriet om primærvirksomhet.

2. Organisering og infrastruktur, § 3-2a 2

Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

Konklusjon:

Høgskolen i Molde er en veldrevet høgskole, der det både praktisk og materielt legges til rette for forskning, kompetanseheving, undervisning og læring. Ulikheten mellom utviklingen av personalet i de ulike avdelingene kan tilskrives så vel høgskolens satsningsområder som ulike fagtradisjoner med hensyn til forskning. Høgskolen bør like fullt være bevisst at det optimale ville vært en mest mulig jevn fordeling av andel og type førstekompetanse både mellom de to avdelingene og i avdelingene internt.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillers kriteriet om organisering og infrastruktur.

3 Forskning og faglig utviklingsarbeid, § 3-2b

Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

Konklusjon:

Komiteen har inntrykk av at Høgskolen i Molde er positiv til forskning, og at de har valgt over tid å satse på utvikling av logistikkområdet. Imidlertid er fagene i HS avdelingen og fagområder innen ØIS avdelingen ikke videreutviklet i samsvar med kriteriet om at institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet på alle sine fagområder.

Komiteen ser positive resultater av forskning og faglig utviklingsarbeid på flere områder, men mener at denne utviklingen må befestes som resultater over tid, dersom denne skal kunne omtales som stabil.

Komiteen har merket seg at forskningen innenfor høgskolens satsing på logistikk har en viss bredde, samtidig som, noe høgskolen også påpeker, logistikk som sådan er et relativt snevert område. Komiteen er usikker på hvor mye videre man er kommet med denne forskningen etter tildelingen av doktorgrad. Forskningsinnsatsen forøvrig, både mellom og innenfor avdelingene, er svært ulikt fordelt. Komiteen merker seg høgskolens ambisjoner om å utjevne disse skjevhetene. En ordning med kriterier for tildeling av forskningstid også med mulighet for forskningsfri kan være motiverende.

Selv om høgskolen har spisset sin kompetanse inn mot logistikk har den valgt å beholde ØIS som avdelingsnavn. Navnevalget kan synes å holde en mulighet oppe for et bredere fokus. Navnevalget avspeiler en bredde som viser hvilken utfordring høgskolen har i forhold til kriteriet om stabil forskningsvirksomhet av høy kvalitet på alle fagområder, jf også punkt 1; primærvirksomhet.

Høgskolens totale bredde medfører en sårbarhet, og det er her fagområder som ikke har den forskningsaktivitet en kan forvente. Komiteen mener at Høgskolen i Molde ikke fyller kriteriene på alle sine fagområder på en tilfredsstillende måte for at denne kan omtales som stabil og av høy kvalitet, slik komiteen forstår kriteriet.

Når høgskolen er så vidt liten som den er, mener komiteen at en ved mer omfattende samarbeid både eksternt og internt, vil kunne skape synergieffekter som vil kunne utjevne de forskjellene som finnes mellom de ulike fagområdene i dag.

Komiteen forstår stabilitet i forhold til begrepene høyde, lengde og bredde. Komiteen tviler ikke på kvaliteten og det faglige nivået på høgskolens forsknings- og faglige utviklingsvirksomhet. Komiteen fastslår imidlertid at lengden, forstått som varighet over tid og oppnådde resultater og den faglige bredden er ujevn og utilfredsstillende når man ser høgskolen samlet.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillende kriteriet om stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

4. Ansatte i undervisnings- og forskerstilling, § 3-2c

Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene

Konklusjon:

Komiteen ser at utviklingen av formalkompetansen blant de vitenskapelige ansatte har en positiv tendens, men komiteen undrer seg over at høgskolen ikke uttrykker ambisjoner om kompetansemessig å nærme seg de vitenskapelige høgskolene.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillende kriteriet om ansatte i undervisnings- og forskerstillinger.

5. Studier, § 3-2d

Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.

Konklusjon:

Komiteen får et blandet bilde av høgskolens studier innenfor hovedsatsingsområde logistikk og hvordan dette området kan oppfattes på andre studier. Som et unikt studietilbud burde logistikkstudiet ha et bredt nasjonalt rekrutteringsgrunnlag. Like fullt viser opptakstallene en synkende tendens og det er en overvekt av utenlandske studenter på mastergradsstudiet. Høgskolen bør iverksette tiltak for å opprettholde både søkerantallet og gjennomføringsprosenten til grunnstudiet. Samtidig har komiteen merket seg bekymringen for den utstrakte eksemplifiseringen av og henvisningen til logistikk i andre studier, på bekostning av disse fagenes egenart. Høgskolen står overfor en stor utfordring i både å skulle fremme og hemme sin faglige spisskompetanse og -kunnskap, samtidig.

Fagmiljøets erkjennelse av at man ikke har forskningsbasert undervisning alle fagområdene bør etter komiteens mening tas på alvor.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillter kriteriet om studier.

6. Forskerutdanning, § 3-2e

Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

Konklusjon:

Komiteen har lagt til grunn en forståelse av kriteriet om forskerutdanning som betyr at høgskolen må innfri både et kvalitativt krav til stabilitet og kvantitative krav om selvstendig rett til å tildele doktorgrad, ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.

Komiteen vurderer at de kvantitative kravene til kriteriet om forskerutdanning er innfridd.

Kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen er etter komiteens mening ikke innfridd i og med de kvantitative kravene i kriteriet. Også kvalitative krav i forhold til lengde forstått som varighet over tid og oppnådde resultater, høyde forstått som kvalitativt nivå og faglig bredde, må innfris. Komiteen stiller ikke spørsmål ved kvaliteten og det faglige nivået på doktorgradsutdanningen, men anser at vurderingsgrunnlaget i forhold til lengde og bredde ikke er tilstrekkelig til å si at utdanningen er stabil.

Komiteen ser at forskerutdanningen ved Høgskolen i Molde har et potensiale. Komiteen mener imidlertid at det på nåværende tidspunkt ikke er grunnlag for å konkludere med at høgskolen har en stabil forskerutdanning. Komiteen har i så måte påpekt flere faktorer som ikke er

tilfredsstillende. Det gjelder både kravet om varighet over tid, oppnådde resultater og faglig bredde.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillende kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen.

7. Nasjonale og internasjonale nettverk, § 3-2f

Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

Konklusjon:

Komiteen ser at Høgskolen i Molde har utfordringer med å motivere studenter til å reise ut; særlig studenter fra ØIS-avdelingen.

Komiteen ser at innenfor ØIS-avdelingen har Høgskolen i Molde etablert og utviklet gode kontakter og nettverk som fungerer tilfredsstillende. Innenfor HS-avdelingen har man et stykke igjen til tilsvarende nivå av og omfang på nettverk og samarbeidskontakter. Det kan imidlertid synes om at nettverk og samarbeidsrelasjoner ikke i tilstrekkelig grad kommer doktorgradsstudenter og den øvrige studentmassen til gode.

Komiteen vurderer at det ligger et uutnyttet potensiale i samarbeid med regional offentlig og privat virksomhet og andre samfunnsaktører utover det som allerede er etablert

For helsefag og idrettsledelse ser komiteen også at det er et uutnyttet internasjonalt potensiale.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillende kriteriet om nasjonale og internasjonale nettverk.

8 Fagbibliotek, § 3-2g

Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek

Konklusjon:

Komiteen finner at Høgskolen i Molde tilfredsstillende kriteriet om fagbibliotek.

I samsvar med mandatet som pålegger komiteen å foreta en vurdering av om Høgskolen i Molde tilfredsstillende alle kriterier til akkreditering som vitenskapelig høgskole, finner komiteen at høgskolen tilfredsstillende kriteriene til vitenskapelig høgskole i henhold til NOKUTs forskrift på følgende punkter:

§ 3-2a1 Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

§ 3-2a2 Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.

§ 3-2c Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene.

§ 3-2d Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.

§3-2f Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid, og

§ 3-2g Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.

Komiteen finner videre at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillere kriteriene til vitenskapelig høgskole i henhold til NOKUTs forskrift på to punkter:

§ 3-2 b; Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder, og

§ 3-2 e; Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad.

Komiteen finner at Høgskolen i Molde ikke tilfredsstillere kriteriene for akkreditering som vitenskapelig høgskole.

E. KOMITEENS ANBEFALINGER FOR VIDERE UTVIKLING

For å innfri kravene til akkreditering som vitenskapelig høyskole må Høgskolen i Molde:

3 Forskning og faglig utviklingsarbeid, § 3-2b

- Bevisst satse på bredde innenfor fagområdet logistikk.
- Prioritere bedret forskningsaktivitet også på de andre fagområdene.
- Styrke forsknings- og utviklingssamarbeid mellom ulike faggrupper og mellom avdelingene på alle nivåer.
- Styrke forsknings- og utviklingssamarbeid mellom ulike faggrupper og ulike eksterne aktører.

6. Forskerutdanning, § 3-2e

- Iverksette tiltak som vil utvide rekrutteringsgrunnlaget både til forskerutdanningen og til de vitenskapelige stillingene.
- Utvikle og iverksette en tydelig utviklingsstrategi og –vilje mot større faglig bredde.

For øvrig anbefaler komiteen at Høgskolen i Molde bør:

1. Institusjonens primærvirksomhet, § 3-2a 1

- Samordne presentasjonen av sin fagportefølje, slik at den blir mer enhetlig og oversiktlig og tydeliggjør høyskolens faglige prioritering.
- Synliggjøre institusjonens faglige hovedsatsing på logistikk i høyskolens avdelingsinndeling.
- Iverksette tiltak for å øke studentrekrutteringen til ØIS-avdelingen.

2. Organisering og infrastruktur, § 3-2a 2

- Vurdere tiltak som utjevner den ulike belastningen på studielederne.
- Ta utfordringen med å sikre fortsatt vekst i kompetanseutviklingen i det vitenskapelige personalet alvorlig.
- Være bevisst på fordelingen av andel og type førstekompetanse både mellom de to avdelingene og i avdelingene internt
- Fortsette å utvikle og styrke faglige og tverrfaglige møteplasser for samarbeid og utvikling på alle organisatoriske nivå.

3 Forskning og faglig utviklingsarbeid, § 3-2b

- Åpne for - og legge til rette for mer formelle forskningsgrupper med felles forskningsprosjekter.
- Iverksette tiltak for å øke vitenskapelige utgivelser som gir publikasjonspoeng.
- Vurdere organiseringen av det vitenskapelige personalet med tanke på en mulig bedre utnyttelse og utveksling av kompetanse.

4. Ansatte i undervisnings- og forskerstilling, § 3-2c

- Utvikle og iverksette en kompetanseutviklingsstrategi med sikte på å nærme seg nivået for vitenskapelige høyskoler

5. Studier, § 3-2d

- Arbeide for å holde opptaket til bachelorstudiene på ØIS-avdelingen, særlig de logistikkbaserte studiene, på et tilstrekkelig nivå.
- Snarest iverksette tiltak for å bedre gjennomstrømmingen ved sine studier.
- Arbeide for å tydeliggjøre de andre studienes – enn logistikk – egenart overfor studentene.
- Prioritere forskningsbasert undervisning på områder som ikke har dette i dag.

6. Forskerutdanning, § 3-2e

- Organisere samarbeidet mellom doktorgradsstudentene mer planlagt.
- Arbeide for å organisere forskerutdanningen rundt større forskningsprosjekt.

7. Nasjonale og internasjonale nettverk, § 3-2f

- Arbeide for å øke andelen ØIS-studenter på utvekslingsopphold i utlandet
- Øke andelen internasjonale samarbeidsprosjekter og deltagelse i internasjonale konferanser i helsefagene
- Arbeide for å utvikle det internasjonale potensialet innen idrettsledelse som fag- og forskningsområde
- Arbeide for at doktorgradstudenter deltar på internasjonale konferanser og styrke deres kompetanse til å fungere i et internasjonalt miljø.
- Tenke gjennom hvordan kontakten med regional offentlig og privat virksomhet og andre samfunnsaktører ytterligere kan utvikles og stimulere utdanningen og forskningen ved høgskolen.

F. VEDLEGG

VEDLEGG 1 Sakkyndig komité og komiteens mandat

Den sakkyndige komité har bestått av følgende fem personer: Professor Torleiv Austad (leder) professor Tove Bull, professor Anita Lukka, direktør Eva Lian og student Jan-Olav Øderud.

Fra oppdragsgiveren NOKUT har seniorrådgiver Turid Hegerstrøm og førstekonsulent Hanne Kristine Axelsen fungert som komiteens sekretariat.

Rådgiver Pål Bakken har bistått arbeidet med å fremskaffe rapportens statistiske data.

Komiteens mandat ble vedtatt av NOKUTs styre 29. mars 2006:

Oppgaven til sakkyndig komité er, med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler av 1. april 2005 og Kunnskapsdepartementets forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler av 8. september 2005, å:

1. Vurdere om Høyskolen i Molde tilfredsstillende alle standarder og kriterier til akkreditering som vitenskapelig høyskole.
2. Begrunne sine vurderinger og gi en entydig konklusjon i en skriftlig rapport.
 - Rapporten skal ha vurderinger som institusjonen kan bruke i sitt videre utviklingsarbeid.
 - Rapporten skal kvalitetssikres før den avgis.
3. Avgi rapport til NOKUT.

Det formelle vurderingsgrunnlaget til komiteen er:

- Forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høgre utdanning vedtatt av NOKUT 25. januar 2006.

Komiteens vurdering baseres på følgende materiale:

Institusjonens søknad og annet relevant skriftlig materiale som NOKUT og/eller komiteen anser som nødvendig for vurderingen.

Komiteens erfaringer fra institusjonsbesøk.

Oppdraget avsluttes med NOKUTs vedtak.

VEDLEGG 2 Program for institusjonsbesøket

Program for institusjonsbesøket ved Høgskolen i Molde til vurdering av søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole

Tid: 15. og 16. februar 2007

Onsdag 14. februar	
16.30 –	Formøte for komitéen
Torsdag 15. februar	
08.30	Ankomst Høgskolen i Molde
08.45 – 09.30	Møte med høgskolens ledelse
09.30 – 09.45	Pause
09.45 – 10.30	Studenttillitsvalgte
10.30 – 10.45	Pause
10.45 – 11.30	Forskningen ved høgskolen
11.30 – 11.45	Pause
11.45 – 12.15	Førstelektorprogrammet
12.15 – 12.45	Lunsj
Avd. ØIS	
12.45 – 13.30	Ledelse av fagavdeling
13.30 – 13.45	Pause
13.45 – 14.30	Doktorgradsutdanningen
14.30 – 14.45	Pause
14.45 – 15.30	Doktorgradsstudenter
15.30 – 15.45	Pause
15.45 – 16.45	Eksterne samarbeidspartnere/nærings- og samfunnsliv/randsoneaktivitet
16.45 – 17.15	Oppsummering av dagens møter
17.15 – 18.15	Omvisning på høgskolen med vekt på biblioteket og møte med bibliotekpersonalet
Fredag 16. februar	
Avd. ØIS forts	
08.30 – 09.15	Bachelor- og masterstudenter
09.15 – 09.30	Pause
09.30 – 10.15	Faglig/vitenskapelig tilsatte
10.15 – 11.00	Studieledere
11.00 – 11.15	Pause
Avd. HS	
11.15 – 12.00	Ledelse av fagavdeling
12.00 – 12.30	Lunsj
12.30 – 13.15	Bachelor- og masterstudenter
13.15 – 14.00	Faglig/vitenskapelig tilsatte

14.00 – 14.15	Pause
14.15 – 15.00	Studieledere
15.00 – 15.45	Avsluttende møte med høgskolens ledelse
Kl. 15.45 – 16.15	Avsluttende komitémøte
Kl. 16.15	Avreise fra høgskolen
Kl. 17.05	Flyavgang

VEDLEGG 3: Forskrift fra NOKUT 25.1.2006

FORSKRIFT OM STANDARDER OG KRITERIER FOR AKKREDITERING AV STUDIER OG KRITERIER FOR AKKREDITERING AV INSTITUSJONER I NORSK HØYERE UTDANNING

Fastsatt av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) 25.01.2006 med hjemmel i Kunnskapsdepartementets forskrift av 08.09.2005 nr. 1040 om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler.

Kapittel 1 Virkeområde

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder akkreditering av studier og institusjoner etter lov om universiteter og høyskoler av 01.04.2005 nr. 15 og forskrift av 08.09.2005 nr. 1040.

Kapittel 2 Standarder og kriterier for akkreditering av studier

§ 2-1 Standarder og kriterier for akkreditering av studier på lavere grads nivå.

Bestemmelsene gjelder studietilbud fra 30 studiepoengs omfang til og med bachelorgradsstudier, og yrkesutdanninger av fire års normert studietid.

§ 2-1 (1) Det skal foreligge en plan for studiet.

1. Studiet skal ha et dekkende navn.
2. Opptakskravene skal være i samsvar med studiets mål, innhold og nivå.
3. Studiets mål skal være klart formulert. Av målene skal det framgå hvilke kunnskaper, ferdigheter og holdninger studentene skal ha ved slutført studium, samt hva slags kompetanse studiet gir i forhold til videre studier og/eller yrkesutøvelse.
4. Planen skal vise oppbygging av studiet med obligatoriske og valgfrie deler, bredde og fordypning.
5. Pensum og undervisning skal være egnet til å sikre kandidatenes kompetanse i relasjon til målene for studiet.
6. Studiet skal gi studentene innføring i forsknings- og utviklingsarbeid.
7. Undervisningen skal bygge på relevant forskning, samt faglig eller kunstnerisk

utviklingsarbeid og erfaringskunnskap.

8. Eksamens- og vurderingsordningene skal være tilpasset den undervisning og veiledning som blir gitt og skal være egnet for å nå målene for studiet.
9. Opplegg for og gjennomføring av eventuell praksis skal være relatert til målene for studiet, den øvrige undervisningen og den kompetansen kandidatene skal ha ved gjennomført studium.

§ 2-1 (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til studiet.

1. Størrelsen på fagmiljøet angis i årsverk, og skal være tilpasset undervisnings- og veiledningsbehovet for studiet, samt den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som skal utføres.
2. Minst 50 % av fagmiljøet knyttet til studiet skal være ansatte med hovedstilling på institusjonen.
3. Minst 20 % av fagmiljøet skal dekkes av ansatte med førstestillingskompetanse.
4. For studier med praksis skal fagmiljøet også ha erfaring fra praksisfeltet.
5. For områder der institusjonen har behov for supplerende kompetanse, skal det legges fram en realistisk plan for hvordan denne skal skaffes.

§ 2-1 (3) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering og undervisning og relateres til studiets mål.

1. Tekniske og administrative tjenester skal være tilpasset studiet og antall studenter.
2. Studentene skal sikres tilstrekkelig tilgang på IKT- ressurser.
3. Bibliotektenestene skal være lett tilgjengelige og i samsvar med studiets faglige innhold og nivå.
4. Institusjonen skal ha egnede lokaler til undervisningen.

§ 2-1 (4) Institusjonen skal delta aktivt i internasjonalt samarbeid innenfor fagområder med relevans for studiet.

§ 2-1 (5) Institusjonen skal ha ordninger for internasjonalisering knyttet til studiet.

§ 2-1 (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan studiet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2-2 Standarder og kriterier for akkreditering av studier på høyere grads nivå.

§ 2-2 (1) Studiet skal oppfylle departementets forskrift om krav til mastergrad.

§ 2-2 (2) Det skal foreligge en plan for studiet.

1. Studiet skal ha et dekkende navn.
2. Av planen skal det framgå hva som er studiets fagområde(r) og kjerneområde(r).
3. Opptakskravene skal være i samsvar med studiets mål, innhold og nivå.
4. Studiets mål skal være klart formulert. Av målene skal det framgå hvilke kunnskaper, ferdigheter og holdninger studentene skal ha ved slutført studium, samt hva slags kompetanse studiet gir i forhold til videre studier og/eller yrkesutøvelse.

5. Planen skal vise oppbygging av studiet med obligatoriske og valgfrie deler, bredde og fordypning.
6. Pensum og undervisning skal være egnet til å sikre kandidatenes kompetanse i relasjon til studiets mål.
7. Det skal være faglig sammenheng og tydelig progresjon i studiet.
8. Studiet skal gi kunnskap om vitenskapelig teori og erfaring med bruk av vitenskapelig metode.
9. Eksamens- og vurderingsordningene skal være tilpasset den undervisning og veiledning som blir gitt, og skal være egnet for å nå studiets mål.
10. Opplegg for og gjennomføring av eventuell praksis skal være relatert til studiets mål, den øvrige undervisningen og den kompetansen kandidatene skal ha ved gjennomført studium.

§ 2-2 (3) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til studiet.

1. Størrelsen på fagmiljøet angis i årsverk, og skal være tilpasset undervisnings- og veiledningsbehovet for studiet, samt den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som skal utføres.
2. Minst 50 % av fagmiljøet knyttet til studiet skal være ansatte med hovedstilling på institusjonen.
3. Minst 50 % av fagmiljøet skal dekkes av ansatte med førstestillingskompetanse, av disse skal minst 25 % være professorer.
4. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling innenfor studiets kjerneområde(r).
5. Fagmiljøet skal vise til resultater fra forskning eller faglig/kunstnerisk utviklingsarbeid og delta aktivt i faglige nettverk.
6. For områder der institusjonen har behov for supplerende kompetanse, skal det legges fram en realistisk plan for hvordan denne skal skaffes.

§ 2-2 (4) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering og undervisningsform og relateres til studiets mål.

1. Tekniske og administrative tjenester skal være tilpasset studiet og antall studenter.
2. Studenter skal sikres tilstrekkelig tilgang på IKT-ressurser.
3. Bibliotekjentene skal være lett tilgjengelige og i samsvar med studiets faglige innhold og nivå.
4. Institusjonen skal ha egnede lokaler til undervisning og forskning.

§ 2-2 (5) Institusjonen skal delta aktivt i internasjonalt samarbeid innenfor fagområder med relevans for studiet.

§ 2-2 (6) Det skal være ordninger for internasjonalisering på studiet.

§ 2-2 (7) Institusjonen skal redegjøre for hvordan studiet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2-3 Standarder og kriterier for akkreditering av doktorgradsstudier og institusjonsbasert stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

§ 2-3 (1) Det skal foreligge en plan for doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.

1. Det skal foreligge et reglement for studiet/stipendprogrammet.
2. Studiet/stipendprogrammet skal ha et dekkende navn.
3. Planen skal vise at studiet/stipendprogrammet har tilstrekkelig faglig/kunstnerisk nivå, bredde og dybde og indre faglig sammenheng.
4. Av planen skal det framgå hvordan studiet/stipendprogrammet knyttes opp mot fagområder/kunstfaglige områder med tilstrekkelig bredde og klar avgrensning til andre fagområder/kunstfaglige områder.
5. Planen skal vise studiets/stipendprogrammets forankring i kjerneområde(r) som kan identifiseres i internasjonal sammenheng.
6. Planen skal beskrive studiets/stipendprogrammets faglige/kunstneriske mål, opptaksgrunnlag og hva studiet/stipendprogrammet kvalifiserer til.
7. Planen skal beskrive obligatoriske og valgfrie deler.
8. Av planen skal det framgå at stipendiatens arbeid/prosjekt er satt inn i en bredere faglig sammenheng.

§ 2-3 (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.

1. Størrelsen på fagmiljøet skal være tilpasset undervisningen, veiledningen og forskningen/det kunstneriske utviklingsarbeidet.
2. Fagmiljøet skal drive aktiv forskningsvirksomhet/kunstnerisk utviklingsvirksomhet med god faglig bredde på høyt internasjonalt nivå.
3. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling med kompetanse innenfor det som regnes som kjerneområder for studiet/stipendprogrammet.
4. Minst 50 % av de faglig ansatte knyttet til studiet/stipendprogrammet skal være professorer, de øvrige skal være førsteamanuenser.

§ 2-3 (3) Den faglige virksomheten ved institusjonen skal støtte opp om doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.

§ 2-3 (4) Institusjonen skal delta aktivt i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og i nettverk som er relevante for doktorgradsstudiet/stipendprogrammet.

§ 2-3 (5) Infrastrukturen skal være tilpasset organisering av studiets/programmets karakter og relateres til doktorgradsstudiets/stipendprogrammets mål.

1. Stipendiatene skal være sikret nødvendige og egnede arbeidsforhold bl.a. kontorplass/produksjonslokaler, utstyr, drifts- og produksjonsmidler.
2. Bibliotektilgjengelighet skal være lett tilgjengelig og i samsvar med studiets/stipendprogrammets faglige innhold og nivå.
3. Stipendiatene skal være sikret tilgang til IKT- tjenester av tilstrekkelig omfang og kvalitet.
4. Tekniske og administrative støttetjenester skal være tilfredsstillende.

§ 2-3 (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan doktorgradsstudiet/stipendprogrammet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2-4 Standarder og kriterier for akkreditering av institusjonsdeltakelse i institusjonsovergrepene kunstnerisk stipendprogram

§ 2-4 (1) Det skal foreligge et reglement for deltakelsen i programmet.

1. Organisering av deltakelsen i programmet med rolle og ansvar for deltakende institusjon, skal være klart beskrevet.
2. Institusjonens og stipendiatens rettigheter og plikter skal være klart beskrevet.

§ 2-4 (2) Institusjonen skal ha et stabilt fagmiljø knyttet til deltakelsen i programmet.

1. Institusjonen skal ha relevant faglig basis innenfor de fagområder der de deltar i programmet.
2. Størrelsen på institusjonens fagmiljø skal være tilpasset den undervisningen og veiledningen og det utviklingsarbeidet som skal utføres for å sikre og videreutvikle kunstnerisk kvalitet i forbindelse med deltakelsen i programmet.
3. Institusjonen skal ha aktiv kunstnerisk utviklingsvirksomhet med god bredde på høyt internasjonalt nivå knyttet til deltakelsen i programmet.
4. Institusjonen skal ha ansatte i hovedstilling med høy kunstfaglig kompetanse innenfor det som regnes som kjerneområder knyttet til institusjonens deltakelse i programmet. Hovedtyngden av disse skal være på førstestillingsnivå. Disse skal også kunne være veiledere i programmet.
5. Institusjonen skal vise hvordan stipendiatenes deltakelse i programmet integreres i eget fagmiljø og fagutvikling.
6. Institusjonen skal delta aktivt i den obligatoriske fellesdelen av programmet.
7. Institusjonen skal kunne tilby sine stipendiater nødvendige kurs og andre valgfrie elementer innenfor deres egen spesialisering.

§ 2-4 (3) Den faglige virksomheten ved institusjonen skal støtte opp om deltakelsen i programmet.

§ 2-4 (4) Institusjonen skal vise til aktiv deltakelse i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og i nettverk som er relevante for deltakelsen i programmet.

§ 2-4 (5) Infrastrukturen ved institusjonen skal være tilpasset programmets karakter og organisering og relateres til programmets mål.

1. Stipendiatene skal være sikret tilgang til nødvendige og egnede arbeidsforhold som kontorplass, produksjonslokaler, drifts- og produksjonsmidler.
2. Bibliotekstjenestene skal være lett tilgjengelig og i samsvar med programmets faglige innhold og nivå.
3. Stipendiatene skal være sikret tilgang til IKT-tjenester av tilstrekkelig omfang og kvalitet.
4. Tekniske og administrative støttefunksjoner skal være tilpasset deltakelsen i programmet.

§ 2-4 (6) Institusjonen skal redegjøre for hvordan egen deltakelse i programmet kvalitetssikres i institusjonens system for kvalitetssikring.

§ 2-5 Bestemmelser om akkreditering av deler av studium som inngår i en fellesgrad.

1. Bestemmelsene gjelder nasjonale og internasjonale fellesgrader.
2. De vilkår som er gitt i departementets forskrift § 4 om fellesgrader skal være oppfylt.
3. Det skal fremkomme tydelig hvilke deler av studiet de samarbeidende institusjonene har ansvaret for.
4. Det skal foreligge rutiner for utvikling og kvalitetssikring av studiet som helhet.
5. De/n delen/e som tilbys av den/de norske institusjonen/e skal tilfredsstillende standardene og kriteriene for gradsnivået.
6. Alle delene i studiet skal utgjøre en helhet, spesielt i forhold til nivå og mål for studiet.

Kapittel 3 Utfyllende kriterier for akkreditering av institusjoner

Standardene, angitt i fet skrift, er hentet fra departementets forskrift av 08.09.2005 nr. 1040 om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler.

§ 3-1 Kriterier for akkreditering som høyskole

§ 3-1 a 1) Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

§ 3-1 a 2) Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.

1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.

§ 3-1 b) Institusjonen skal ha forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet relatert til sine fagområder.

§ 3-1 c) Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på sentrale fagområder som inngår i studiene.

§ 3-1 d) Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud som gir

selvstendig rett til å tildele lavere grad, og ha uteksaminert lavere grads kandidater i minst to år.

§ 3-1 e) Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

1. Institusjonen skal kunne vise aktiv deltakelse i minst ett nasjonalt og ett internasjonalt samarbeid.

§ 3-1 f) Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.

1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskaplig personale.

§ 3-2 Kriterier for akkreditering som vitenskaplig høyskole

§ 3-2 a 1) Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

§ 3-2 a 2) Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.

1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.

§ 3-2 b) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

§ 3-2 c) Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene.

§ 3-2 d) Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.

§ 3-2 e) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

1. Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.

2. Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater.

§ 3-2 f) Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning eller tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

§ 3-2 g) Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.

1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskaplig personale.

§ 3-3 Kriterier for akkreditering som universitet

§ 3-3 a 1) Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

§ 3-3 a 2) Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten.

1. Institusjonen skal ha personale, utstyr og lokaler som er tilpasset primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha ressurser og fasiliteter som gjør den i stand til å yte tilfredsstillende informasjon, gode administrative studenttjenester og god studentvelferd.
3. Institusjonen skal ha tilstrekkelige og egnede undervisningslokaler, undervisningsutstyr og arbeidsplasser for studentene.
4. Institusjonen skal utvikle fagpersonalet og undervisningen i samsvar med studentenes behov og fagets nasjonale og internasjonale utvikling.

§ 3-3 b) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

§ 3-3 c) Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene.

§ 3-3 d) Institusjonen skal ha akkreditering for minst fem studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, samt lavere grads utdanninger innenfor flere fagområder. Institusjonen skal ha uteksaminert kandidater på lavere og høyere grads nivå på de fleste av disse fagområdene.

§ 3-3 e) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire fagområder. To av disse skal være sentrale i forhold til regionale virksomheters verdiskaping, samtidig som fagområdene har

nasjonal betydning. Den ene av de fire doktorgradene kan utgjøres av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som institusjonen har fått akkreditering for.

1. Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.
2. Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater.

§ 3-3 f) Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram.

§ 3-3 g) Institusjonen skal ha et tilfredsstillende fagbibliotek.

1. Institusjonen skal ha hensiktsmessige lokaler med arbeidsplasser, moderne teknologi og kompetent personale.
2. Institusjonen skal ha lett tilgjengelig relevante digitale og analoge samlinger og/eller tjenester for studenter og vitenskaplig personale.

Kapittel 4 Sluttbestemmelser

§ 4-1 Sluttbestemmelser

Forskrift om kriterier for akkreditering av institusjoner og standarder og kriterier for akkreditering av studietilbud i norsk høgre utdanning av 05.05.2003 nr. 651 oppheves. Forskriften trer i kraft straks.

VEDLEGG 4 Tilsvar fra Høgskolen i Molde på utkast til sakkyndig rapport

Molde 25. juni 2007

UTKAST TIL SAKKYNDIG RAPPORT OM SØKNAD FRA HØGSKOLEN I MOLDE OM AKKREDITERING SOM VITENSKAPELIG HØGSKOLE

Vi viser til brev fra NOKUT av 13. juni 2007 med oversendelse at utkast til sakkyndig rapport om høyskolens søknad som akkreditering som vitenskapelig høyskole. Høgskolen er her invitert til å rette opp faktiske feil i utkastet til rapporten.

Når den endelige rapporten med konklusjoner foreligger, vil komme inn på mer utdypende kommentarer og merknader til rapportens beskrivelser og vurderinger av vår virksomhet. Vi vil likevel allerede nå bemerke at vi ikke kjenner oss igjen i deler av beskrivelsene. Det kan videre synes som om komiteen har lagt stor vekt på utsagn fra enkeltpersoner gitt i en uformell samtaleform under møtene.

Rapporten omtaler flere steder ”det relativt snevre logistikkområdet”. Denne formuleringen er ikke i samsvar med høyskolens vurdering av området logistikk. Vi vil komme tilbake til en nærmere drøfting av ”logistikkområdet” når vi er kjent med rapportens endelige konklusjoner.

Vi har følgende korrigeringer til utkastet:

Side 5, 2. avs. 1. linje

Lov om universiteter og høyskoler av 1. april 2005

Side 6, 4. avs. 2. linje

Sjukepleierhøgskolen i Molde

Møre og Romsdal distriktshøgskole, Molde

Side 16, 2 avs. siste linje

Avdelingene har studieledere med ansvar for ett eller flere studieprogram.

Side 18, 5. avs. 1. linje

I tilknytning til den daværende distriktshøgskolen ble det.....

Side 18, siste avs. 7. linje

Studielederstillingene er ikke låst til en fast prosentandel av en stilling og omfanget tilpasses ut fra faktiske behov. Ved avdeling HS utgjør den opp til 50 % hovedsakelig pga arbeid med praksisstudier og veiledning.

Side 19, siste avs. 1. linje

Høyskolens strategiplan for 2006-2009 har følgende delmål: "Den formelle kompetansen skal økes. 70 % av faglige ansatte ved ØIS og 40 % ved HS skal ha førstekompetanse eller høyere". Dette siste tallet viser at høyskolen har et klart mer ambisiøst mål for utviklingen ved avdeling HS enn det som er omtalt nederst på side 19.

Side 22, siste avs.

Oversikten fra DBH over vitenskapelig publisering i 2006 viser at antall publikasjonspoeng har økt fra 22,9 i 2005 til 38,5 i 2006.

Side 22, Tabell 6 er oppdatert i vedlegg 1.

Side 25, 2. avs. 3. linje

Helse Nordmøre og Romsdal HF

Side 27

Det er i tabell 9 ikke inkludert to personer i post.doc. stilling for 2006, se tabell 10.

I tabell 10 er sumtallene for de to avdelingene byttet om.

Høyskolen har i statistikk oversendt NOKUT i februar 2007 på side 21 gitt en oppdatert oversikt over ulike finansieringskilder for faste og midlertidige tilsatte.

Side 32

Tabell 19 skal ha 33 mastergradskandidater i logistikk for 2006, se side 15 i statistikk oversendt NOKUT i februar 2007.

Side 33

Tabell 20.

Merknad til tall for 2006. Det lave tallet for gjennomstrømning i 2006 skyldes ekstraordinære forhold knyttet til tilleggsopptak i 2004 av studenter som hadde planlagt å gjennomføre et annet mastergradsstudium.

Side 36

Tabell 22. Tall for HiM skal være 6 i 2006.

1. avs. etter tabellen 1. linje

Doktorgradsutvalget har 5 medlemmer.

Side 37, siste avs. 1. linje

Det er ikke korrekt at høyskolen prioriterer egne kandidater ved opptak til doktorgradsutdanning.

Side 41

I tabell 25 er linjene for innreisende og utreisende studenter byttet om, se tabeller side 16 i statistikk oversendt NOKUT i februar 2007. Disse tallene inkluderer bare studenter på utvekslingsprogram. Samlet var det 80 nye internasjonale studenter inn til høyskolen i 2006.

Høyskolen ser fram til å motta den endelige rapporten. Dette vil gi anledning til mer uttømmende kommentarer og merknader til komiteens beskrivelser og konklusjoner.

Med vennlig hilsen

Martin Risnes
Rektor

Kjell Bugge
Høgskoledirektør

NOKUT
Postboks 1708 Vika
0121 Oslo

NASJONALT ORGAN FOR KVALITET I UTDANNINGEN	
Ansøker/Ansøkn.nr.:	2006/293-18
Dato:	3/9-07
Klass.:	
TH E	SI A

Deres ref: 06/293
Vår ref: 06/526
Saksbehandler: Martin Risnes
Tlf: 71 21 41 22
Faks: 71 21 41 00
E-post: post@hiMolde.no

Molde, 31. august 2007

SØKNAD OM AKKREDITERING SOM VITENSKAPELIG HØYSKOLE- KOMMENTARER TIL KOMITÉRAPPORT AVGITT 28. JUNI 2007

Det vises til brev fra NOKUT 27.06.07 med rapport fra komiteen som har vurdert søknad fra Høgskolen i Molde om akkreditering som vitenskapelig høyskole.

Høgskolen vil takke NOKUT og komiteen for en grundig innstilling. Komiteen har lagt ned et betydelig arbeid for å gi en omfattende beskrivelse og vurdering av vår virksomhet. Innstillingen presenterer en rekke relevante observasjoner og kommentarer. Høgskolen vil her spesielt vise til komiteens anbefalinger for videre utvikling. Disse anbefalingene vil høyskolen vil ta med seg i det videre arbeidet for å utvikle institusjonen. Vi finner det i denne sammenhengen ikke nødvendig å gå inn i detaljerte kommentarer til disse anbefalingene.

Komiteen konkluderer med at Høgskolen i Molde oppfyller de nedfelte standarder og kriterier for å bli akkreditert som vitenskapelig høyskole, med unntak av kravene om stabilitet i forskningsaktivitet og forskerutdanning, slik komiteen har valgt å definere kravene.

Høgskolens konklusjon er at det i komiteens vurderinger er lagt til grunn en klart strengere tolkning av kriteriene enn det som har vært tilfelle ved akkrediteringssøknadene fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder. Høgskolen vil derfor legge hovedvekten på å kommentere komiteens tolkning av disse kravene. Vi vil også gi noen kommentarer til andre deler av rapporten på områder som etter vår vurdering ikke gir en dekkende beskrivelse av vår virksomhet.

Komiteens forståelse av stabilitetsbegrepet i NOKUTs forskrift

Komiteen legger i sine vurderinger avgjørende vekt på en vurdering av hvordan høyskolen tilfredsstillter stabilitetskravene i forskriften. I innledningen side 7-8 heter det:

"NOKUTs forskrift om akkreditering som vitenskapelig høyskole har to kriterier som stiller krav om stabilitet:

§ 3-2 b) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder, og

§ 3-2 e) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

- *Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater*
- *Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater*

Komiteen har funnet det nødvendig å bruke tid på å vurdere kriteriene som omhandler stabilitet. Komiteens forståelse av begrepet stabilitet i disse kriteriene har vært gjenstand for en grundig diskusjon og er avgjørende for komiteens konklusjon.

Komiteen har valgt å legge tre begreper til grunn for sin forståelse av stabilitet i disse to kriteriene:

- *Høyde; kvalitativt nivå*
- *Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater*
- *Faglig bredde*

Dette innebærer at det må ha vært en relativt omfattende produksjon på høyt nivå over tid både i forskningen og den faglig utviklingsvirksomheten og i forskerutdanningen.

Hvor omfattende denne produksjonen må være og over hvor lang tid, er en skjønsmessig avgjørelse. Komiteen mener at den i det minste må være målbart høyere enn det som er gjennomsnittet for statlige høyskoler. For å oppnå akkreditering som vitenskapelig høyskole må en nærme seg gjennomsnittet for denne institusjonskategorien, i alle fall over en treårsperiode. Stabiliteten må vurderes etter oppnådde resultater og ikke ut fra et starttidspunkt.

Av dette følger at forskningen og den faglig utviklingsvirksomheten ved institusjonen må kunne vise til resultater over tid. Av dette følger videre at en høyere utdanningsinstitusjon som har selvstendig rett til å tildele doktorgrad, har jevnlig opptak av studenter og har uteksaminert kandidater, ikke nødvendigvis har en stabil forskerutdanning.

Komiteen har funnet det nødvendig å tolke stabilitetskriteriene på denne måten for å gjøre dem operasjonaliserbare. Komiteen konstaterer at dette ikke har vært gjort ved vurdering av sammenlignbare søknader om institusjonsakkreditering etter kriteriesettet av 25. januar 2006. Komiteen er klar over at dette kan føre til at søkerinstitusjoner opplever en viss forskjellsbehandling. Til dette vil komiteen bemerke at den har funnet å måtte legge sin egen forståelse av NOKUTs standarder og kriterier til grunn for sin vurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde.”

Høgskolen registrerer at komiteen har valgt å legge til grunn en forståelse av kriteriene som avviker fra de tolkninger som har vært lagt til grunn ved behandlingen av søknadene om akkreditering som universitet for Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder. Vi konstaterer at komiteen selv er klar over dette og at det kan oppleves som en forskjellsbehandling av søkerinstitusjoner. Vi merker oss videre at ”Komiteens forståelse av begrepet stabilitet i disse kriteriene er avgjørende for komiteens konklusjon.”

Vi velger å starte med våre kommentarer til hvordan komiteen anvender denne forståelsen av stabilitet relatert til de to kriteriene behandlet i innstillingens avsnitt C3 og C6.

C3 Forskning og faglig utviklingsarbeid

Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder.

Oppdaterte data for forskningspublisering

Vi vil innledningsvis gi noen supplerende opplysninger til beskrivelsen i avsnitt 3.1. Tallene for vitenskapelige publikasjoner i tabell 6 i innstillingen viser relativt høye tall med en økning de siste årene. I tabell 7 og 8 er det gitt informasjon om publisering relatert til ulike institusjoner for 2005. I tabell 1 er det vist publiseringspoeng per årsverk for noen utvalgte institusjoner for år 2006. Det er i tabellen også inkludert de samme statlige høyskolene som er presentert i innstillingens tabell 4 for uteksaminerte kandidater.

Tabell 1 Publiseringspoeng per årsverk i 2006

Institusjon	Pub.poeng per fagårsverk	Pub.poeng per førstest/postdoc
Universiteter	0,8	1,6
Univ. i Stavanger	0,6	1,3
Univ. i Tromsø	0,7	1,3
Vitenskapelige høyskoler	0,7	1,4
Norges handelshøgskole	0,7	1,1
Norges veterinærhøgskole	0,5	1,1
Statlige høyskoler	0,2	0,6
Høgskolen i Agder	0,6	1,2
Høgskolen i Bergen	0,1	0,4
Høgskolen i Bodø	0,4	1,1
Høgskolen i Lillehammer	0,4	0,8
Høgskolen i Molde	0,4	1,1
Høgskolen i Oslo	0,2	0,5
Høgskolen i Sør-Trøndelag	0,1	0,3
Høgskolen i Tromsø	0,0	0,1
Høgskolen i Vestfold	0,1	0,5
Høgskolen i Østfold	0,1	0,3
Handelshøgskolen BI	0,6	1,1

Kilde: DBH <http://dbh.nsd.uib.no/dbh/analyse.jsp>

Tallene viser at publikasjonspoeng per fagårsverk i 2006 var 0,4 ved HiMolde, mens gjennomsnittet var ved statlige høyskoler 0,2, vitenskapelige høyskoler 0,7 og universiteter 0,8. Tilsvarende tall var ved Universitetet i Stavanger 0,6, NHH 0,7, NVH 0,5, HiAgder 0,6, HiBodø 0,4 og BI 0,6. Andel publikasjonspoeng per førstestilling/postdoc var ved statlige høyskoler 0,6, vitenskapelige høyskoler 1,4 og universiteter 1,6. Tilsvarende tall ved Universitetet i Stavanger var 1,3 og ved alle institusjonene NHH, NVH, HiAgder, HiBodø, BI og HiMolde var andelen 1,1.

Det ble ved Høgskolen i Molde i 2006 registrert 35 vitenskapelige publikasjoner med i alt 38,5 publikasjonspoeng. 23 av disse publikasjonene med 30,5 publiseringspoeng var ved avdeling ØIS, mens det ved avdeling HS var registrert 12 publikasjoner og 8 publikasjonspoeng. Tabell 2 gir en sammenligning mellom publikasjonspoeng per årsverk for utvalgte avdelinger/fakultet ved noen

institusjoner, analogt med oppstillingen i tabell 1. Det er under hver institusjon gitt et variasjonsintervall fra den enheten som har lavest til den som har høyest andel.

Tabell 2 Publiseringspoeng per årsverk for underenheter i 2006

Institusjon	Pub.poeng per fagårsverk	Pub.poeng per førstest/postdoc
Univ. i Oslo	0,4-1,6	0,9-3,2
Univ. i Bergen	0,5-1,2	1,1-2,6
Univ. i Tromsø	0,4-1,0	0,9-2,0
NTNU	0,6-1,0	1,3-2,1
Univ. i Stavanger (2004)	0,2-0,3	0,4-0,6
Norges handelshøgskole	0,5-1,0	0,9-1,7
Norges idrettshøgskole	0,1-1,7	0,7-5,0
Høgskolen i Agder	0,2-1,2	0,9-2,0
Høgskolen i Bodø	0,2-0,9	0,7-1,8
Høgskolen i Molde	0,2 og 0,6	1,1 og 1,1

Kilde: DBH <http://dbh.nsd.uib.no/dbh/analyse.jsp>

For Høgskolen i Molde er det gitt egne data for de to avdelingene.

Det er i DBH ikke oppgitt verdier for underenheter ved Universitetet i Stavanger for 2005 og 2006. Vi har derfor for Stavanger valgt å inkludere tall fra 2004. Dette er også det året da komiteen som konkluderte med at Høgskolen i Stavanger tilfredstilte kravene for akkreditering som universitet, avga sin innstilling. UMB og NVH har ikke oppgitt data for underenheter og er ikke inkludert i tabellen.

Tabell 2 illustrerer at det er til dels store variasjoner i publiseringsevne mellom underenheter blant så vel universiteter, vitenskapelige høyskoler som statlige høyskoler. De laveste publiseringstallene har vi ved vår høyskole ved Avdeling for helse og sosialfag. Forholdstallet for publikasjonspoeng per fagårsverk er her 0,2. Dette er det samme forholdstallet som ved Fakultet for helse- og idrettsfag ved det nye Universitetet i Agder og ved Profesjonshøgskolen ved Høgskolen i Bodø. Dataene fra 2004 viste det samme forholdstallet på 0,2 ved Det humanistiske fakultet og ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved det nye Universitetet i Stavanger, mens Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet i 2004 hadde et forholdstall på 0,3. Ved denne institusjonen samlet var det ved akkrediteringstidspunktet registrert 0,2 publiseringspoeng per fagårsverk. Tall fra DBH viser at det i 2006 ved Institutt for helsefag, Universitetet i Stavanger er registrert 14 vitenskapelige publikasjoner fra om lag 55 fagansatte, mot 12 publikasjoner ved vår Avdeling for helse- og sosialfag med 38 fagansatte. Universitetet i Agder har samlet et forholdstall på 0,6. Dette er det samme forholdstallet som ved vår Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag og deres to fakulteter Fakultet for økonomi og samfunnsfag og Fakultet for realfag. Ved Universitetet i Agder har Fakultet for pedagogikk et forholdstall på 0,5 og Fakultet for helse- og idrettsfag som tidligere omtalt 0,2. Tabell 1 viser at Norges veterinærhøgskole har et forholdstall på 0,5.

Komiteens tolking av krav C3

Komiteens forståelsesgrunnlag for vurdering av krav C3 viser til at formuleringen ”relatert til” er vag, og komiteen forstår formuleringen slik at kravet om forskning og utviklingsarbeid av høy kvalitet må gjelde alle høyskolens fagområder. I de faglige vurderingene velger komiteen å vurdere kravet om stabilitet ut fra sin tidligere tolkning med krav til høyde, lengde og faglig bredde.

Vi kan ikke se at en ved tidligere akkrediteringer har tolket kravet om høy kvalitet til å gjelde for alle fagområder ved institusjonen. Komiteen for Høgskolen i Agder trekker fram de betydelige forskjellene i formell kompetanse mellom ulike fagområder, og tilskriver dette et tydelig etterslep fra den gamle høyskoletradisjonen med lavt kompetansenivå blant vitenskapelig ansatte innen enkelte fagområder. Tabell 11 i komiteinnstillingen fra Agder viser at det ved denne høyskolen er betydelige forskjeller i vitenskapelig publisering mellom de ulike fakultetene. Tabellen gir tall for 2005 og viser at tre av fakultetene ved HiAgder har publisering per fagansatt på nivå med eller lavere enn vår Avdeling for helse og sosialfag. Dette ble av komiteen ikke oppfattet å være til hinder for å konkludere med at krav C3 var oppfylt for Høgskolen i Agder. I konklusjonen fra Agderkomiteen heter det:

"Flere av forskningsmiljøene er små, sårbare og delvis fragmenterte. Publiseringen varierer betydelig mellom fakultetene, med Fakultet for humanistiske fag som klart ledende. Det er en utfordring å øke publiseringsevnen ved flere av fakultetene."

Høgskolen i Stavanger ble vurdert ut fra kriterier fra 2003 som hadde følgende ordlyd:

"Institusjonen skal ha vitenskapelig personale og forskningsaktivitet av høy kvalitet."

Stavangerkomiteen viser i sitt forståelsesgrunnlag til at dette må gjelde alle studietilbudene ved høyskolen og fortsetter: *"Kravet om vitenskapelig personale og forskningsvirksomhet av høy kvalitet må likevel forstås noe forskjellig avhengig av om områdene har doktorgradsutdanning, mastergradsutdanning eller utdanning på lavere nivå."*

Det vises til at: *"FoU-aktiviteten ved Høgskolen i Stavanger er tilfredsstillende, særlig for spissområdenes vedkommende, men ikke omfattende når man vurderer høgskolen som helhet. Dette har sammenheng med at store deler av høgskolens virksomhet er knyttet opp mot kortere profesjonsutdanninger med svakere FoU-tradisjoner."* Stavangerkomiteen velger på side 29 å besvare spørsmålet om høyskolen tilfredsstillende kravet *"ved å legge vekt på at FoU-arbeid faktisk finner sted, mer eller mindre omfattende, innenfor alle utdanningene."*

I innstillingen fra Stavanger vises det til ulikheter i formell kompetanse blant personalet innenfor de ulike fagområdene og til forskjeller i publiseringsevnen mellom enhetene. Det vises videre til at publikasjonstallene er klart lavere enn ved universitetene, og komiteen gir følgende kommentar: *"Dette må selvfølgelig forstås i lys av at vilkårene for å drive FoU-arbeid er langt bedre ved universitetene, og at det vil være urimelig å stille samme krav til de ulike fakultetene ved en statlig høyskole."*

Vi vil hevde at de samme betraktningene bør kunne gjøres gjeldende for vår søknad relatert de vitenskapelige høyskolene.

Publiseringstallene presentert ovenfor viser at vi har en publiseringsevne klart høyere enn gjennomsnittet av de statlige høyskolene, og at vi nærmer oss gjennomsnittet for vitenskapelige høyskoler. Tallene er også sammenlignbare med de nye universitetene i Stavanger og Agder.

Tolkning av stabilitet

Komiteen sier under sin konklusjon i avsnitt 3.3:

"Høgskolens totale bredde medfører en sårbarhet, og det er her fagområder som ikke har den forskningsaktivitet en kan forvente. Komiteen mener at Høgskolen i Molde ikke fyller kriteriene på alle sine fagområder på en tilfredsstillende måte for at denne kan omtales som stabil og av høy kvalitet, slik komiteen forstår kriteriet."

.....

Komiteen forstår stabilitet i forhold til begrepene høyde, lengde og bredde. Komiteen tviler ikke på kvaliteten og det faglige nivået på høgskolens forsknings- og faglige utviklingsvirksomhet. Komiteen fastslår imidlertid at lengden, forstått som varighet over tid og oppnådde resultater og den faglige bredden er ujevn og utilfredsstillende når man ser høgskolen samlet.

Komiteen velger her i det første avsnittet å basere sin konklusjon på sitt forståelsesgrunnlag om "høy kvalitet på alle sine fagområder." Vi konstaterer at dette er en strengere fortolkning av forskriften enn det som har vært praktisert ved Stavanger og Agder, der det nettopp ble tatt hensyn til de klart påviste forskjellene mellom fagområder og fakulteter.

I det andre avsnittet viser komiteen til sitt tidligere definerte forståelse av kriteriet om stabilitet relatert til begrepene høyde, lengde og bredde. Komiteen innfører med denne tolkningen et nytt selvstendig kriterium. Vi vil hevde at forskriften ikke gir grunnlag for en slik innskjerpende tolkning av stabilitetskriteriet. Komiteens viser til at den faglige bredden er ujevn ved vår høyskole, mens tilsvarende påpekning ikke ble framført som en hindring for universitetsakkreditering ved høyskolene i Stavanger og Agder.

Kriteriet i forskriften stiller krav om "høy kvalitet relatert til sine fagområder". Dette er også den formuleringen som er benyttet i den endelige konklusjonen øverst på side 31. Den negative konklusjonen er imidlertid basert på komiteens egen forståelse av kriteriet om stabilitet og komiteens egen forståelse om høy kvalitet på alle sine fagområder.

Konklusjon om forskning og faglig utviklingsarbeid

Komiteen sier i sitatet ovenfor: "Komiteen tviler ikke på kvaliteten og det faglige nivået på høgskolens forsknings- og faglige utviklingsvirksomhet."

Vi vil hevde at dette kan forstås som en aksept for at vi tilfredsstiller kriteriet slik det har vært tolket og praktisert for akkreditering av universitetene i Stavanger og Agder.

C6. Forskerutdanning

Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

- **Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater**
- **Institusjoner med stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid skal ha jevnlig opptak av stipendiater og ha uteksaminert kandidater**

Komiteens forståelsesgrunnlag:

Komiteen er av den oppfatning at dette kriteriet har et kvalitativt hovedpunkt: stabil forskerutdanning og tre kvantitative underpunkter, nemlig 1) selvstendig rett til å tildele doktorgrad, 2) jevnlig opptak av studenter og 3) ha uteksaminert kandidater. Å innfri de tre kvantitative underpunktene er etter komiteens mening ikke det samme som at hovedpunktet, stabil forskerutdanning er innfridd i sin helhet.

Slik det tidligere er redegjort for, velger komiteen å vurdere kravet om stabilitet i forskerutdanningen på grunnlag av:

- *Høyde; kvalitativt nivå*
- *Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater*
- *Faglig bredde*

I komiteens konklusjon side 46 heter det:

"Komiteen har lagt til grunn en forståelse av kriteriet om forskerutdanning som betyr at høyskolen må innfri både et kvalitativt krav til stabilitet og kvantitative krav om selvstendig rett til å tildele doktorgrad, ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater.

Komiteen vurderer at de kvantitative kravene til kriteriet om forskerutdanning er innfridd.

Kriteriet om stabilitet i forskerutdanningen er etter komiteens mening ikke innfridd i og med de kvantitative kravene i kriteriet. Også kvalitative krav i forhold til lengde forstått som varighet over tid og oppnådde resultater, høyde forstått som kvalitativt nivå og faglig bredde, må innfris. Komiteen stiller ikke spørsmål ved kvaliteten og det faglige nivået på doktorgradsutdanningen, men anser at vurderingsgrunnlaget i forhold til lengde og bredde ikke er tilstrekkelig til å si at utdanningen er stabil.

Komiteen ser at forskerutdanningen ved Høgskolen i Molde har et potensiale. Komiteen mener imidlertid at det på nåværende tidspunkt ikke er grunnlag for å konkludere med at høyskolen har en stabil forskerutdanning. Komiteen har i så måte påpekt flere faktorer som ikke er tilfredsstillende. Det gjelder både kravet om varighet over tid, oppnådde resultater og faglig bredde."

Høyskolen vil vise til at komiteen med dette legger seg på en tolkning av forskriften som ikke er i samsvar med det som har vært benyttet ved søknadene fra Stavanger og Agder. Vi oppfatter det slik at en ved disse to akkrediteringsprosessene la vekt på om institusjonen tilfredsstilte det som her omtales som de tre kvantitative kravene: 1) selvstendig rett til å tildele doktorgrad, 2) jevnlig opptak av studenter og 3) ha uteksaminert kandidater. Høyskolen konstaterer at komiteen finner at disse tre kriteriene er innfridd ved Høgskolen i Molde.

Komiteen introduserer ved sin tolkning av stabilitet ut fra lengde, høyde og bredde, krav som går ut over det som har vært praktisert ved tidligere institusjonsakkrediteringer. Vi vil hevde at komiteen med dette innfører nye tilleggskrav som ikke er hjemlet i forskriften fastlagt av departementet eller i NOKUTs utfyllende forskrift om kriterier for akkreditering av institusjoner. Dette bør gi grunnlag for å se bort fra komiteens konklusjoner på dette punktet.

Vi velger likevel å gi noen kommentarer til disse tre såkalte kvalitative kravene. Vi registrerer at komiteen ikke stiller spørsmål om kvaliteten og det faglige nivået på doktorgradsutdanningen. Høydekravet forstått som kvalitativt nivå er altså innfridd. Komiteen finner imidlertid at høyskolen ikke tilfredsstillter deres krav om varighet over tid og sier side 45: *"Komiteen mener at stabilitet i forskerutdanningen må vurderes etter oppnådde resultater i form av uteksaminerte kandidater over tid, og ikke ut fra studiets oppstart og studentopptak."*

Komiteen fra universitetsakkreditering av Høgskolen i Stavanger formulerte seg slik: *"Det er for tidlig å si noe om resultater og hva doktorgradsutdanningen ved Høgskolen i Stavanger i praksis vil medføre, ettersom kun 6 doktorgrader (per desember 2003) er avlagt ved høyskolen. Komiteen tar selvfølgelig kriteriene til etterretning, men mener at stabiliteten i en*

forskerutdanning ikke kan bedømmes med mindre det også finnes opplysninger om hvor stor andel av stipendiatene som disputerer innen rimelig tid, kvaliteten på avhandlingene osv." Det heter videre side 19: "Men Høgskolen i Stavanger har foreløpig få resultater å vise til som egen forskerutdanningsinstitusjon."

Stavangerkomiteen konkluderer slik:

"Som forskerutdanningsinstitusjon er Høgskolen i Stavanger kommet kort, men institusjonen fyller kriterienes krav om å ha selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire områder, Høgskolen i Stavanger fyller videre kravene om å ha utdannet kandidater på minst to fagområder og på minst to andre områder ha igangsatt organisert forskerutdanning."

Vi merker oss at det ved Høgskolen i Stavanger ikke ble praktisert noe krav til oppnådde resultater, selv om dette var påpekt i komiteens drøftinger. Departementet har siden denne vurderingen vedtatt en oppdatert forskrift basert på ny lov om universiteter og høyskoler og NOKUT har fastsatt et tilhørende justert kriteriesett. Denne oppdateringen ga en anledning til å vurdere de gamle kravene til stabil forskerutdanning slik som påpekt fra begge de to universitetskomiteene for Høgskolen i Stavanger og Norges landbrukshøgskole. Vi merker oss at den nye forskriften og de nye kriteriene ikke inneholder noen nye krav knyttet til for eksempel resultater over tid, mens kravet om uteksaminerte kandidater for universiteter nå ikke henviser eksplisitt til minst to områder. NOKUT har i brev og notat av 30.05.2006 gitt en juridisk vurdering av forståelsen av kriteriet om stabil forskerutdanning. Det understrekes her at den justerte forskriften av 25.01.2006 ikke innebærer at det nå er strammet inn på kravene til akkreditering som universitet.

Høgskolen i Agder ble vurdert ut fra det nye kriteriesettet fra 2006. Agderkomiteen fant i sin rapport av 24.10.2006 at høyskolen ikke tilfredsstilte kravet om stabil forskerutdanning. Høyskolen hadde på dette tidspunktet uteksaminert to kandidater på doktorgradsprogrammet i Nordisk språkvitenskap og nordisk litteraturvitenskap. I en tilleggsvurdering datert 10.05.2007 noterer komiteen at det har blitt uteksaminert en tredje kandidat i doktorgradsprogrammet i nordisk og at det nå er uteksaminert en kandidat i doktorgradsprogrammet i Matematikkdidaktikk. Det vises videre til tilleggsopplysninger om de andre doktorgradsprogrammene ved høyskolen. "På dette grunnlag er det komiteens vurdering at Høgskolen i Agder nå oppfylder kravene til stabil forskerutdanning som stilles for å akkrediteres som universitet."

Denne konklusjonen fra Agderkomiteen er basert på deres tidligere kommentarer til forskriftens krav om stabil forskerutdanning. I rapporten av 24.10.2006 heter det på sidene 35-36:

"Hovedpunktet om stabil forskerutdanning og underpunktet om jevnlig opptak og uteksaminerte kandidater krever en mer inngående drøfting. En ting er retten til å tildele doktorgrad, en annen er å omsette denne retten til en "stabil" forskerutdanning. Vi skal først komme med noen generelle kommentarer til den finansielle siden av programmene, deretter skal vi kort vurdere hvert av programmene ut fra kravet om stabilitet.

....

Vi gir nå en kort vurdering av hvert enkelt av programmene ut fra kravet om stabilitet, jevnlig opptak og uteksaminerte kandidater.

1. Nordisk. Komiteen er av den mening at dette et vel fungerende program. To kandidater har hittil avlagt doktoreksamen, og en kandidat har fått godkjent sin avhandling til disputas. 17 kandidater er knyttet til programmet. Veiledningssituasjonen synes tilfredsstillende. Opptak til og finansiering av programmet synes å fungere bra.

2. *Matematikkdidaktikk.* Programmet ble oppstartet høsten 2002 og har i dag 15 registrerte studenter. Ingen har hittil avlagt doktorgradseksamen eller fått sin avhandling godkjent til disputas. Komiteen ser på dette som et godt fagmiljø. Det har en knutepunktfunksjon i det nordiske miljøet innen matematikkdidaktikk, noe som vil kunne styrke tilgangen på kvalifiserte studenter. Det er komiteens vurdering at programmet vil kunne utvikle seg til et vel fungerende forskerutdanningsprogram.

3. *Mobile kommunikasjonssystemer.* Programmet ble startet i 2006 og hadde ved institusjonsbesøket to registrerte studenter.....

4. *Internasjonal organisasjon og ledelse.* Programmet ble opprettet 16.1.2006 og vil kunne komme i gang til høsten.....

6.3 Konklusjon og anbefaling

Komiteen oppfatter sin oppgave slik at den skal gi en helhetlig vurdering av om høyskolen som institusjon oppfyller kriterienes krav til stabil forskerutdanning, der vekt legges på jevnlig opptak og uteksaminerte kandidater.

Ut fra en slik forståelse finner komiteen at bare ett av programmene, Nordisk språk og litteratur, fullt ut tilfredsstillende kravene....."

Vi merker oss at det ved vurderingen av Høgskolen i Agder ikke er stilt noen type krav som minner om de kvalitative tilleggskravene som er lagt til grunn for vurderingene fra vår komité.

Agderkomiteen omtaler doktorgradsprogrammet i nordisk som et vel fungerende program og sier at dette er det eneste programmet som ikke fortsatt er i en startfase. Doktorgradsprogrammet i nordisk startet opp i 2001 og to kandidater hadde avlagt doktoreksamen ved vurderingstidspunktet i 2006. Doktorgradsprogrammet i logistikk ved Høgskolen i Molde startet i 2002 og alle de tre første stipendiatene avla doktoreksamen innen den normerte tiden på fire år. En fjerde kandidat disputerte 20. juni 2007 og en femte skal disputere 4. oktober 2007. Høgskolen regner med at fem kandidater vil disputere i 2008. Det er for oss totalt uforståelig at doktorgradsprogrammet i nordisk ved Høgskolen i Agder kan vurderes som stabilt, mens dette ikke skal gjelde for vårt program i logistikk. Vi vil hevde at høyskolen oppfyller fullt ut "kriterienes krav til stabilitet, der vekt legges på jevnlig opptak og uteksaminerte kandidater" slik dette er formulert og praktisert av Agderkomiteen.

Vi konstaterer at denne forståelsen av stabil forskerutdanning ikke deles av vår komité. Denne komiteen klargjør sin forståelse på følgende måte: "Av dette følger videre at en høgre utdanningsinstitusjon som har selvstendig rett til å tildele doktorgrad, har jevnlig opptak av studenter og har uteksaminert kandidater, ikke nødvendigvis har en stabil forskerutdanning."

I den tidligere forskriften av 05.05.2003 heter det: "Institusjonen har en stabil forskerutdanning når den har uteksaminert kandidater på minst to områder og på minst to andre områder har igangsatt organisert forskerutdanning." Komiteen for vurdering av Norges landbrukshøgskole kommenterte denne forståelsen av stabil forskerutdanning og uttrykte at disse kriteriene bør vurderes på nytt for å sikre nødvendig kvalitet og bredde i forskerutdanningen. I departementets forskrift til ny lov av 08.09.2005 er innholdet for stabil forskerutdanning det samme som tidligere. I NOKUTs nye forskrift av 25.01.2005 lyder kriteriet: "Institusjoner med doktorgradsstudium skal ha jevnlig opptak av studenter og ha uteksaminert kandidater." NOKUT har i brevet av 30.05.06 til Høgskolen i Agder understreket at: "NOKUT har ikke hatt som intensjon verken å gjøre det

vanskeligere eller lettere å oppnå universitetsstatus i forhold til de krav som ble stilt til Norges landbrukshøgskole og Høgskolen i Stavanger. Omfanget av kravene som ble stilt ved akkreditering av Norges landbrukshøgskole og Høgskolen i Stavanger må fortsatt være retningsgivende for hva som kreves for akkreditering som universitet.”

Det kan ikke være grunnlag for å tolke kravene for akkreditering som vitenskapelig høyskole forskjellig fra de tilsvarende kravene for universitet. NOKUTs kriterier for vitenskapelig høyskole må derfor forstås på samme måten som i forskriften av 05.05.2003, der det heter under vitenskapelig høyskole § 7.4e: *”Institusjonen har en stabil forskerutdanning når den har uteksaminert kandidater.*”

Konklusjon om stabil forskerutdanning

Komiteen har ved sin forståelse av stabilitetskravene innført nye tilleggskrav som ikke er i samsvar med tidligere tolkning og praksis. Ut fra de kravene som ble stilt ved akkreditering av Universitetet i Stavanger og Universitetet i Agder, vil vi hevde at Høgskolen i Molde tilfredsstiller kravet til stabil forskerutdanning.

Doktorgradsområdet logistikk

Komiteen velger i sin tolkning av stabilitetskriteriet å legge vekt på det komiteen omtaler som faglig bredde. Komiteen knytter denne breddediskusjonen opp til en faglig drøfting av doktorgradsområdet logistikk. Høgskolen vil vise til at vi fra departementet er akkreditert for å gi doktorgradsutdanning. Det er i dette vedtaket ikke knyttet noen forbehold til vår doktorgradsrett i logistikk. Høgskolen i Molde oppfyller således kriterienes krav til selvstendig doktorgradsrett.

Det synes å være allment akseptert at en sakkyndig komité for institusjonsakkreditering som universitet eller vitenskapelig høyskole, ikke er sammensatt med henblikk på å gi en faglig vurdering av doktorgradsområder og retten til å gi doktorgrad. Høgskolen kan derfor ikke se at de faglige kommentarene som komiteen har valgt å komme med om logistikk, kan tillegges vekt ved vurderingen av vår institusjonsakkreditering.

Det har ved tidligere institusjonsakkrediteringer ikke blitt foretatt en faglig vurdering av det faglige området for doktorgradsretten. Stavangerkomiteen la på side 16, til grunn følgende forståelsesgrunnlag ved vurdering av doktorgradsstudiene: *”Spørsmål om ”område” for den enkelte doktorgradsutdanning er mao. vurdert tidligere og skal ikke gjøres til gjenstand for vurdering i denne sammenheng.*” Den samme tilnærmingen er valgt i rapporten fra Agder. Det blir her slått fast at HiAgder har fire doktorgradsområder og det blir gitt en relativt kortfattet beskrivelse av det fagmiljøet som danner basis for doktorgradsprogrammet.

Komiteen velger i vårt tilfelle å gi seg inn på en relativt omfattende faglig beskrivelse og drøfting av fagområdet logistikk og vår doktorgradsrett på området. Vi kjenner oss ikke igjen i denne presentasjonen. Vi har derfor vurdert det som nødvendig å gi en relativt omfattende kommentar på dette punktet, selv om dette temaet etter vår oppfatning ligger utenfor området for denne søknaden.

Komiteen velger å gå tilbake til formuleringer i den sakkyndige rapporten som la grunnlaget for vår doktorgradsrett i logistikk. Under førstegangsbehandling i Norgesnettrådet sak 71/01, heter det i vedtaket:

”Ut fra den sakkyndige vurderingen vil Norgesnettrådet tilrå at Høgskolen i Molde gis rett til å tildele dr.oecon. avgrenset til logistikk når følgende vilkår er innfridd:

1. *Den faglige kompetansen bygges ut slik at kjerneområdene innenfor faget er dekket i tråd med den sakkyndige vurderingen.
Den sakkyndige komiteen blir bedt om å gi en nærmere presisering av hvilke fagområder dette gjelder.*

I svaret fra den sakkyndige komiteen datert 27.11.01 heter det:

"Logistikk er ikke en klassisk vitenskapelig disiplin med et veldefinert teorigrunnlag. Historisk sett er imidlertid operasjonsanalyse sentralt, og her er Høgskolen i Molde sterk. For øvrig har ulike institusjoner ulike profiler, og det er vanskelig å definere et allment sett med kjerneområder. Derfor har vi i konklusjonen brukt formuleringen "... dekker ikke det mange oppfatter som de mest sentrale emnene i logistikk". "

I denne tilleggsinnstillingen vises det til det problematiske i å definere et allment sett med kjerneområder og det snakkes ikke lenger om vilkår om å bygge ut sin faglige kompetanse innen kjerneområder. I stedet vises det til at høyskolen må etablere et forpliktende samarbeid med en annen institusjon som tilbyr forskerutdanning. Dette er nærmere kommentert nedenfor.

Vi merker oss at den sakkyndige doktorgradskomiteen fra 2001 åpner opp for at det ved ulike institusjoner kan være ulike faglige profiler. Dette ble også understreket i våre faglige kommentarer til den sakkyndige komiteen sin innstilling fra 2001. Vi har ved HiMolde valgt å bygge vår profil med en viss faglig tyngde mot det komiteen omtaler som operasjonsanalyse, eller internt ofte omtalt som kvantitativ logistikk. Vi konstaterer at vår komité i 2007 velger å bringe videre merknader fra den sakkyndige komiteen i 2001 relatert det som omtales som kvantitativ og kvalitativ logistikk. Komiteen har i sine kommentarer og vurderinger i liten grad tatt inn over seg det faglig problematiske i å gi en autoritativ tolkning av hva som kan være kjerneområder i logistikk, slik som summert opp av komiteen i 2001. Selve fagområdet er også under utvikling og vi konstaterer at mange fagmiljøer i 2007 foretrekker å benytte uttrykket Supply Chain Management (SCM) som overordnet betegnelse på fagfeltet framfor logistikk. Uttrykket kvalitativ logistikk blir i denne sammenhengen ofte et mindre fruktbart begrep som i liten grad bidrar til faglige avklaringer. Vi vil videre gjøre oppmerksom på at det ved høyskolen i dag er to professorer som arbeider innen områder som kunne omtales som kvalitativ logistikk. Flere av våre utenlandske deltidsprofessorer arbeider også innen slike felt. Det har vært en bevisst strategi å ansette deltidsprofessorer med slik kompetanse. Det er avlagt én doktorgrad på området og det er flere stipendiater som arbeider med problemstillinger innen SCM der det ikke er hovedfokus på operasjonsanalytiske metoder og lignende. Vi vil bestemt avvise at vi ikke har tatt på alvor de faglige anbefalingene som ble gitt i 2001 om å styrke oss på "kvalitativ logistikk". Dette aspektet ved logistikk har hatt og vil ha betydelig oppmerksomhet i vår videre faglige profilering.

Komiteen henviser flere steder til det relativt snevre logistikkområdet. Vi velger derfor å gi noen kommentarer til hvordan vi forstår området logistikk. Vi er enig med den sakkyndige komiteen fra 2001 som i sin tilleggsinnstilling framhevet: *"Logistikk er ikke en klassisk vitenskapelig disiplin med et veldefinert teorigrunnlag."*

Vi finner i innstillingen formuleringer som tyder på at dagens komité ikke i tilstrekkelig grad har hatt dette som utgangspunkt for sine vurderinger og konklusjoner. Høgskolen har i sin faglige satsing på området logistikk valgt å legge til grunn en flerfaglig tilnærming der logistikk oppfattes som et temaområde identifisert med en del felles problemstillinger og utfordringer knyttet til det som i dag også ofte omtales som Supply Chain Management. Dette temaområdet studeres og analyseres ved hjelp av teorier og metoder hentet fra ulike faglige tilnærminger innen bla bedriftsøkonomi, operasjonsanalyse, optimering, informatikk, matematikk, samfunnsøkonomi,

transportøkonomi, organisasjonsteori, markedsføring, og ledelsesfag. Denne flerfaglige tilnærmingen til temaområdet logistikk har på en god måte bidratt til å bygge ut det faglige samarbeidet på tvers av tradisjonelle vitenskapsdisipliner. Høgskolens satsing på logistikk har derfor vært en drivende kraft for å styrke det faglige samarbeidet innen vår Avdeling for økonomi, informatikk og samfunnsfag både når det gjelder utdanningsprogrammer og forskning.

Høgskolen har den siste tiden arbeidet for å bygge ut nye aktiviteter innen helselogistikk. To tilsatte fra det lokale helseforetaket er stipendiater på doktorgradsprogrammet i logistikk. Høgskolen har nylig presentert en erfaringsbasert mastergrad i helselogistikk og det er under oppstarting nye FoU-prosjekter innen helselogistikk i samarbeid med lokalt og regionalt helseforetak. Vi ser dette som konkrete aktiviteter for å styrke samarbeidet om logistikk på tvers av de to avdelingene. Vi vurderer det slik at denne flerfaglige tilnærmingen til logistikk nettopp har bidratt til å styrke den faglige bredden i vår logistikksatsing både internt i avdeling ØIS og på tvers av avdelinger. Vi har som mål å videreføre denne utviklingsstrategien slik som også omtalt i komiteens anbefalinger for videre utvikling.

I høgskolens søknad av 06.09.2006 gis det en presentasjon av forskningsaktiviteten ved høgskolen. Det henvises på side 9 til at vi har en spesiell høy publiseringsaktivitet innenfor *"det relativt snevre logistikk-området"*, her definert som *operasjonsanalyse, matematisk programmering og logistikk.*

Vi konstaterer at dette synes å ha gitt grunnlag til at komiteen har oppfattet det slik at høgskolen mener at logistikk er et relativt snevert område. En slik logistikkforståelse er ikke i samsvar med hvordan vi har presentert området slik det også framgår av vår søknad om doktorgradsrett fra 2000. Setningen på side 9 uttrykker at vi har hatt en spesielle høy publiseringsaktivitet innenfor en del av logistikkområdet. Vi ser i ettertid at denne setningen kan framstå som noe upresis for personer som ikke har en faglig basis knyttet til logistikk. Komiteen har på side 16 tolket denne setningen på følgende måte: *"Høgskolen påpeker i søknaden at den legger vekt på en fortsatt styrking og konsolidering av sitt kjerneområde, logistikk. Høgskolen omtaler selv i søknaden s.9, dette kjerneområdet som relativt snevert. Høgskolen baserer sin søknad om vitenskapelig høgskole på dette kjerneområdet."*

Komiteen viderefører denne forståelsen inn i sine vurderinger og drøftinger. I Punkt D Konklusjon heter det: *"Komiteen har merket seg at forskningen innenfor høgskolens satsing på logistikk har en viss bredde, samtidig som, noe høgskolen påpeker, logistikk som sådan er et relativt snevert område."*

Dette er ikke korrekt. Høgskolen har aldri verken ment eller uttalt at logistikk er et relativt snevert område. Det blir derimot fra flere fagpersoner vist til at logistikk er et meget bredt temaområde. Den siterte formuleringen fra vår side 9 henviser til at vi har en spesiell styrke innen en del av området, slik som også påpekt av den sakkyndige doktorgradskomiteen fra 2001.

Høgskolen valgte i sin søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole å ikke gå inn på en mer inngående drøfting av området logistikk, da vi har oppfattet det slik at en slik akkreditering ikke skulle innholde en reakkreditering av doktorgradsområdet. Vi konstaterer at komiteen har funnet å ville gi seg inn på en relativt omfattende drøfting av dette temaet. Vi vil hevde at de konklusjonene som trekkes rundt det som feilaktig er omtalt som det relativt snevre logistikkområdet, ikke kan tillegges vekt ved vår institusjonsakkreditering

Som tidligere nevnt er det ikke uproblematisk å definere området logistikk. En god illustrasjon på dette er at logistikk ikke har noen plass i dagens autoriserte inndeling av vitenskapsområder. Dette

er påpekt i høyskolens høringsuttalelser til UHR og Norges forskningsråd om revisjon av inndelingen i vitenskapsområder, der høyskolen har vist til at temaområdet logistikk inneholder elementer som går på tvers av så vel vitenskapsområde (nivå 1), fagområde (nivå 2) og fag (nivå 3).

Samarbeid om forskerutdanning

Komiteen viser ved sin vurdering av stabil forskerutdanning til at *"Da høyskolen fikk retten til å tildele doktorgrad, var det en betingelse at den innhentet kompletterende kompetanse fra en annen institusjon"* (side 45). Dette er en ikke ordrett henvisning til vedtaket i sak 88/01 i Norgesnettrådet der det heter:

"...Høyskolen i Molde gis rett til å tildele graden dr.oecon. avgrenset til logistikk under forutsetning av at:

1. Høyskolen i Molde etablerer et forpliktende samarbeid med en annen institusjon som tilbyr forskerutdanning. Samarbeidet må omfatte doktorgradskurs på områder som kompletterer kompetansen til Høyskolen i Molde. Samarbeidet må videre omfatte kvalitetsutvikling og utveksling av kurs og veiledning."

Det framstilles i komiteens drøftinger som et problem at en søker samarbeid med andre institusjoner. Spørsmålet om grunnlaget for doktorgradsutdanning ved statlige høyskoler ble grundig drøftet ved behandlingen i Norgesnettrådet av de tre første søknadene om doktorgradsrett fra høyskolene i Agder, Bodø og Stavanger. I sakene 44-46/99 heter det:

"Med dette utgangspunktet må det være klart at det ikke kan oppstilles noe krav om at disse institusjonene skal ha den samme faglige bredden med hensyn til forskning og forskerutdanning på det aktuelle området som universitetene for å etablere et doktorgradsprogram.

.....

Ved vurderingen av om en institusjon har etablert en tilstrekkelig bærekraftig plattform for et doktorgradsprogram, må det tilsvarende kunne legges avgjørende vekt, ikke bare hva institusjonen kan tilby ved egne krefter, men også på tilbud som kan gis på grunnlag av gjensidig forpliktende samarbeidsavtaler med andre institusjoner."

Denne forståelsen er også nedfelt i vedtak fra møtet i Kautokeino 17.06.1999.

Vi oppfatter det slik at dette fortsatt er retningsgivende for søknader om doktorgradsrett. Dette er også grunnlaget for senere lovformuleringer og tilhørende forskrifter om akkreditering som vitenskapelige høyskole eller universitet. Det er i lov og forskrifter ikke tatt inn noen forutsetninger om å ikke samarbeide med andre knyttet til kravet om selvstendig rett til å gi doktorgrad.

Høyskolen har i sin doktorgradsutdanning hatt samarbeid med flere institusjoner, herunder NHH, NTNU, Universitetet i Bergen, BI og Centre for Research on Transportation (CRT) i Montréal. Samarbeidet har vært mest omfattende til CRT som regnes som et av verdens ledende forskningsmiljøer innen transportforskning og logistikk. Flere av våre ansatte og stipendiater har hatt forskningsopphold ved CRT. Professorene Gilbert Laporte og Teodor G. Crainic fra CRT er tilsatt i bistilling ved HiMolde og underviser ved master- og doktorgradstudiene i logistikk. De er også involvert i forskningssamarbeid med tilsatte ved høyskolen og har veiledningsoppgaver for stipendiater. Vi oppfatter et slikt faglig samarbeid med andre institusjoner å være helt i tråd med forskningspolitiske målsettinger om tettere faglig samhandling på tvers av institusjoner for å utvikle sterkere og mer robuste forskningsmiljøer. Vi kan vanskelig forstå hvorfor komiteen velger å framheve et slikt samarbeid som grunnlag for å konkludere med manglende stabilitet ved vår forskerutdanning.

En ny type vitenskapelig høyskole

Søknaden fra Høgskolen i Molde er den første søknaden fra en statlig høyskole om akkreditering som vitenskapelig høyskole. Høgskolen i Stavanger var tilsvarende den første statlige høyskolen som søkte om akkreditering som universitet.

Kriteriene for akkreditering som universitet og vitenskapelig høyskole er like med unntak av kravene om antall master- og doktorgrader. HiMolde bestemte seg tidlig for at det for denne høyskolen ville være naturlig å søke akkreditering som vitenskapelig høyskole. Vi har hele tiden oppfattet det slik at kriteriene i forskriften åpner opp for en ny type vitenskapelig høyskole på samme måten som kriteriene åpner opp for en ny type universitet. Dette er nærmere beskrevet i Mjøsutvalgets innstilling og i Stortingets behandlinger av meldinger og lovproposisjoner og senere konkretisert i forskrifter fra departement og NOKUT. Høyskolen har i samtaler med departementet tatt opp spørsmålet om det i forskriften er noe i veien for akkreditering som vitenskapelig høyskole basert på doktorgradsrett i logistikk, selv om det ved vår høyskole er betydelig aktivitet som ikke har tilsvarende kompetanse og forskningsinnhold. Problemstillingen ble også reist i mai 2006 da NOKUTs styre besøkte HiMolde. Vi ga da uttrykk for at vi oppfattet det slik at det var mulig å bli akkreditert som vitenskapelig høyskole selv om høyskolen har en bredere faglig portefølje der deler har en svakere faglig aktivitet, enn de tradisjonelle vitenskapelige høyskolene. Vi har ikke på noe tidspunkt fått innsigelser mot vår tolkning av at kriteriene i forskriften åpner opp for en slik ny type vitenskapelig høyskole på samme måte som Universitetet i Stavanger framstår som en ny type universitet basert på kriteriene i forskriften. Dette synspunktet ble også formidlet til komiteen under deres besøk i februar 2007. Vi kan ikke se at slike betraktninger har fått noe gjennomslag i rapporten. Komiteen klargjør derimot på side 8 sin forståelse slik: *"For å oppnå akkreditering som vitenskapelig høyskole må en nærme seg gjennomsnittet for denne institusjonskategorien, i alle fall over en treårsperiode. Stabiliteten må vurderes etter oppnådde resultater og ikke ut fra et starttidspunkt."*

Det bør gi grunn til ettertanke at en tilsvarende forståelse ville satt en effektiv stopper for akkreditering av de nye universitetene i Stavanger og Agder, da disse neppe kan sies å nærme seg gjennomsnittet av de "gamle" universitetene. Begge disse søknadene var videre basert på en vurdering på søkertidspunktet uten å forlange resultater over tid.

Stavangerkomiteen gir i et eget avsnitt en omfattende drøfting av Høgskolen i Stavanger som nytt universitet:

"Sammenlignet med de gamle universitetene vil de nye universitetene ha langt mindre bredde i sin forskning og forskerutdanning.

.....

Om Høgskolen i Stavanger heter det: For en relativt stor del av fagområdene er imidlertid situasjonen slik at det, i hvert fall innen overskuelig tid vil være helt urealistisk å forvente utvikling av grunnforskning og etablering av forskerutdanning. Som helhet vil et slikt universitet være svært forskjellig fra de etablerte universitetene.

.....

Som nytt universitet vil Høgskolen i Stavanger også skille seg fra de etablerte universitetene ved å legge mindre vekt på vitenskapelig utvikling av basale fag og disipliner. Ikke minst i sin forskerutdanning legger Høgskolen i Stavanger større vekt på tematiske områder og flerfaglige emner."

Vi oppfatter det slik at dette også kan gi en god beskrivelse av Høgskolen i Molde som ”ny” vitenskapelig høyskole. Vi merker oss spesielt understrekningen av en forskerutdanning med større vekt på tematiske områder og flerfaglige emner. Dette er nettopp slik vi har valgt å bygge opp vår forskerutdanning på området logistikk. Det kan synes som om komiteen ikke fullt ut har tatt inn over seg denne forståelsen av doktorgradsområdet.

NOKUT har i sitt notat av 30.05.2006 understreket at de nye forskriftene ikke skal gjøre det vanskeligere å oppnå akkreditering. Denne forståelsen er også lagt til grunn ved akkrediteringen av Universitetet i Agder. Vi finner at vår komité legger seg på en tolkning som er klart mye strengere enn denne tidligere praksis. Dette erkjennes også av komiteen: *”Komiteen er klar over at dette kan føre til at søkerinstitusjoner opplever en viss forskjellsbehandling”*.

Vi kan ikke akseptere en slik forskjellsbehandling. Vi vil hevde at akkrediteringsregimet er avhengig av legitimitet i sektoren og vil stå i fare for å miste sin troverdighet hvis det ikke legges til grunn likeverdig behandling basert på den samme tolkningen av kriteriene på tvers av institusjoner. Høgskolen i Molde er en liten høyskole som har lagt vekt på å kjøre et rent faglig løp uten å lage politisk støy og offentlig oppmerksomhet rundt vår akkrediteringssøknad. Dette kan likevel ikke rettferdiggjøre at vi skal bli offer for en klart mer restriktiv tolkning av kriteriene.

C1 Institusjonens primærvirksomhet

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling.

Komiteen velger i sine kommentarer å gi merknader til hvordan høyskolen profilerer sin fagportefølje. Vi erkjenner at det alltid er en utfordring å presentere den faglige virksomheten slik at dette gir en god oversikt over det samlede tilbudet innen utdanning, forskning og formidling. Høgskolen ser behovet for en videre forbedring på dette området og vi har merket oss anbefalingene fra komiteen.

Tabell 4 gir en oversikt over uteksaminerte kandidater ved enkelte institusjoner uten at dette gir grunnlag for å trekke noen bestemte konklusjoner. Komiteen konstaterer en klar nedgang i studenttall på lavere grad ved avdeling ØIS. Hoveddelen av dette skyldes nedgangen ved studiene i informatikk og informasjonsbehandling.

C2 Organisering og infrastruktur

Høgskolen erkjenner at det er en stor utfordring å styrke det faglige samarbeidet innen avdelingene og mellom avdelingene. Vi oppfatter at høyskolen har maktet å handtere spenningene mellom de to gamle høyskolene på en konstruktiv måte, slik som omtalt i sammendraget side 11.

C4 Ansatte i undervisnings- og forskerstilling

Komiteen viser til at utviklingen av formalkompetanse blant de vitenskapelige ansatte har en positiv tendens. Dette er et resultat av et langsiktig arbeid for å heve den formelle forskerkompetanse i personalet med spesielle vekt på doktorgradskvalifisering og professoropprykk. Rapport 7/2006 fra NIFUSTEP gir en oversikt over tilsatte med doktorgrad i 2005. Tabell 9.1 viser at av fast personale hadde HiMolde en andel med doktorgrad på 29 %. Dette

var den høyeste andelen blant alle de statlige høyskolene, som hadde en gjennomsnittsverdi på 17 %. Tilsvarende tall var for HiAgder 28 %, mens HiGjøvik, HiBodø og Samisk høyskole hadde alle 24 %. 17 av de 25 statlige høyskolene hadde en andel under 20 %. Universitetet i Stavanger hadde i 2005 en doktorgradsandel på 34 %, mens Universitetet i Tromsø hadde den nest laveste andelen blant universitetene med 63 %. Doktorgradsandelen var etter denne tabellen for universiteter 65 % og vitenskapelige høyskoler 39 %.

Høyskolen er opptatt av å øke andelen med førstekompetanse. Det er i Strategiplanen 2006-2009 satt som mål at andelen førstekompetanse skal økes til 70 % ved ØIS og 40 % ved HS. Vi oppfatter dette som et ambisiøst mål som vil mer enn doble andelen ved HS og øke andelen ved ØIS til sammenlignbart nivå med de vitenskapelige høyskolene.

C5. Studier

Høyskolen har merket seg komiteens kommentarer til studentopptak og gjennomstrømming. Dette arbeidet har og vil ha høy prioritet framover.

Mastergradsstudiet i logistikk danner en viktig basis for vår doktorgrad i logistikk. Det er fortsatt god søkning til mastergraden i logistikk og det er i 2007 er uteksaminert 44 kandidater. Samlet er det ved dette studiet uteksaminert 177 kandidater og kandidatene er etterspurt i arbeidsmarkedet. Vi regner med å opprettholde et høyt antall kandidater fra mastergradsstudiet og dette vil bidra til å sikre rekruttering av godt kvalifiserte søkere til doktorgradsprogrammet. Høyskolen registrerer også betydelig interesse for doktorgradstudiet fra eksterne søkere.

Komiteen berører i sine kommentarer spørsmålet om forskningsbasert undervisning:

"De ansatte mener at det ikke gis forskningsbasert undervisning innenfor alle høyskolens fagområder, men at dette mest knyttes til den forskningskompetanse og de forskningsområder høyskolen faktisk har. Dette ser komiteen som en bekreftelse på at det ikke holdes et tilstrekkelig nivå på forskningen på alle fagområdene, jf pkt 3. Det oppgis at det er vanskeligere å knytte eget forskningsløp inn mot undervisning; da er det lettere med oppdragsforskning."

Spørsmålet om forskningsbasert undervisning er et komplisert tema som er og må være under kontinuerlig debatt ved vår høyskole og i sektoren. Stavangerkomiteen henviser til at alle utdanningene skal etter Lov om universiteter og høyskoler "i en viss forstand være forskningsbaserte. Komiteen er opptatt av det unektelig vide og mangetydige begrepet om forskningsbasert utdanning."

Høyskolen i Molde har på tilsvarende måte slik som omtalt i Stavangerinnstillingen "ambisjoner om at en høy andel av det vitenskapelige personalet er aktive i FoU-sammenheng, og at studentene i så høy grad som mulig får del i slike kunnskapsproduserende prosesser som forskning er".

Vi har likevel noe vanskelig for å forholde oss til generelle utsagn referert fra muntlige samtaler som "De ansatte mener at det ikke gis forskningsbasert undervisning innenfor alle høyskolens fagområder, ..." Formuleringen gir utvilsomt grunnlag for en mer inngående drøfting av hva som kan og bør ligge i uttrykket forskningsbasert undervisning slik vi også tidligere har drøftet det på interne fagmøter. Det synes likevel å være lite grunnlag til å konkludere: "Dette ser komiteen som en bekreftelse på at det ikke holdes et tilstrekkelig nivå på forskningen på alle fagområdene, jf pkt 3."

Søkertidspunkt

Komiteen henviser i sammendraget til at høyskolen burde ha gitt seg mer tid og gjort seg flere erfaringer med å drive og utvikle forskerutdanningen. Sammenlignet med tilsvarende søknader om akkreditering som universitet, er det vanskelig å se det konstruktive i en slik påpekning.

Høgskolen i Stavanger sendte sin søknad om akkreditering 23. juni 2003. Det var da startet opp doktorgradsutdanning på de to områdene som ble gitt doktorgradsrett i 1999. To nye områder for doktorgradsrett ble godkjent av departementet 4. juni og 5. juni 2003. Ved utgangen av 2003 var det avlagt seks doktorgrader ved denne høyskolen.

Høgskolen i Agder sendte sin søknad 29. desember 2005. De to første doktorgradsområdene var godkjent i 2001 og 2002. To nye doktorgradsområder ble anbefalt akkreditert av NOKUT henholdsvis 16. februar 2005 og 7. desember 2005, den siste med endelig godkjenning av departementet 16. januar 2006. På søknadstidspunktet var det ikke avlagt noen doktorgrader ved denne høyskolen, men flere var ventet i 2006.

Høgskolen i Molde sendte sin søknad 6. september 2006. Høyskolen fikk rett til å gi doktorgrad i 2002 og de tre første doktorandene disputerte alle innen normert tid i 2006, henholdsvis 30. mai, 7. august og 20. oktober. Vi valgte bevisst å vente med å sende vår søknad til etter at vi oppfylte kravet i forskriften om å ha uteksaminert kandidater.

Faglig profil

Høgskolen har over lengre tid valgt en strategi med faglig konsentrasjon. Dette er videreført i vår målsetting fra 2002 om å oppnå akkreditering som vitenskapelig høyskole med utgangspunkt i vår doktorgradsrett i logistikk. Departementet har i etatsstyringsmøtene de siste årene gitt positive tilbakemeldinger på vår strategi og faglige profil. I tilbakemeldingen fra etatsstyringsmøtet 12. april 2007 heter det:

"1. UTDANNING

- *Høyskolen har en tydelig profil som de utvikler ved å bygge i høyden i tråd med ambisjonen om akkreditering som vitenskapelig høyskole.*
- *Departementet har merket seg at høyskolen ønsker å synliggjøre bredden i sin spesialisering.*
- *Departementet registrerer at høyskolen har fokus på å videreutvikle helseutdanningene i høyden.*

.....

2. FORSKNING

- *Høyskolen har en tydelig FoU-profil og det er en klar sammenheng mellom utdanning og forskning.*
- *Det er positivt at høyskolen er i gang med videreutvikling av FoU innenfor helsefagene.*
- *Arbeidsdelingen preges av ønske om å bli en vitenskapelig høyskole.*
- *Høyskolen fikk ros for å ha økt publiseringen og for at den også har økt innenfor helseområdet. Høyskolen publiserer mindre enn gjennomsnittet for vitenskapelige høyskoler.*

....."

Høgskolen oppfatter slike tilbakemeldinger som en bekreftelse på at vi har valgt en faglig strategi som blir vurdert som interessant og ønskelig fra sentrale styresmakter. Vi merker oss at departementet framhever vår tydelige profil. Vi konstaterer at komiteen ikke har funnet grunnlag for å formidle en tilsvarende tydelig profil gjennom sitt arbeid med institusjonsakkrediteringen.

Oppsummering

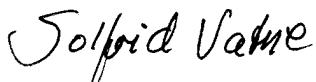
1. Komiteen har gjennom sine tolkninger av stabilitetskriteriene i § 3-2 b) og § 3-2 e) innført nye tilleggskrav om høyde, lengde og faglig bredde, som ikke er hjemlet i departementets forskrift og i NOKUTs utfyllende kriterier.
2. Komiteen tolker § 3-2 b) strengere enn tidligere praktisert. Komiteens forståelse av et krav om høy kvalitet på *alle* fagområder er ikke lagt til grunn ved akkrediteringssøknadene fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder.
3. Komiteens tolkning av § 3-2 e) er *ikke* i samsvar med den forståelsen av stabil forskerutdanning som er lagt til grunn ved tidligere akkrediteringer av Universitetet i Stavanger og Universitetet i Agder.
4. Det er etter forskriften *ikke* grunnlag for å innføre krav som:
"For å oppnå akkreditering som vitenskapelig høgskole må en nærme seg gjennomsnittet for denne institusjonskategorien, i alle fall over en treårsperiode. Stabiliteten må vurderes etter oppnådde resultater og ikke ut fra et starttidspunkt."
5. Komiteen sier: *"Komiteens forståelse av begrepet stabilitet er avgjørende for komiteens konklusjon."*
6. Høgskolen i Molde kan *ikke* akseptere den forskjellsbehandlingen av søkerinstitusjoner som komiteen legger opp til ved sin utvidede tolkning av stabilitetskriteriene.
7. Høgskolen i Molde vil hevde at komiteens negative konklusjon på vurderingene av §§ 3-2 b) og e) bygger på tolkninger av forskriften som *ikke* kan legges til grunn ved den videre behandling.
8. Under drøftingen av kravet i § 3-2 b) heter det: *"Komiteen tviler ikke på kvaliteten og det faglige nivået på høgskolens forsknings- og faglige utviklingsvirksomhet."*
9. Under drøftingen av kravet i § 3-2 b) heter det: *"Komiteen vurderer at de kvantitative kravene til kriteriet om forskerutdanning er innfridd"*.
10. Høgskolen i Molde vil på denne bakgrunn hevde at høgskolen tilfredsstillt kravene i § 3-2 b) og § 3-2 e) slik disse har vært tolket og praktisert ved tidligere akkrediteringssøknader fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder.

Avslutning

Høgskolen ser fram til behandlingen i NOKUTs styre. Vi har tillit til at en i det videre arbeid legger vekt på likeverdig behandling ut fra de kriteriene som er fastlagt i forskriften, med de samme tolkninger og standarder som er lagt til grunn ved akkrediteringen av Universitetet i Stavanger og Universitetet i Agder. På denne bakgrunn ber vi om at NOKUTs styre gjør vedtak om at Høgskolen i Molde tilfredsstillter kravene for akkreditering som vitenskapelig høyskole, slik disse er utformet i NOKUTs kriterier § 3-2.

Høgskolen står til disposisjon for ytterligere opplysninger og klargjøringer.

Med hilsen

Solfrid Vatne
rektor

Kjell Bugge
Høgskoledirektør

Vedlegg: Forskningsaktiviteten ved Høgskolen i Molde 2006

Fra:

Komiteén til vurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde om akkreditering som vitenskapelig høyskole

NASJONALT ORGAN FOR KVALITET I UTDANNINGEN	
Sak/Dok.nr.:	2006/293-22
Dato:	23/10-07
Oslo 17. oktober 2007	

Til:

NOKUT

Kronprinsens gate 9

Postboks 1708 Vika

0121 Oslo

Tilleggsvurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde om akkreditering som vitenskapelig høyskole

I brev fra NOKUT av 26.09.07 blir komiteén som har vurdert søknaden fra Høgskolen i Molde (HiM) om akkreditering som vitenskapelig høyskole, bedt om en vurdering av kommentarene fra høyskolen til komitérapporten, som ble avgitt 28.06.07. Komiteén har gjennomført sin vurdering via e-post og vil uttale følgende:

Hovedpoenget i kommentarene fra HiM er at den på grunn av komiteéns tolkning av stabilitetskriteriene i § 3-2 b) og § 3-2 e) er blitt bedømt strengere enn tilfellet ved behandlingen av søknadene fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder om å bli akkreditert som universitet. HiM vil ikke akseptere den forskjellsbehandling av søkerinstitusjoner, som en mener at Molde-komiteén legger opp til ved sin tolkning av stabilitetskriteriene.

Til dette vil komiteén bemerke:

I mandatet for den sakkyndige komité ved vurderingen av søknaden fra HiM om akkreditering som vitenskapelig høyskole, vedtatt av NOKUTs styre 29. mars 2006, heter det at det formelle vurderingsgrunnlaget er "Forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høgre utdanning vedtatt av NOKUT 25. januar 2006". Det står ingenting i mandatet om at Molde-komiteén skal bygge på

eller ta hensyn til rapportene fra de sakkyndige komitéer som har vurdert søknadene fra Høgskolen i Stavanger og fra Høgskolen i Agder. Dette er heller ikke fra NOKUTs side presisert muntlig overfor komitéen. Tvert imot er det blitt understreket at komitéen er selvstendig i sin tolkning av de aktuelle standarder og kriterier i forskriften. Komitéen har følgelig sett det som sin oppgave å studere og tolke forskriften og legge denne til grunn for sin vurdering.

Et sentralt punkt har her vært forståelsen av kravet om stabilitet, slik det lyder i NOKUTs forskrift:

§ 3-2 b) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder, og

§ 3-2 e) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.

I og med at det i forskriften ikke foreligger en klar definisjon av hva som her forstås med stabilitet, har komitéen - som det fremgår av rapporten - funnet det nødvendig å "å bruke tid på å vurdere kriteriene som omhandler stabilitet". Det står også i rapporten at komitéens forståelse av begrepet har vært gjenstand for "en grundig diskusjon", og at den har vært avgjørende for komitéens konklusjon. Som kjent har komitéen valgt å legge tre begreper til grunn for sin forståelse av stabilitet i de nevnte kriterier:

- Høyde; kvalitativt nivå
- Lengde; varighet over tid og oppnådde resultater
- Faglig bredde

Ifølge komitéen innebærer dette "at det må ha vært en relativt omfattende produksjon på høyt nivå over tid både i forskningen og den faglige utviklingsvirksomheten og i forskerutdanningen."

Komitéen fant å måtte tolke stabilitetskriteriene for å gjøre dem operasjonelle. Dette var ikke gjort ved sammenlignbare søknader om institusjonsakkreditering. Komitéen har vært klar over

at dette kunne føre til "at søkerinstitusjoner opplever en viss forskjellsbehandling". Til det er å si at det ikke har ligget i komitéens mandat å vurdere søknaden fra HiM på grunnlag av sakkyndige rapporter om søknader om akkreditering fra andre høyskoler. Molde-komitéen har fulgt sitt mandat og lagt NOKUTs forskrift til grunn, og har derfor på selvstendig grunnlag måttet tolke begrepet stabilitet i de aktuelle standarder og kriterier som ligger i forskriften.

Komitéen har også hatt kjennskap til et notat av 30. mai 2006 fra NOKUTs juridiske rådgiver, Eva Liljegen, om "Forståelsen av kriteriet til standarden stabil forskerutdanning", hvor det sies uttrykkelig at det overlates til komitéen "å vurdere om forskerutdanningen er stabil". Det er en slik vurdering Molde-komitéem har gjort.

Når komitéen har vurdert stabiliteten i forskningsvirksomheten og forskerutdanningen ved HiM, har den innført begrepene høyde, lengde og faglig bredde. Dette er ikke "tilleggs-kriterier", slik HiM i sine kommentarer til rapporten fremstiller saken, men tolkninger av stabilitetskravet. Etter komitéens syn var dette nødvendig for å gjøre kriteriene operasjonelle. I kommentarene fra HiM er det heller ikke fremkommet ny informasjon som tilsier at komitéens vurdering bør endres.

Komitéen opprettholder sin tolkning av NOKUTs forskrift og sin vurdering av søknaden fra HiM, slik det fremgår av rapporten av 28. juni 2007. Konklusjonen er altså at komitéen ikke finner at HiM tilfredsstillende kriteriene for akkreditering som vitenskapelig høyskole.

Med hilsen

Torleiv Austad
komitéens leder

Klagenemndas møte 10.04.2008

Sak nr 1 Høgskolen i Molde – klage på avslag om søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole

Bakgrunn

Av lov 01.04.2005 nr 15 om universiteter og høyskoler § 1-2 fremgår at institusjoner som omfattes av loven kan være enten universitet, vitenskapelig høyskole eller høgskole. I andre ledd i paragrafen står det: *"Hvilken kategori den enkelte institusjon tilhører avgjøres av Kongen på grunnlag av en faglig vurdering fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT)."*

For å bli innplassert i en av de tre kategoriene, må institusjonen akkrediteres. I lovens § 3-1 (1) heter det: *"Akkreditering forstås i denne lov som en faglig bedømming av om en høgere utdanningsinstitusjon og de studier denne tilbyr, fyller et gitt sett med standarder."* Etter (2) i samme paragraf kan departementet *"gi forskrift om saksbehandling og fastsetting av standarder som skal legges til grunn for akkrediteringen"*. I (1) sies også at *"Akkrediteringen skal baseres på en evaluering foretatt av eksterne sakkyndige oppnevnt av NOKUT"*.

Med innføringen av kvalitetsreformen 01.07.2002 ble alle de statlige høgskolene ansett som akkreditert med de fullmakter universitets- og høgskoleloven gir akkrediterte høgskoler. Det ble samtidig lovfestet en mulighet for høgskolene til å søke om å bli akkreditert som vitenskapelig høgskole eller universitet og for de vitenskapelige høgskolene til å bli akkreditert som universitet. Tre statlige institusjoner har fått akkreditering i annen kategori: Norges landbrukshøgskole fra vitenskapelig høgskole til universitet og Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder fra høgskole til universitet. Tre private høgskoler er akkreditert som vitenskapelige høgskoler: Det teologiske menighetsfakultet, Handelshøgskolen BI og Misjonshøgskolen.

De standardene departementet har fastsatt for akkreditering i en av de tre institusjonskategoriene står i § 3-3 i forskrift 08.09.2005 om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler. Avsnitt (1) er standarder for akkreditering som høyskole, avsnitt (2) som vitenskapelig høyskole og avsnitt (3) som universitet. I avsnitt (4) står det: *"NOKUT fastsetter i forskrift utfyllende kriterier for akkreditering som høyskole, vitenskapelig høyskole og universitet."* NOKUT har fastsatt slik forskrift 25.01.2006. Kriterier for institusjonsakkreditering står i kapittel 3.

Den aktuelle klagesaken gjelder søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole. Høgskolen i Molde søkte 06.09.2006 NOKUT om å få en faglig vurdering med sikte på godkjenning som vitenskapelig høgskole. NOKUTs styre ga 09.11.2007 avslag på søknaden. Styret begrunnet avslaget med at Høgskolen i Molde ikke oppfyller den fastlagte standarden i forskrift 08.09.2005 § 3-2 (2) b): *"Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder."* NOKUT har ikke fastsatt kriterier til denne standarden.

Sakkyndig komité's vurdering

NOKUT oppnevnte 11.12.2006 en sakkyndig komité til å vurdere om høgskolen tilfredstilte standarder og kriterier for akkreditering som vitenskapelig høyskole. Komiteen avga sin rapport 28.07.2007. Komiteen redegjør på side 6 i rapporten for sin forståelse av begrepet stabil forskningsvirksomhet og stabil forskerutdanning i standardene under bokstav b)

"Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder og e) "Institusjonen skal ha stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad", siden forståelsen av dette begrepet har vært avgjørende for komiteens konklusjon. Komiteen har vurdert om forskningen og forskerutdanningen er stabil langs tre dimensjoner: Høyde (kvalitativt nivå), lengde (varighet over tid og faglige resultater) og faglig bredde. Komiteen skriver (tredje avsnitt side 7) at den "har funnet det nødvendig å tolke stabilitetskriteriene på denne måten for å gjøre dem operasjonaliserbare". Komiteen skriver videre at den "konstaterer at dette ikke har vært gjort ved vurdering av sammenlignbare søknader om institusjonsakkreditering etter kriteriesettet av 25. januar 2006. Komiteen er klar over at dette kan føre til at søkerinstitusjoner opplever en viss forskjellsbehandling. Til dette vil komiteen bemerke at den har funnet å måtte legge sin egen forståelse av NOKUTs standarder og kriterier til grunn for sin vurdering av søknaden fra Høgskolen i Molde."

Komiteen konkluderer med at høgskolen tilfredsstill standardene og kriteriene i § 3-2 med unntak av bokstav b (stabil forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til høgskolens fagområder) og bokstav e (selvstendig rett til å tildele doktorgrad og stabil forskerutdanning).

Høgskolens kommentarer

Komiteens rapport ble oversendt høgskolen, som kommenterte den i brev 31.08.2007. Høgskolen mener at komiteen har innført nye krav til stabilitet som ikke er hjemlet i forskrift, og at begge kriteriene som gjelder stabilitet er praktisert strengere for Høgskolen i Molde enn ved universitetsakkrediteringene av Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder.

Komiteens tilleggsvurdering

Høgskolens kommentarer ble forelagt komiteen, som ga en tilleggsvurdering 17.09.2007. Komiteen fastholder sin konklusjon. Man viser til at det ikke står noe i mandatet om at Molde-komiteen skal bygge på eller ta hensyn til rapportene fra de sakkyndige komiteer som har vurdert søknadene fra Høgskolen i Stavanger og Høgskolen i Agder. Man redegjør igjen for de diskusjoner man har hatt rundt begrepet "stabilitet" og hvordan man har valgt å forstå det. Innføringen av begrepene "høyde, lengde, faglig bredde" mener komiteen ikke utgjør tilleggs-kriterier, slik høgskolen hevder, men tolkninger av stabilitetskravet.

Behandling i NOKUTs styre

NOKUTs styre behandlet saken i møte 09.11.2007. Komiteens rapport ble ikke fulgt på punktet som gjelder stabil forskerutdanning. Her mente styret at høgskolen tilfredsstill kravene i kriteriene om jevnlig opptak og uteksaminerte kandidater. Om standarden stabil forskningsvirksomhet blir det uttalt "at den sakkyndige komiteen har mulighet til å legge sin egen tolkning av standarden til grunn for vurderinger i de tilfeller NOKUT ikke allerede har operasjonalisert standardene gjennom utfyllende kriterier." Komiteens forståelse av standarden ble lagt til grunn, og søknaden om akkreditering som vitenskapelig høgskole ble avslått.

Høgskolens klage

Høgskolen i Molde klaget på vedtaket 13.12.2007. Klagen er begrunnet dels med at Høgskolen i Molde er blitt vurdert strengere enn andre høgskoler som har søkt om akkreditering, dels at ny informasjon om forsknings- og utviklingsvirksomheten ved høgskolen i 2006 ikke er tatt i betraktning. Høgskolen ettersendte 07.01.2008 flere opplysninger om forskningsvirksomheten.

Ny behandling i NOKUTs styre

NOKUTs styre behandlet høgskolens klage i møte 31.01.2008. Til punktet om at Høgskolen i Molde er blitt vurdert strengere enn andre institusjoner, viser styret til sin uttalelse i vedtaket av 09.11.2007 om at *"Den sakkyndige komiteen har mulighet til å legge sin egen tolkning av standarden til grunn for vurderinger i de tilfeller NOKUT ikke allerede har operasjonalisert standardene gjennom utfyllende kriterier. I slike tilfeller vil det kunne oppstå ulike operasjonaliseringer og dermed en viss grad av forskjellsbehandling."* Styret påpeker videre at alle komiteene har lagt de samme kriteriene til grunn for behandlingen, men at *"Når de enkelte komiteene allikevel kommer til ulike konklusjoner, baseres dette på deres tolkning av standarder og kriterier, og faglige vurderinger i forhold til den enkelte søknad og institusjon."* Når det gjelder høgskolens anførsler om at komiteen har stilt større krav til forskning innenfor skolens fagområder enn hva andre komiteer har gjort i sine vurderinger, viser styret til egen sak fra 2005 om forståelse av begrepet. Man peker på komiteens uttalelse om *"at måten Høgskolen i Molde fremstiller sin fagportefølje på ikke er gjennomført og konsistent"*, og tilføyer: *"Når høgskolen ikke er tydelig på hvordan forskningen og den faglige utviklingsvirksomheten er relatert til høgskolens fagområder, må komiteen, ut fra en skjønnsmessig vurdering, finne en måte å vurdere kriteriet på."* Styret mener også at det er tatt hensyn til ny informasjon om forsknings- og utviklingsvirksomheten i rapporten. Styret opprettholdt sitt vedtak av 09.11.2007, og henviste saken til klagenemnda.

Kommentarer fra høgskolen

Høgskolen i Molde kommenterte styrets vedtak i brev 06.03.2008. Høgskolen viser her blant annet til rapporten som er kommet 30.01.2008 om akkreditering av Handelshøyskolen BI som vitenskapelig høgskole. Av denne fremgår det at forskningsproduktiviteten målt i studiepoeng er den samme ved BI som ved Norges handelshøyskole. Samme tallet (1,1 poeng per førstestilling/post doc) har også Høgskolen i Molde. Videre viser høgskolen til at BI er vurdert under ett som institusjon og ikke for hvert fagområde.

Klagenemndas kompetanse

Med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler har departementet i forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler regulert forholdet til forvaltningsloven i § 1-5. I § 1-5 c) står det: *"NOKUTs faglige vurdering av de faktiske forhold i forbindelse med vedtak etter §§ 2-2, 2-3, 3-1, 3-2, 3-4 og 3-5 kan ikke påklages."* § 3-2 gjelder akkreditering av institusjoner.

Klagenemndas vurdering

Klagenemnda oppfatter at hensikten med å lage standarder og kriterier for akkreditering er å sikre at institusjonene vurderes mest mulig likt. En institusjon som planlegger å søke om akkreditering i en annen kategori, bør ha mulighet til selv å kunne ta stilling til om den fyller vilkårene. I tillegg til de fastsatte standardene og kriteriene må institusjonen også kunne basere seg på hvordan andre institusjoner som allerede har vært igjennom prosessen med institusjonsakkreditering, er blitt vurdert av styret.

Flere av de standardene som institusjonene skal vurderes opp mot, er etter klagenemndas mening svært generelle, og begrepene som brukes er relativt åpne. Den aktuelle standarden om stabil forskningsvirksomhet inneholder flere begreper som burde vært nærmere definert for å bli mer entydige. Det gjelder ikke bare "stabil", men også "relatert til" og "fagområde".

Når NOKUT ikke har definert standarden nærmere ved å fastsette kriterier, må det forstås som at man i utgangspunktet har overlatt til de sakkyndige komiteer å ta stilling til om standarden er oppfylt. Den endelige beslutningen om institusjonen fyller vilkårene for akkreditering i en gitt kategori, tas imidlertid av NOKUTs styre. Nemnda forstår det slik at rapporten inneholder komiteens oppfatning om i hvilken grad søkerinstitusjonen oppfyller de fastsatte standardene og kriteriene, men at komiteens rapport må betraktes som et råd til styret.

Standarden om stabil forskningsvirksomhet har vært vurdert av flere sakkyndige komiteer etter 2003. Når NOKUTs styre har fattet vedtak i disse sakene, har det dermed lagt til grunn den samme forståelsen av standardene og kriteriene som komiteene. De fleste komiteer vurderer bare en enkelt sak, mens NOKUTs styre får samtlige saker på sitt bord. Styret vil dermed ha oversikt over hvordan standarder og kriterier er blitt tolket og vurdert av de forskjellige komiteene.

Klagenemnda har forståelse for at den sakkyndige komiteen som fikk i oppdrag å vurdere søknaden fra Høgskolen i Molde, syntes det var vanskelig å vurdere søknaden ut fra den svært generelle standarden om stabil forskningsvirksomhet. Komiteen har derfor selv laget et sett med kriterier som operasjonaliserer standarden. Klagenemnda synes det er prisverdig at komiteen er åpen på hvilke forutsetninger man har lagt grunn, og at komiteen drøfter disse inngående i rapporten.

Slik klagenemnda ser det, vil et system hvor den enkelte komité står svært fritt til å tolke standarden, ikke ivareta prinsippet om at akkrediteringsordningen skal være mest mulig forutsigbar, og at det skal stilles de samme kravene til alle institusjoner som søker om det samme. Et positivt eller negativt vedtak må bygge på de faktiske forhold ved institusjonen som vurderes, og ikke være avhengig av om komiteen stiller mer eller mindre strenge krav til hva som skal til for at standarden skal anses oppfylt. En praksis hvor den enkelte komité gis stor frihet til selv å definere det nærmere innholdet i standarden, vil etter klagenemndas mening kunne føre til at vilkårene for akkreditering kan variere fra sak til sak.

I den aktuelle sak har Høgskolen i Molde pekt på flere forhold, hvor høgskolen mener at komiteens forståelse av standarden om stabil forskningsvirksomhet har ført til at det er stilt større krav til Høgskolen i Molde enn til andre institusjoner som har fått akkreditering. I styrevedtaket nevnes at høgskolen mener seg utsatt for forskjellsbehandling. Styret drøfter likevel ikke de konkrete innvendingene fra høgskolen. Man viser til at alle komiteene har brukt de samme kriteriene og at samme prosedyrer er fulgt i alle tilfeller. Styret aksepterer at konklusjonene kan bli forskjellige ut fra komiteenes tolkning av standarder og kriterier og deres faglige vurderinger.

Klagenemndas kompetanse i klagesaker i forhold til vedtak fattet av NOKUTs styre, er begrenset til å prøve saksbehandlingen. Det er videre et generelt krav innenfor forvaltningsretten når det gjelder å tillegge saksbehandlingsfeil virkning, at denne eller disse må antas å ha virket inn på vedtakets innhold. Det følger av dette at klagenemnda ikke kan prøve om NOKUTs styre har foretatt en riktig rettsanvendelse i saken. Men det er vesentlig for de aktuelle institusjonene som søker om akkreditering at deres søknader undergis den samme rettsanvendelse som søknader fra sammenlignbare institusjoner. Hvis det ikke er tilfellet - slik at institusjonene på denne bakgrunn kan synes å ha blitt forskjellsbehandlet - vil det kunne være en saksbehandlingsfeil fra NOKUTs styre som også kan ha betydning for vedtakets innhold.

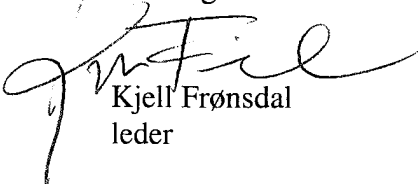
Ut fra den skriftlige dokumentasjonen i saken mener klagenemnda at Høgskolen i Molde har sannsynliggjort at høgskolens søknad har vært vurdert ut fra en strengere forståelse av standarden om stabil forskningsvirksomhet enn andre institusjoner som har søkt om akkreditering som vitenskapelige høgskole eller universitet. En slik forskjellsbehandling er etter nemndas mening en saksbehandlingsfeil. Nemnda vurderer det også slik at feilen kan ha hatt betydning for avgjørelsen om å avslå Høgskolen i Moldes søknad akkreditering som vitenskapelig høgskole. På denne bakgrunn har klagenemnda med hjemmel i forvaltningsloven § 34 siste ledd besluttet å oppheve vedtaket av 09.11.2007, og sende saken tilbake til styret for ny behandling.

Klagenemndas vedtak

NOKUTs styres vedtak av 09.11.2007 om avslag på Høgskolen i Moldes søknad om akkreditering som vitenskapelig høgskole oppheves. Saken sendes tilbake til NOKUT for ny behandling.

Vedtaket er enstemmig.

For klagenemnda

Kjell Frønsdal
leder

Eva Liljegren
sekretær